

ZVONIMIR

TEOZOFSKO ŠKOLOVANJE I YOGA

Predavanja odražna u krugu «SKLAD» u Zagrebu 1976/77 god.

SADRAŽAJ:

1/ TEOZOFSKO ŠKOLOVANJE I YOGA	str. 3
2/ CILJ MEDITACIJE	5
3/ METODA MEDITACIJE	6
4/ OPĆENITE UPUTE	11
5/ MEDITACIJA, ŠTO JE TO?	13
6/ BOLEST I KARMA	15
7/ MEDITACIJA – TEMELJ YOGA ŠKOLOVANJA	16
8/ OBLIKUJUĆA SNAGA	17
9/ KARMA SMRTI	22
10/ YOGA JE SAMADHI	27
11/ TEOZOFIJA KAO YOGA UNIVERZALNOG BRATSTVA	28
12/ LJUDSKA BIJEDA	30
13/ LJUBAV – SJEDINJENJE	31
14/ SLOBODNA VOLJA, KARMA I MAJSTORI	33
15/ TIJELO PROJEKCIJA ILI MATERJALIZACIJA SVIJESTI ILI DUHA	35
16/ EKSPLOZIONI I IMPLOZIONI UM	41
17/ ŽIVČANI SISTEM – POSREDNIK SVIJESTI	43
18/ AGREGATNA STANJA (OBLICI) PRANE	46
19/ ATMA – FIZIS	49
20/ KAKO NAS VIDE «MRTVI» ?	52
21/ TO NIJE ČOVJEK !	55
22/ UČENIK OKULTIZMA UMIRE SVAKI DAN	57
23/ VOLJA ZA ŽIVOTOM – HRANJENJE	59

TEOZOFSKO ŠKOLOVANJE I YOGA

U teozofskoj literaturi mnogo je toga napisano o školovanju učenika unutar zadnjih sto godina. Ovo bi trebao biti jedan pokušaj da se obimna literatura sažme na najmanji broj stranica, da bude napisano samo ono što je bitno kao i da rasvijetli pojmove što je to teozofsko školovanje, a što Yoga.

Prof. I.K. Taimni još i danas mnogo piše o teozofskom školovanju i vjerojatno je najkompetentniji na tom području. On vrlo često spominje riječ Yoga i ovo školovanje zove se -Yoga metoda-.

Uputstva o školovanju su starija od našeg čovječanstva i donijela su ih na Zemlju bića koja su prešla svoju evoluciju izvan ove naše planete i sunčanog sistema.

Naše čovječanstvo još vrlo mlado počelo je pred 1500.000 godina i više primati prve poduke ove Prastare (drevne) Mudrosti i od onda do danas razvio se spiritualno već jedan lijep broj ljudi. Oni su i sami došli na onaj visoki stupanj evolucije da mogu zamijetiti ove došljake, da mogu imati sami svoje učenike,

Školovanjem se svako od nas osposobljava za svoj specifičan rad u dalekoj budućnosti.

Svaka epoha, kultura i civilizacija ima svoju specifičnost pa se zato u njoj rađaju oni Egoi koji imaju one kvalifikacije koje su upravo potrebne za to doba. Izvjestan broj generacija Egoa daje pečat onom vremenu u kojem žive.

Tako i Egoi koji se okupljaju oko Teozofskog Društva imaju svoju specijalnost i pojavljuju se u početku više-manje kao pioniri, kao osnivači nekih kultura, civilizacija i epoha.

Prema tome teozof nije samo onaj koji je u stanju shvatiti, priznati i primijeniti spiritualnu nauku ili Prastaru Mudrost (koju su neoplatonisti nazvali Teozofija), već i onaj koji je sposoban odreći

se mnogih aktivnosti zato da bi mogao sudjelovati u radu za napredak u neposrednom prisustvu Vodiča kojima je naizmijerno predan i odan.

Tako je nastalo i specijalno teozofsko školovanje koje je započela H.P. Blavatsky u prethodnoj deceniji. Ona je doduše bila prenosilac tog učenja, kako je sama to često isticala, a tako i njeni neposredni učenici (A. Besant, C.W Leadbeater i mnogi drugi).

Ovdje na zapadu, a nažalost često i na istoku, postoji sasvim kriva predodžba o Yogi.

Da bi lakše shvatili teozofsko školovanje potrebno je da se malo osvrnemo na to što je to Yoga, a što nije.

U tu svrhu dobro će doći citati iz knjige I.K. Taimnia kao i drugih teozofskih pisaca iz kojih su izvađeni ovi citati.

«Yoga metode zahtijevanju od aspiranta veliko pročišćavanje razuma, emocija i tijela te postepeno sjedinjavanje sa individualnom sviješću.» (I.K. Taimni).

Yoga metoda koja to ne traži ne spada u pravu Yogu, a isto tako ni njen Učitelj.

Ovaj citat I.K. Taimni-a daje temelj Yoge jer to je sve Yoga.

Kako onda to ostvariti?

Postoji za to ključ, pomagalo i tehnika.

Ključ uspjeha I.K. Taimni je našao u Upanishadama i glasi: « Postati ono što jesi putem znanja! ».

To je jedan i jedini ključ za realizaciju spiritualne prirode u nama. Postati ono što jesmo, možemo postići samo putem znanja. Izgleda da danas ne postoji ni jedna škola i organizacija koja pruža više sveobuhvatnog znanja nego Teozofija.

I.K. Taimni kaže dalje: «Razne Yoge nisu sredstva i cilj već faze (etape) do Spoznaje ili Samorealizacije. Obično se ne može samo jednom Yoga metodom doći do cilja, već njihovim kombiniranjem».

Kao pomoćno i vrlo efikasno sredstvo je upotreba *m a n t r a s a*.
Osobito je to *P r a n a v a*
(vibracija riječi OM)

Tko može očekivati uspjeh u Yogi ili teozofskom školovanju?

«Samo ona individualnost koja je duhovno zrela i želi upoznati i naći Realnost duhovnog života. Jedna takva osoba je u stanju postepeno i gotovo prirodno se odreći svega u životu što ometa dostignuće tog cilja.» (I.K. Taimni)

Što je dakle Yoga?

Yoga je nauka.

Ona je neprestano razmišljanje ili meditacija o djelovanju Više Svijesti.

U dubokom razmišljanju promatrač se spaja sa objektom promatranja. On postaje s njim jedno.

Ovo Spajanje ili Sjedinjenje, to je pravo značenje Yoge i u prijevodu te riječi ta riječ doista to i znači.

Tehnike raznih Yoga u nama razvijaju Volju, upornost i izdržljivost.

To su ujedno potrebne kvalifikacije za upis, studij i primjenu Yoge.

«Krivo izabrana tehnika (vježba) Yoge dovodi mnoge ozbiljne aspirante do toga da gube godine pa onda razočarani napuštaju Yogu jer se nije pojavio očekivani rezultat». (I.K.Taimni)

Što prava Yoga nije?

1. Yoga nije d i s a n j e (pranajama).
2. Yoga nije g i m n a s t i k a (Yoga asane nisu fiskultura)
3. Yoga nije k o n c e n t r a c i j a.
4. Yoga nije čak ni m e d i t a c i j a.

YOGA JE SAMADHI.

Učenik će uspjeti samo ako je njegova Individualnost (Svijest) zrela (dozrela) za početak Samorealizacije.

.....0.....

CILJ MEDITACIJE

1. Proučavanje niže prirode u svjetlu više: školovati svoja čula, razviti spoznaju u odnosu čovječjeg «ja» prema božanskom Ja.
2. koncentracija – niže mišljenje je nestabilno, misli lete ovamo i onamo, beskorisno je za okultnu svrhu i stoji kao zapreka modificiranom mišljenju. Treba se sabrati i upraviti u jednom smjeru (točci-fokusu). To treba postići prije nego se možemo poslužiti mišljenjem.

Prije svega potreban je uspješan studij.

Potrebno je postići stanje bez strasti (običnih emocija).

Neprestano naprezanje da bi mišljenje ostalo u stanju mirovanja.

Zapreke su: tromost
sumnja
lakomost
lijenost

Koncentracija je sredstvo za sticanje spoznaje putem okultnog znanja.

Pozornost na samo jedan predmet, a bez čudi (uzbuđenje) – to je *m e d i t a c i j a*.

3. Kontemplacija (samadhi) – dosizanje viših razina i prema tome Majstora, sve dok se ne pojavi prava sloboda u saobraćaju s Njima. Istodobno uzdizanje do Logosa, Krista, Budhe itd. -sa Višim Ja. Spoznaja Života, koji se živi u pravom smislu riječi.

Da se spozna život izvan neke materijalne forme, da sprovodimo svjesni život izvan tijela, odnosno spoznaja (vlastito iskustvo) da za svjesno postojanje nismo više ovisni o tijelu – uklanja strah od smrti. Ne prelazeći vrata smrti ulazimo u život u koji se dolazi nakon «smrti».

METODA MEDITACIJE

Meditacija mora biti individualna, u skladu sa potrebama pojedinca i njegovih osobina.

Manas, duša čovjeka, želi se sjediniti sa Budhi, Atmom, čim ono niže dođe u sklad sa Višim.

Tri niža tijela i naša svijest u njima traži unutarnju snagu, ali ona guše predanost višim stvarima.

Za početak je potrebno određeno mjesto i sat. Navika, tj. naše htijenje i naprezanje je važno, da razvijemo nutarnje snage.

Najpovoljnije vrijeme za meditaciju je pola sata prije izlaza sunca, prije podneva i prije zalaza sunca.

Studij o nižem ja u svjetlu Višeg Ja neka bude navečer iza posla, a prije 10 sati.

Pregled događaja unatrag može se raditi poslije 10 sati, prije spavanja. Pomoću ovoga upoznajemo točno svoje niže ja, njegove dobre, jake ili slabe strane, njegove iluzije i obmane da bi znali gdje mu treba podstreka a gdje da se obuzda. Polagano unatrag preći sve misli, emocije, djela, poticaje i motive te promatrati svoju okolinu.

To je glavna nevidljiva knjiga koju piše chela o svom dnevnom životu. Mirno i pravedno kao da ispituje život nekog drugog. Potrebno je uočiti sve zablude da bi upoznali smjernice za sutra, za budućnost. Nikakva pokajanja ne smiju dozvoliti sebi jer ono ostavlja duboke dojmove koji omogućuju samo da se lakše ponavljaju iste pogreške, produžuje potištenost te zbog njih sebi stvara traumu i mračnu atmosferu, dok je cilj duhovnog života mir i blaženstvo.

Potištenost radi pogreške stvara sumnju, a sumnja rađa očajanje. Tako iz početne zablude (pogreške) nastupa cijeli niz nedaća.

Dovoljno je što brže i kraće samo uočiti što je učinjeno, osjećano i mišljeno, što je suprotno harmoniji i što je ružno. To treba pogledati sa gledišta Višeg Ja tako da to zapamtimo i stvorimo odluku da to više ne činimo. Posljedica ili kazna već će to uravnotežiti i zato nije potrebno za to trošiti snagu ni vrijeme i već sada stvarati suvišan jad i brigu.

Važno je pratiti svoj prošli dan unatrag od kraja prema početku jer se tako najbolje uoči kako je uslijedilo ono iza, zbog onog ispred.

Vježbajući da unatrag slijedimo događaje, razvijamo sposobnost da promatramo i prijašnji dan, minuli tjedan, mjesec, godinu bez prekida. Tako ćemo doći i do prošle inkarnacije.

Ovdje se ne misli na svaki detalj, već na to da ćemo neku činjenicu, događaj ili svoju osobinu shvatiti kao posljedicu nekog uzroka u dalekoj prošlosti pa i prošlim inkarnacijama. Kod toga treba obratiti pažnju na rad misli koje se nadovezuju jedna na drugu kao karike u jednom lancu.

Ovakva vježba je u početku malo teška, ali sa malo postojanosti, upornosti i redovitosti, poteškoće će se ukloniti. Tako će ovo razmišljanje unatrag postati vrlo lagano, čak ugodno i prijeći će u naviku.

Svatko bi morao obaviti u jutro koncentraciju, meditaciju i kontemplaciju da bi postao sabran, uravnotežen i sposoban da vlada sobom u svemu kroz dan koji obiluje najrazličitijim oprekama.

Za ovo nije potreban nikakav poseban položaj tijela kao to ističu mnogi Yogi-ji. Položaj (stav) tijela treba samo biti miran, siguran i udoban. Svako neka odabere naudobniji položaj bez naprezanja no da ostane budan, a ne trom ili da zaspi. Uvijek je poželjno da kičma bude ravna i uspravna, disanje lagano i pravilno sa laganom stankom nakon udisaja i izdisaja.

Zadržavanje daha silom je škodljivo iako ono pojačava u tom momentu koncentraciju. No, to je suprotno sistemu (metodi) Raja Yoge koja traži samo sabranost (skupljanje) misli, a ne disanje.

Meditacija u određeno vrijeme, na istom mjestu u istom položaju, dovodi nakon nekog vremena do toga da se duh i tijelo čim je započnemo automatski smiri.

Za početak je najkorisnije da se zapjeva nekoliko puta Pranava (OM) kod čega neka se čvrsto usmjeri misli na Jedinstvo nižeg i Višeg Ja, potom se pomoću Višeg Ja povežemo puni predanosti sa nekim od Učitelja Mudrosti.

Treba težiti za potpunom prijemljivošću, čistoćom tijela, emocija i misli.

Slijedeći stupanj meditacije je intelektualni. To neka bude koncentracija mišljenja na neku duhovnu misao ili pojam, razmatranje o nečemu.

Mora se postići razmišljanje o odabranoj temi i držati je jasno pred sobom u duhu bez prekida što je više moguće.

Pošto razmišljanjem koristimo niži intelekt koji prenosi misli putem mozga, to će početniku biti teško da bez prekida misli i pola minute jer je intelekt nemiran, bježi ovamo i onamo. Svaki šum, dodir ili bilo što će odvući intelekt od onoga na što se želimo koncentrirati. Čim primjetimo udaljavanje, potrebno je vratiti je natrag, vratiti misli. Nema druge metode kojom bi se naučila koncentracija te naučilo misliti sabrano.

Razvijanje ove sposobnosti možemo olakšati i ubrzati tako da se kroz dan nastojimo što dulje koncentrirati na bilo koji posao koga obavljamo. Ne dozvolimo si kroz dan da smo u bilo čemu rastreseni, nehajni (površni, šlampavi).

To je prava mentalna gimnastika i pomoću nje ne razvijamo mišiće već mišljenje, odnosno mozak kao instrument mišljenja.

Zadržati svu svoju pažnju nekoliko minuta samo na jednoj stvari, to je već uspjeh.

Jedna faza ovog stupnja meditacije je dozivanje u sjećanje nekog događaja ili neke slike, usmjeravanje svoje pune pažnje na promatranje (vizualizacija) istog i to u svim pojedinostima.

Isto tako neka se izabere neka vrlina, nastoji shvatiti njena bitnost, vrijednost i korisnost u životu. Najmanje tjedan dana neka se tako razmišlja samo o jednoj vrlini koju smo odabrali.

Nastojimo što češće tokom dana, makar na sekundu da se prisjetimo toga što smo razmatrali u jutro, pripada jednoj od te tri vrste meditacije.

Koncentracija i meditacija stvara u vehiklu naše svijesti jednu određenu stalnu struju (tok) spiritualne snage koja silazi dolje u naš život, u naša tri tijela, odnosno u našu budnu svijest.

Ta struja razvija u nama moć rasuđivanja, pravog od nepravog, bitnog od nebitnog, istinitog od lažnog.

Povećavanjem našeg morala i razvijanjem vrлина probudit će u nama intuiciju.

Razmišljanje o Istini, razviti će točnost u mišljenju, govoru i djelovanju bez pogrešaka. Ovime će se probuditi intuitivna spoznaja ili znanje o bilo čemu.

Razmišljamo li o sućuti, razviti ćemo pripravnost da pomognemo svaki čas sa svom ljubaznošću i gorljivošću. Takva će akcija u nama izazvati beskrajnu radost i predivno duhovno svjetlo što će još pojačati u nama suosjećanje (milosrđe) i tako lančano sve više i više.

No, koncentracija ili meditacija za neko svojstvo ili vrlinu, spoznaju itd. ne vrijedi mnogo bez vježbe tj, primjene toga tokom dana. Da bi lakše ovo proveli u praksu, korisno je da na kraju meditacije zamišljamo (vizualiziramo) sebe kako primjenjujemo ovo svojstvo, vrlinu ili zanje tokom dana.

Dan za danom, tjedan za tjednom, mjesec za mjesecom, meditacija i njena primjena (vježba) u dnevnom životu, *izgrađuje naš karakter*, pretvara nas u prave okultiste.

IZGRADNJU KAKRAKTERA TREBA PROVODITI SVOM ODLUČNOŠĆU BEZ IKAKAVOG POPUŠTANJA JER BEZ NJEGA, SVAKI KORAK K SKRIVENOM ZNANJU DOVODI ASPIRANTA U SVE VEĆE OPASNOSTI.

.....0.....

Jedan primjer za intelektualnu koncentraciju i meditaciju na neku vrlinu, na pr. ISTINU :

-Da se razvije ISTINA u fizičkom svijetu potrebno je otvoriti oči duše za sve razine.

Svaki učenik koji napreduje ulazi naime u astralni svijet najprije «nesvjesno», a onda «svjesno». To je svijet iluzija (privida) u pravom smislu riječi i zato je potrebno da se učenik redovnom koncentracijom na Istinu pripremi i ojača za ulazak u ovaj svijet.

Za vrijeme meditacije možda bi pomogao ovakav tok misli :

TO JE ISTINA

ONA JE ATMA

TI SI TO

-mislim sada o Istini kao o biću božanske prirode, ona kao posljedica prožima cjelokupnu manifestaciju. Kako je cijeli Univerzum izgrađen na Istini on i potiče od nje, tako i svaki oblik ima svoje biće Istine. Ona je Atma. Samo harmonija (usklađenost) oblika i Istine može osigurati trajnost. Zato život ovisi o Istini. *Život je dakle Istina, a neistina je smrt. On (život) je Atma.* Samo onda kada je oblik usklađeni instrument Istine, Atma može izraziti kroz njega svoje Snage. Kada takav oblik predstavlja individualnost, tada kroz nju (čovjeka) mogu se očitovati SNAGE ATME.

Svaki rast, sav napredak ovisi o Istini jer ona prožimlje sve. Ona je blaženstvo i napredovanje dok je neistina samo bijeda....

Razmišljanje o Istini neka se dopunjuje mislima o individualnom, socijalnom (društvenom) i nacionalnom životu, o bratstvu, uzajamnom povjerenju.

TI SI TO ! tj. ISTINA koje se izražava kroz Viši Ja.

Zato treba svoj niži ja ili budnu svijest uskladiti i sjediniti sa svojim Višim Ja.

Onaj tko vrši ovakvu redovitu meditaciju o Istini pokazivat će sve više pažnju i nastojanje da djeluje pravo, istinito i točno. Osjetiti će kao dužnost da razvije svoje mišljenje što bliže Istini, da bude što više istinit. Više neće dozvoliti svojim mislima da budu neodređene, jednostrane ili nehajne. On će točno zapažati i promatrati, nastojati što točnije pamtiti. Paziti će na svoje riječi, kloniti će se svakog pretjerivanja, svakog uveličavanja, svake pristranosti. Kod

opisivanja biti će što je više moguće točan, a nađe li se u sumnji, to će izjaviti odmah. Pomno će provjeravati svoje djelovanje, dobro će paziti da ne ostavlja krivi dojam, a ako je nešto takvo nesvjesno izazvao, nastojat će to ispraviti.

A prilikom večernjeg pregleda pokloniti će svu svoju pažnju ispitivanju koliko mu je uspjelo istinito živjeti tokom dana.

Ovo je zaista mučan rad! I malo ih je nažalost koji ga zavole i istinski provode. To je neprestano penjanje uzbrdo. No, taj put se mora proći jer nema nijednog drugog do onog konačnog cilja.

Najbolje je ne odgađati i odmah započeti !

.....0.....

Zadnji stupanj meditacije: razvijanje pune predanosti ili kontemplacije.

Stupanj svijesti koja se ovdje ostvaruje, uzdiže učenika u uzvišene regione postojanja u kojima on dolazi u kontakt sa Inteligencijama koje su daleko razvijenije od njega (na pr. sa Majstorima, sa Logosom duše).

U ovom stanju oslobađa se učinak ograničenja (veriga, uzda) fizičkog tijela, spoznaja kao realnog, ono što se prije samo naslućivalo jer ono duhovno postaje sada stvarno. Sve to donosi ogromno znanje o svemu.

U tom stadiju se obično odabere neki uzvišeni i duhovni sadržaj uz shvaćanje njegove dubine. Značenje i širina toga pobuđuje u njemu poštovanje i ljubav.

Što je jača snaga kojom odabrani sadržaj privlači učenika, odnosno što je on više zainteresiran za njega, to je veća njegova predanost pomoću koje on jednostavno stapa sa predmetom razmatranja, nestaje u njemu.

Sretan je onaj učenik koji uspije tada probuditi duboka čuvstva poštovanja i ljubavi prema svom Majstoru. Ipak neka on ta čuvstva ne izaziva silom, ako se ona ne javljaju spontano jer u tim regijama svijesti treba biti svatko istinit, bez ikakvog nametanja i pretvaranja.

Ako učenik ne može osjećati takva spontana čuvstva, neka se preda razmatranju svog Višeg Ja. Neka si zamišlja kako se s njim

stapa, a sve oslobađajući se svih omeđenja sputanosti. U njemu će se polako probuditi osjećaj stapanja (sjedinenja) sa svojom obitelji, prijateljima, okolinom, narodom, cijelim čovječanstvom, sunčanim sistemom, svemirom.

U oba slučaja neka se bez prisiljavanja preda uzvišenim čuvstvima sve dok ne osjeti da su mu stale misli.

Kad dosegne tu najvišu točku, neka se na njoj zadrži što dulje može bez naprezanja, a onda neka ponovi 3-7 puta AUM.

Tada će se naći u stanju bez misli, budan i potpuno obuzet uzvišenim osjećajima i težnjom do svog Majstora ili Višeg Ja. Prije ili kasnije on će osjetiti Prisutnost Mastora, možda ga čuti i ugledati.

U ovom stanju postoji jedna opasnost. Učenik je naime tako pasivan i može tako postati lako plijen nekog iz astralnog svijeta. Garancija da se to neće dogoditi je u tome koliko se je učenik predao višim čuvstvima, nadahnuću uzvišene spoznaje kao i zaštitnoj snazi Svete Riječi.

Mnogi koji su išli tim Putem, spoznali su da se svaki napor uložen u tom smjeru vraća u stostrukojoj radosti koju donosi čas otkrivenja.

Evo direktan savjet Majstora K.H.:

«Najveća teškoća na fizičkoj razini je da se u budnoj svijesti postigne pravo znanje o Višem Ja. Da bi se to postiglo treba temeljito očistiti mental tj. mozak, da se onemogućiti na njega svaki vanjski utjecaj osim onog od Više Svijesti. Ujedno je potrebno staviti pod kontrolu astralno tijelo da ne bi došlo do zabluda ili poremećenosti. Isto tako mora se postići stanje u kojem se gotovo i ne osjeća fizičko tijelo.»

Osjetimo li u stanju meditacije da nailazi neki vanjski utjecaj, a ne onaj iz naše nutrine, treba smjeta prekinuti meditaciju.

Najsigurnija obrana od svih napasti je jaka koncentracija na svog Majstora kao da je On u nama. Predoči si njegovu sliku u svom srcu i skoncentriraj se na nju svim svojim žarom.

Za one koji imaju sklonosti k psihizmu opasnosti su veće tj. da ih netko zaposjedne iz psihičkog svijeta. (Majstor nikada ne djeluje na učenika ispod kauzalnog tijela m.op.)

Čuješ li tada glas on će biti od tvog Majstora ili tvog Višeg Ja. Jedno ili drugo ovisi o nutarnjem razvoju i sklonostima.

Oni koji pripadaju Bhakti diciplini (Yoga) ova vrsta meditacije – kontemplacije je naročito pogodna jer ga svakog dana ispunjava novom radosti.

Oni od Jnana discipline (Yoga) u kojima predanost nije toliko prisutna već neprestano razmišljanje o višoj i nižoj svijesti, o konstituciji viših tijela, o fazama duhovne i tjelesne evolucije ili o načinu kako da se sve to što zornije opiše i prikaže, posjeduju žar za istraživanjem i taj žar je ekvivalentan predanosti i ljubavi.

Ima i takvih koji nalaze oduševljenje i žar da nešto učine rukama (obrt, umjetnost itd) ili da učine nešto za drugoga, to su oni od karma discipline (Yoga).

Vrsta okupacije učenika nije uopće bitna već jedino kolika je u tu aktivnost uložio nesebično sebe, koliko se oduševio za bilo koju misao, emociju ili rad.

Metoda koja je opisana u ovom malom studiju o meditaciji je sastavljena na bazi prave Raja discipline (Yoga) koja ima veliku sličnost sa onom od Patanjali-ja.

Meditacija se najprije vježba svaki dan u određeno vrijeme i na istom mjestu samo zato da se učenik privikne na tu novu aktivnost, isto tako i njegova budna svijest ili njegova podsvijest.

Meditacija mora proći automatski tj. ona se mora sve više protezati na cijeli dan pa i cijelu noć, dok fizičko tijelo učenika spava.

U ovom studiju su iznijete pismene upute aspirantu kada će on skoro potpuno ispunjavati ovakvom meditacijom skoro svih 24 sata, tada će on biti tako zreo da primi daljnje upute usmeno od svog Majstora ili Viešg Ja.

Da bi se meditacija provodila sa uspjehom, nužno je da se intelektualno upozna okultna nauka. Za to je možda najpogodnija Teozofija jer ona pruža upravo onu potrebnu širinu.

Predanost, izdržljiva i puna oduševljenja (ljubav), žar otkrića i žar stvaranja je bitna za potpunost uspjeha u meditaciji

Osnovni zadatak meditacije je spoznati svoj niži ja sa stanovišta Višeg Ja.

Spoznaju se može postići jedino preko okultnog znanja.

SPOZNAJA NAŠE NIŽE PRIRODE JE U STVARI OKULTNO ZNANJE O NAŠEM DNEVNOM ŽIVOTU.

A NAŠ DNEVNI ŽIVOT OVISI O NAŠEM ZDRAVLJU. ZDRAVLJE UVJETUJU NAŠE:

1. misli
2. emocije
3. fizičke aktivnosti
4. hrana i piće

5. san
6. seks
7. dužnosti i obaveze (dharma)
8. težnje i ideali (aspiracija) spiritualnog
9. rođenje (karma i
10. smrt   reinkarnacija)

BITI SKLADNO AKTIVAN NA SVIM RAZINAMA VEĆ PREMA STUPNJU NAŠE SPIRITUALNE EVOLUCIJE, ZNAČI IMATI POTPUNO ZDRAVLJE.

Potpuno zdravlje omogućuje punu aktivnost naše budne svijesti.

Djelomično zdravlje više ili manje ograničava punu aktivnost naše budne svijesti.

Teška bolest veoma smanjuje aktivnost naše budne svijesti. Ona stvara ili tupost ili ponovno najhitnije uspostavljanje ravnoteže.

USPOSTAVLJANJE IZGUBLJENE RAVNOTEŽE MI ZOVEMO LIJEČENJE.

LIJEČENJE JE PREMA TOME NEŠTO DALEKO DUBLJE I VIŠE NEGO USPOSTAVLJANJE KEMIJSKE RAVNOTEŽE U TIJELU (medicinska alopacija).

Da bi znali kakvo liječenje sprovesti, moramo najprije znati kako je došlo do gubitka zdravlja, do gubitka ravnoteže.

.....0.....

OPĆENITE UPUTE

Mnoge Yoge na Istoku daju propise za meditacijske vježbe koje iznose pod zajedničkim imenom «asane ili položaji za Yogu». Sve ove razne metode vuku svoje porijeklo od loše shvaćenih najstarijih tantričkih djela.

Ove Yoge upućuju učenika kako da skrene svoju pažnju na upravljanje psihičkih stanja (snaga) naročito u području spolnih organa koristeći kod toga koncentraciju na pojedine centre, na disanje, zadržavanje daha itd.

Sve te metode uče kako da se svladaju kamičke (astralne) snage pomoću budne svijesti.

Naši Majstori smatraju da ove kamičke ili psihičke snage treba svladati pomoću Više Svijesti odozgo i zato je najpodesnija Raja Yoga ili Yoga razvijanja morala, karaktera i vrlina tj. oživljavanje osnovnih karakteristika Višeg Ja u nama koji djeluju u Manasu (kauzalu).

Oni aspiranti koji se služe putem ili disciplinom Bhakti, Gnana ili Karma u stvari vježbaju Raja Yogu iznesenu u ovoj studiji.

U sposobnosti Višeg Ja spada još i razvoj Volje i predanosti (žara, oduševljenja).

Učenik treba razviti psihizam tek onda kada ojača djelovanje svog Višeg Ja. Psihičke snage će tada moći lako kontrolirati ojačanom voljom i upravljati njima pomoću snaga (impulsa) svoje Više Svijesti (Egosa).

Tumačenje:

U mozgu su izvjesni organi pomoću kojih se očituju psihička svojstva. Ovi organi se razvijaju aktivnošći područja Budhi-Manas.

Niži psihizam se razvija tako da se pomoću astralnih (kamičkih) impulsa podraži ove organe na jaču aktivnost. (m.op. to su sve vrste Yoge i okultizma koje upućuju kako da se koncentriramo na probuđenje ovih centara direktno ili indirektno pomoću nižih centara na pr. muladhara čakre). Oživljujemo li ove centre u mozgu pomoću impulsa (podstreka ili želja) sa astrala ili fizičkog treniranja (Hatha Yoga), a ne pomoću Manasa (kauzala) preko intelekta, s vremenom rad tih centara oslabi ili čak zakržlja (atrofira) (m. op).Njih se može razvijati samo kroz stalne impulse Više Svijesti.

Rezultat je taj da ih se više ne može upotrebljavati za duhovne svrhe u toj inkarnaciji. Učenik na taj način koči svoj pravi napredak što se očituje u raznim zaprekama. Sve je to posljedica ludo pretjerane žurbe.

Niži psihički razvitak (fizičko-astralni) nema trajnu vrijednost jer takve psihičke sposobnosti ne prenose se u slijedeći inkarnaciju, a ako se ipak nešto prenese onda su to medijumistička svojstva koje upućeni s pravom izbjegavaju.

Nasuprot njima, intelektualne sposobnosti ostaju trajna svojina i u slijedećem životu se pojavljuju kao prirodjena svojstva, tako da se daljni napredak jednostavno nadovezuje na prijašnji uspon.

Manasička i budhička svojstva stečena u jednoj inkarnaciji ostaju trajna svojina individue.

.....0.....

Meditacija i kontemplacija trebaju se s vremenom protegnuti na cijeli dan, a ne samo na onih redovitih pola sata dnevno.

Isto tako i koncentraciju, učenik ili aspirant treba u životu primijeniti u svakom činu svog dnevnog života. O svakom događaju kroz dan je potrebno odmah razmišljati, o njegovom dubljem značenju i nastojati sagledati koliko je tu angažiran naš Ego, a koliko mi.

Misliti samo na jednu stvar u isto vrijeme i usmjeriti svu svoju pažnju i energiju na sve što upravo radimo.

Naš se intelekt mora naviknuti da sabere misli kada mi to zahtjevamo od njega.

Kontemplacija ili konačni oblik meditacije mora se vršiti automatski u svakom djeliću vremena kada smo na kratko slobodni od neke dužnosti.

Kontemplacija se ne vrši intelektom već «srcem» tj. buđenjem predanosti, žara oduševljenja ili ljubavi prema nekom biću, otkriću ili radu, ljepoti i harmoniji.

Od svih svojih želja, učenik mora zadržati samo onu koja teži za duhovnim znanjem. On mora postići da oživi u sebi prirodnu sklonost svog mišljenja, da se bavi samo sa duhovnim stranama svega u dnevnom životu. (m.op. ovome može pomoći da svake slobodne sekunde ponavljamo japu ili neku mantru. Sama mantra ili sjećanje na nju u tom kratkom trenutku automatski nas povezuje sa našim duhovnim stavom koga želimo non-stop ostvariti kroz dan- vidi I.K. Taiimni)

Jedino trajno i izdržljivo razmatranje o nečemu što smo sebi postavili kao cilj da shvatimo (spoznamo) sa stajališta Ega, povećava naše razumijevanje o svemu.

Želimo li nešto potpunije sebi razjasniti, nešto što smo čuli ili čitali, tada upravljamo često naše misli ili samo pažnju na to; dok idemo na posao ulicom, dok čekamo na nešto, kada na čas u poslu prekinemo koncentraciju itd.. Ovo potpunije znanje će sigurno doći.

Ovakvom metodom razmišljanja (meditacije) i stava (kontemplacije) dovodi s vremenom do potpune aktivnosti ono treće oko koje sve vidi, kojim se doseže cjelokupno znanje.

To je razvitak Budhi-ja u nama.

To je upravljanje svijesti i pažnje prema sadržaju koji se krije u nekom obliku (vanjske forme). (m.op. predmet je iluzorna praznina jer se njegov sadržaj uglavnom nalazi oko njega, a djelomično u njemu. Funkcionalnost (snage na djelu) nekog živog oblika, nalaze se uvijek oko njega. Konačno i «mrtva» tvar je živa (atom i molekula). Ova funkcionalnost predmeta to je njegov život koji se pretežno nalazi oko njega, a djelomično u njemu –taj život, to je Budhi).

U teozofskom školovanju koristi se sveta riječ OM (Aum) koja korespondira sa Višim Trojstvom u nama (Atma-Budhi-Manas).

Ako ovu Riječ izgovara ili pjeva čovjek koji je svet i čist, uzbudit će i probuditi ne samo one manje uzvišene snage (sile) koje se nalaze u elementima i međuplanetarnim prostorima (u prirodi), već i svoje Više Ja ili «Oca» u sebi.

Kada ovu Riječ izgovara prosječno dobar čovjek, ali na ispravan način, pomaže mu da se osjeća moralno, osobito ako u vremenu između dva doziva Om-a (ili Aum) intenzivno i snažno meditira Om (ili Aum) u sebi samom tj. ako se punom koncentracijom preda najvišem i usmjeri na Njega svu svoju pažnju. (m.op.-izgovaranje i pjevanje Riječi budi (upravlja) spiritualne snage prema dolje i tako one pojačavaju sve što u nama postoji).

Međutim, jao si ga onom koji je izgovara nakon što je počinio neki teški grijeh. On na taj način privlači u svoju nečistu atmosferu nevidljive sile i bića koja inače ne mogu prijeći božanski ovoj (oklop, zid) kojega stvara izgovaranje ili pjevanje Svete Riječi.

Preporuča se aspirantima da prije nego utonu u san i čim se probude, izgovore ili zapjevaju ovu Svetu Riječ.

.....0.....

MEDITACIJA, ŠTO JE TO ?

Meditacija bi trebala biti razmišljanje o nečemu za vrijeme dok je pasivno fizičko i astralno tijelo.

Meditacija ili razmišljanje trebala bi omogućiti mentalno shvaćanje životnih problema koje smo osvjetlili manasičkim svojstvom rasuđivanjem.

Na početku meditacije umirujemo i mentalno tijelo, obustavljamo sve misli i uspostavljamo kontakt sa Manasom. Ako smo prije meditacije postavili pred sebe neki problem, tada će Razum ili Manas (Mislilac) osvjetliti taj problem, a mental (u kojem se stvaraju misli) pretvoriti će tu spoznaju u povezani tok misli.

Samo takva i neprestano ponavljana meditacija razvija u nama Manas i osposobljava nas da sve lakše, češće i brže uspostavljamo vezu sa našim višim trojstvom ili Egoom: Buđenje razumijevanja ili rasuđivanja (to je isto što i bratstvo) označuje naš prvi kontakt sa Egom ili Višom Svijesti. (Nadsvijesti).

Nažalost, najčešće naša meditacija je ulaženje u jedno poluaktivno stanje u kojem se prepuštamo ugodnosti mirovanja ili nekog naročitog čuvstva u kojem se osjećamo vrlo ugodno. Najviše što se takvom meditacijom postiže je vrlo ugodno maštanje, zamišljanje da doživljavamo nešto posebno, nešto nesvakidašnje.

I to je jedan uspjeh jer je maštanje ili maštovito osjećanje odraz ili refleks u višem astralu jednog manasičkog svojstva kojeg nazivamo i m a g i n a c i j a.

Imaginacija je više umjetničko ili filozofsko svojstvo i to svojstvo smo upravo razvili kroz pjesništvo, prozu ili bilo koju umjetnost ali i kroz filozofiju koje razmatra općenite životne prilike a ne konkretne.

Meditacija je prema tome aktiviranje:

- 1) ili samo viših svojstava nižeg ili konkretnog uma a to je filozofiranje
- 2) ili samo viših svojstava astrala kroz osjećaj nesebične ljubavi, nekog oduševljenja, ugodnog ali profinjenog maštanja
- 3) ili vršenja nekog korisnog rada kojega smo posvetili drugima a pritom smo zaboravili potpuno na sebe, na svoje fizičko, astralno i mentalno tijelo, osjećajući neku nutarnju (posebnu) radost, tihu radost. (za razliku od bučnog veselja)

Ovdje pod 3) smo dodali nešto novo. Po tome ispada da postoji meditacija i dok je aktivno fizičko tijelo .

Meditacija pod 1) zvala bi se meditacija Jnana Yoge, pod 2) Bhakti Yoge a pod 3) Karma Yoge.

Raja Yoga ili kraljevska Yoga uključuje sve tri metode odjednom, a to znači aktivnost i fizičkog tijela tj. uz otvorene oči i uši.

Karma Yogi ima otvorena čula ali on u to vrijeme meditacije tj. kada je djelotvoran Manas, on čuje i vidi što on hoće.

U davno vrijeme kada je fizičko tijelo bilo neobično grubo i prema tome nametljivo, Atlant je morao vršiti meditaciju tako da potpuno umiri svoje fizičko tijelo, gotovo ga je isključio, da bi mogao vršiti meditaciju, odnosno trening aktiviranja viših svojstava astrala i konkretnog uma. I u času kada je njegov Manas počeo djelovati, njegovo tijelo je palo u san, odnosno trans.

U snu fizičko tijelo nema kontakta sa onim što doživljava svijest izvan tijela. Obično rečeno, nema u mozgu sjećanja.

Trans je vrlo sličan snu ali s tom razlikom što svijest ima stalno kontakt sa fizičkim tijelom iako je izvan njega.

Mnogi koji pišu o transu ili astralnoj projekciji (kontinuitetu svijesti) izjavljuju da je srebrna nit (uzica) spojena sa fizičkim tijelom za vrijeme sna preko srca, a neki kažu, preko sredine glave. I jedni i drugi su u pravu jer su vjerojatno promatrali ljude sa nižim i višim razvojem kontinuiteta svijesti. Sjetimo se da vidoviti opisuju čas smrti tako da se svijest najprije koncentrira u srcu (vjerojatno se spaja sa permanentnim atomom, a onda napušta tijelo kroz centar u sredini glave).

Kod običnog sna, naša svijest koja putuje okolo sa astralnim tijelom, vezana je uz fizičko tijelo koje spava pomoću srebrne niti čiji je kraj u srcu.

Kod transa, tj. astralne projekcije ili kontinuiteta svijesti, srebrna uzica je vezana uz tijelo pomoću centra u glavi.

Običan čovjek, koji se pasivno prepušta valu života ili evoluciji, vježba se ili trenira ovakav trans samo jednom u životu (inkarnaciji) i to u času smrti fizičkog tijela, odnosno u času napuštanja privremenog fizičkog tijela zauvijek (nikada se više neće vratiti u to tijelo).

Yogi ili okultista vježba se neprestano tokom fizičkog života da kroz meditaciju razvije izvjesni centar u glavi da bi kroz njega ulazio i izlazio iz tijela.

Kako je ovaj centar u glavi, u mozgu, tamo gdje je i centar za pamćenje, to ovakvo tumačenje jasno daje nam na znanje zašto u transu je moguće zadržati sjećanje na našu djelatnost u svjetovima izvan fizičkog.

Razvijanje ovog centra je dug i polagan proces, a on je u stvari jedno naše latentno čulo.

Svjesno kontaktiranje sa višim svjetovima iznad fizičkog vrši se u početku putem transa tj. bez sudjelovanja fizičkog tijela, odnosno bez budne fizičke svijesti.

Kasnije se ostvaruje ovaj kontakt tj. moguća je aktivnost naše svijesti na višim razinama i dok postoji naša budna fizička svijest. Mi to nazivamo proširenje budne svijesti ili kontinuitet svijesti.

Budna fizička svijest proširuje svoju budnost i na astral (ili neku višu razinu). Drugim riječima postoji tada i astralna budna svijest spojena (ujedinjena) sa fizičkom budnom svješću.

Evolucionarni put Karma Yoge je najsporiji ali i najbliži konačnom obliku razvoja i djelovanja svijesti.

To je zato jer je Karma Yoga u stvari YOGA SLUŽENJA ili Yoga nesebičnog pomaganja drugima.

Druge Yoge usmjerene su u početku na razvijanje svog Višeg Ja, dok je Karma Yoga već u samom početku potpuno zaboravljanje onog Ja, pa čak i Višeg ja.

Karma Yogi vrlo brzo otkriva da i taj Viši Ja ne postoji kao jedinka jer se on nalazi u svima, on je dio svih. On nije više jedinka, ona je M n o š t v o, taj «Ja» je Svesvijest, taj Ja je sam LOGOS.

Karma Yoga je u stvari put većine čovječanstva i takav Yogi briše iz svog pamćenja riječ Ja pa bilo ono malo ili veliko Ja. Unjesto Ja, on kaže Mi. On kaže: -Ti i ja smo jedno (Tat-wam asi).

U našem čovječanstvu postoji jedna posebna grupa pripadnika Karma Yoge koja se u našoj teozofskoj literaturi naziva : SLUŽITELJI.

To je naročita vrsta ljudi koji su kroz veliki broj inkarnacija prakticirali pravu Karma Yogu nesebičnog pomaganja drugima. U vidovitim istraživanjima prošlosti ovi SLUŽITELJI mogu se pratiti kroz daleka razdoblja sve do danas. Oni su upravo oni koji će i u skoroj budućnosti odigrati svoju specijalnu ulogu neposrednih pomagača budućeg Manua i Bodhisatve u koloniji Šeste Rase.

Njihov broj se stalno povećava a popunjava se iz redova onih koje zovemo – nevidljivi pomagači-.

Onaj koji se sprema za pripadnost nevidljivim pomoćnicima ili je tek ušao u tu savršenu organiziranu astralnu (ili devahansku) radnu

grupu pod neposrednim vodstvom jednog Adepta –Chohana (uz pomoć većeg broja starijih i mlađih učenika) razvija ili je već razvio budnu svijest br.2 ili budnu svijest na višim razinama.

Može se dogoditi da taj nevidljivi pomoćnik brzo razvije i prijenos sjećanja u mozak ili kontinuitet svijesti. A tada će biti još korisniji jer sa tim svojstvom on postaje i nevidljivi pomagač na fizičkoj razini.

On postaje s vremenom nevidljivi i korisni pomagač na svim razinama osobne budne svijesti a još kasnije, nevidljivi pomagač na svih pet razina.

Zaključak: meditacija je sredstvo a ne cilj.

Meditacija je samo trening naše svijesti koja djeluje u sva tri svijeta osobnosti.

Meditacija nas vodi do ubrzane evolucije.

Meditacija vodi do aktivnosti Više Svijesti u tri svijeta individualnosti Egoa i

istodobno u tri svijeta osobnosti jer čovjek je kompleks od Monade i sedam

njezinih tijela, odnosno njene svijesti u svim njenim tijelima.

.....0.....

BOLEST I KARMA

Hodsonu)

(prema G.

Kada je netko od nas bolestan i kada čuje da su vrtlozi u mentalnom tijelu uzrok postanka te bolesti, on se u početku ne slaže sa tom konstatacijom jer ne može podnijeti činjenicu da je on sada upravo sam kriv za postojanje te bolesti.

On rađe baca krivnju na karmu koju on pogrešno shvaća kao nešto izvan njega, kao nešto što stoji nad njim, kao tamni oblak koji se ispražnjuje polako prema zakonima neke providnosti. Ova

providnost o njemu vodi računa i on se ne osjeća nemoćan prema njenom zakonu i pasivno prima «udarce».

Doduše, on shvaća karmu kao nešto što je on izazvao u dalekoj prošlosti, no on ne misli na tadanje uzroke koje je sam stvorio, on kaže da ih se jednostavno ne sjeća.

Ako se ne možemo sjetiti uzroka koje smo počinili u dalekoj prošlosti, to ne znači da ih ne možemo rekonstruirati prema njihovim posljedicama, prema sadanjoj karmi, odnosno simptomima koji su nam sada jasno vidljivi.

Ako svaki uzrok ima posljedicu, onda nam po posljedici (reakciji ili simptomu) može biti poznat i taj uzrok ma kako on bio zagrnut velom daleke prošlosti, ma kako on bio sakriven tajnom zaboravi.

Karma iz prošlosti očituje se u nama već kod samog rađanja kao *predispozicija* na bolest. Za nekoga se kaže da je nasljeđem predisponiran za tu bolest. To je potpuno točno, ali on mora ispuniti neke uvjete da bi se ta karma mogla očitovati, da ona postane ono što mi zovemo «zrela karma».

Karma je posljedica ili reakcija koja se još nije očitovala.

.....0.....

MEDITACIJA - TEMELJ ŠKOLOVANJA YOGE

Meditacija nije cilj Yoge, već sredstvo da se dođe do cilja. Ovaj cilj I.K. Taimni naziva Samorealizacija ili Samoostvarenje.

Meditacija je neprestano razmišljanje o tome kako djeluje Viša Svijest u tri niža tijela, odnosno svijeta.

Meditacija nije samo nekoliko minuta razmišljanja u jutro, o podne i uveče, već je ona ostvarena tek onda ako se ovo razmišljanje protegne na cijeli dan, tj. svih 24 sata.

Ovo je malo nejasno jer će svako reći da nismo budni svih 24 sata a niti u stanju razmišljati cijelo vrijeme dok smo budni.

Da bi stekli izvjesnu rutinu i naviku da stalno razmišljamo, moramo najprije početi sa nekoliko minuta u jutro, o podne i uveče. Ovo vrijeme se onda sve više produžuje, tako da se u «podsvijest» utisne ova navika razmišljanja.

Naša svijest je aktivna i noću dok naše fizičko tijelo spava pa je tako i to vrijeme uključeno u meditaciju.

Meditaciju ili razmišljanje u početku vrši naše mentalno tijelo uz pomoć mozga. Ovakvo razmišljanje se sastoji od misli a rezultat je z n a n j e.

Napredna ili prava meditacija je uočavanje činjenica pomoću ideja i pojmova (sinteza misli) a rezultat je s p o z n a j a.

Mi mislimo pomoću našeg mentalnog tijela i pomoću mozga a spoznajemo pomoću višeg mentalnog tijela (kauzalnog) i pomoću super-mozga.

Čovjek (kao dio čovječanstva) misli pomoću mozga i rijetki pojedinci upotrebljavaju nešto od super-mozga jer samo ponekad spoznaju nešto putem ideja i pojmova.

Da bi razvili viši oblik mišljenja ili spoznaje, nužno je da aktiviramo izvjesne centre u mozgu.

Kod današnjeg čovjeka ovi su centri neaktivni i samo kroz stalnu meditaciju se oni aktiviraju ili kako se pogrešno kaže, razvijaju se.

Školovanje ili Yoga postizemo pomoću meditacije koja nije ništa drugo do određena tehnika ili vježba « mentalnih muskula»

Tehnikom meditacije mi ubrzavamo evoluciju mozga.

Meditant ili aspirant uz veliki i stalni napor koji se sastoji u neprestanom ponavljanju na izvjesnu aktivnost nekih centara u mozgu, uspjeva u mnogo kraćem vremenu da evolucijski napreduje kao čovjek pojedinac nasuprot cijelom čovječanstvu koje ide polako naprijed.

Dio mozga koji postaje aktivan kroz meditaciju nazvan je u ovoj studiji «super-mozak».

Sa aktivnošću dvije žlijezde u mozgu, epifize i hipofize dolazi super mozak do izražaja.

Aktiviranjem epifize mi proširujemo našu budnost na astral za vrijeme dok naše tijelo spava, razvijamo našu budnu svijest br. 2.

Epifiza je zato kao neka spojnica br.1.

Aktiviranjem hipofize mi omogućujemo stalnu svijest u dva niža svijeta, spajanje fizičke i astralne budne svijesti u jednu.

Onaj tko je to ostvario, kada ide u «san» prelazi odmah u niži mentalni svijet.

.....0.....

OBLIKUJUĆA SNAGA

Nije ispravno reći :Energija, duh i Materija već Energija, Materija i Oblik.

Prvi val stvorio je materiju a Drugi Val je grupirao ovu amorfnu materiju i dao joj neki viši (živi) funkcionalni oblik. Drugi Val je nadahnuo Životu formu (oblik), to je budhičko životno tkivo.

Drugi Val povezuje Energiju (Duh) i Materiju, Oca i Majku, (Šivu i Brahmū). Ova snaga povezivanja Duha i Materije je LJ U B A V.

Prvi val od Trećeg Logosa je Sila Duha (Šiva) koji započinje svoj ples i stvara mjehure u djevičanskoj materiji.

Stvaranje sve većih i većih rupa u koilonu pojavljuje se sve grublja i grublja materija, koja je još amorfna masa, još neoblikovana, u kojoj se ne očituju nikakve funkcije.

Drugi Val od Drugog Logosa organizira ovu materiju, skuplja je u razne oblike, stvara žive forme iz tananog budhičkog ili životnog tkiva.

Veliki Duh (Logos) ili Labud Hamsa, izbacio je iz sebe veliki broj «jaja», nebrojeno mnogo kauzalnih tijela.

U centri kauzalnog tijela je Duhovno Srce koje počinje otkucavati odmah nakon što je jaje oplodeno od Oca ili Trećeg Vala Prvog Logosa ili nakon «vjenčanja» Atme i Manasa ili Šive i njegove Shakti, odnosno Volje i djevičanske (bezgrešne) materije Manasa.

Tako je stvoreno kauzalno tijelo u času Individualizacije Čovjeka, to je onaj momenat u Evoluciji kada silazi u djelovanje Treći Val Prvog Logosa.

To se u času individualizacije dogodilo drugi puta. Prvi pute se to zbio kod stvaranja planeta ili sunčanog sistema.

Treći puta se događa u času kandidature za Učeništvo sa kulminacijom, u trenutku Prve Velike Posvete.

Četvri puta će se dogoditi u času Adeptstva.

Silna snaga Fohata ulazi kao siloviti zavrtanj u prostor koji je ispunjen pramaterijom ili koilonom.

Fohat je Volja Manifestiranog Logosa ili Boga u Materiji.

On neprestano ponavlja ovu Svesilnu Snagu Oplodnje prodirući vrtložno u samo «krilo» Materije.

Tako nastaje nova materija (atomi).

Ovako su nastale «čestice», «rupe u prostoru» ili «rupe u koilonu».

Kad je Logos nemanifestiran, Njegova Moć se očituje kao statička Volja, kao Potencijal.

Kada je Logos manifestiran, onda se njegova Volja ili Potencijal (potencijalna energija) pretvara u jedan oblik Energije (kinetička u jednom a reaktivna u drugom vidu).

Čim se Energija očituje a to je moguće samo u jednom organiziranom sistemu, onda ona pokazuje svoju funkcionalnost u vidu nekog motora (agregata) ili živog organizma.

Kod jednog i drugog je bitna funkcionalnost i ona se uvijek očituje u prostoru ili unutar nekog energetskog polja.

Gusto jezgro atoma sa svojim rijetkim omotačem elektrona postoji zahvaljujući svesilnoj Moći Fohata koji neprestano podržava ciklodalni Vrtlog.

Vanjski rub ovog vrtloga čini «zid vrtloga» ili «zid atoma».

Fohat je u prostoru sunčanog sistema najprije stvorio vrlo sitne atome a to su atomi Adi razine.

Sa većom ili manjom grupom ovih Adi atoma Fohat «buši» sada veće «rupe» u prostoru a to su tada atomi Anupadaka razine.

Radi toga materija naredne finije razine postaje energija ili snaga niže ili grublje razine, ako je u jednom organiziranom stalnom kretanju (danas to zovemo kinetička ili reaktivna sila, odnosno eksploziona ili imploziona energija, muška i ženska).

Na ovaj način Fohat prelazi sa razine na razinu, povlači sa sobom sve veći broj grupa (molekula) sastavljenih od grupnih atoma i stvara sve veći organizirani vrtlog, jedno zatvoreno ciklodavno polje.

Fohat je u stvari kao komet koji ima svoj spin. Vrteći se oko sebe ili «plešući oko sebe» kako to pjesnički kaže Indijac, kao Šiva On pleše oko svoje Shakti (po prostoru ispunjenom pramaterijom), miluje je i dodiruje čas ovdje čas ondje, Tako nastaju bezbrojni vrtlozi (zbog inercije, mase ili otpora pramaterije) jer On uvijek «zavrti» jednu količinu tog koilona.

Koilon ili pramaterija je homogeni fluid velike velike gustoće i prema tome velike statičke energije.

Na isti način kao kad pomičemo ruku ili veslo po površini mora (jezera ili vode) nastaju sitni vrtlozi, neovisni jedan od drugog. Oni su doduše kratkog vijeka ali su ipak formirani točno po zakonima više mehanike. Početni impuls se izgubi i pokretna ili pokretačka energija koja je predana vodi pokretom naše ruke, brzo nestane, izgubi se u otporu mase mirne vode.

Kod ciklona na oceanu pojavljuje se ciklodavno vrtložno kretanje koje se neprestano obnavlja jer neprestano nadolazi topla struja uzduha.

Praindijac je to opet pjesnički prikazao kada je rekao (u Mahabharati i Upanishadama) da Šiva neprestano «puše» odnosno diše tj neprestano obnavlja svoj izdisaj ili dah.

A što je to dah? Zar to nije vjetar? Zar to nije jedan oblik strujanja nečeg?

Kinetički oblik energije ima svoj kraj dok imlozioni obik energije neprestano kruži u jednom zatvorenom sistemu. U takvom sistemu se energija kretanja pretvara u energiju pritiska, podsjećajući na disanje, na udisaj i izdisaj.

Ciklodalni rotirajući vrtlog u ciklonu podsjeća na «živi moton» kojega neprestano podržava stalno nadolazeća energija toplote sunca.

Ciklodalni rotirajući vrtlog je osnovna životna (energetska) konstrukcija u svemiru i na njegovom principu formira se svemirska maglica (galaksija), sunčani sistem, planeta. Isto tako svaki atom, molekula pa i bilo koja subatomska čestica. Na istom principu formira se bilo kakvo kakva ćelija (stanica). Ciklodalni rotirajući vrtlog je dakle osnovna životna forma u dubinama svemira kao i u dubinama subatomskog prostora.

Rezime:

Najprije se pojavljuje od nekuda nekakav oblik energije kretanja a to je u našem primjeru «komet». Komet je muška snaga ili Volja Logosa (Božanstvo kozmosa).

Prostor kroz koji se kreće komet ispunjen je materijom ili fluidom kojega sačinjavaju neizmjereno sitne i gusto zbijene čestice (kao i kod bilo kojeg plina ove čestice nisu statične).

Volja, Otac, djeluje sada na Majku Materiju i kao rezultat njihovog dodirivanja ili sljublivanja, nastaje vrtlog, Oblik ili Forma. Kako je Volja Oca ili Duh Oca konstantna, odnosno ritmička, stvara se ciklodalni vrtlog zbog otpora relativno trome okolne mase fluida. Tako se formira ciklodalno rotirajući vrtlog j koji je osnov «živom» Obliku ili Formi.

Postojanje bilo kakvog stalnog oblika ili forme dokazuje postojanje Života, kojemu dajemo razne atribute kao Ljubav, Čežnja, Radost, Jedinstvo, Harmonija, Ljepota ..... itd.

Fohat ili «komet» buši rupe u prostoru što znači da istiskuje iz jednog dijela Prostora Pramateriju. Ova šupljina ili odustnost (ili razrijeđenost) pramaterije, ova kuglica ili mjehurić naliči na srce.

Ciklodalni rotirajući vrtlog neobično po obliku naliči srcu, dok je potpuno jednak s njima po funkciji, jer se steže i rasteže, odnosno kuca.

Upravo je nauka otkrila 1976 godine da i Sunce radi kao jedno veliko srce.

Dakle, komet je O t a c.

Materija ili Prostor ispunjen materijom je M a j k a.

Spajanje Kometa i Pramaterije je O p l o d n j a (sjedinenje ili vjenčanje) a rezultat ili posljedica ovog spajanja je dijete ili Sin.

Fohat ili Komet spušta se sa razine na razinu i na svakoj razini On vrši Oplodnju.

Ova svuda prisutna, vječna i neuništiva Stvarajuća ili Oblikujuća Snaga je isto što i Rađajuća Snaga, pa i Seksualna.

Čin Oplodnje se dakle vrši na svim razinama od Adi do fizičke. Duh i Materija, Svijest i Materija.

Na našoj fizičkoj razini koja je satavljena od najtromije odnosno najgrublje materije, početna grandiozna snaga Oplodnje svedena je na minimum a najjače se očituje kod najrazvijenijih životinjskih sisavaca kao iskonska snaga oplodnje.

Prema zakonima nebeske mehanike, ciklodalni rotirajući vrtlog koji označuje nevidljivi početak sunčanog sistema (ili galaksije)

počinje skupljati u svojem centru najgušću materiju koja se nalazi u njegovom području. Tako nastaje vidljivo jezgro na isti način kako se skupljaju u središnju gomilu čestice šećera u šalici sa čajem, kada ga promiješamo.

U šalici rotira fluid ili voda, kod stvaranja sunčanog sistema rotira materija viših razina a u slučaju manifestiranog Stvaranja rotira Pramaterija ili Koilon.

Zbog rotacije homogenog fluida nastaje u sredini šalice podtlak a uz obod (pritisak), tako nastaje podtlak i tlak i u času stvaranja kozmičke materije.

Krupne čestice materije su potisnute od obodnog pritiska ka centru gdje vlada manji tlak, na isti način kako se to događa u gravitacijskom polju.

Zapravo uzrok za postojanje gravitacionog polja je isti kao i za postojanje nuklearnog polja kod atoma.

Funkcionalnost i djelovanje sila je isto samo nije ista materija u rotaciji.

Koilon je homogena fluidna pramaterija, kao «mirna» voda oceana. Ova materija je nevidljiva s ove strane promatranja, sa pozicije (perspektive) Manifestiranosti.

Čim Fohat stavi jedan mali dio ove pramaterije u rotaciju, centrifugalna sila gura čestice koilona ka obodu vrtnje. Na obodu nastaje gomilanje čestica i prema tome pritisak a u centru su čestice istisnute, stvara se «rupa» ili vakum.

Ova rupa ili mjehurić zraka u vrtložnom kretanju vode ima svoj čvrsti obod ili površinu.

Čvrstina ili (tvrdoća) tog oboda (zida) ne pripada mjehuriću koji je u stvari «ništa», praznina ili odsutnost fluida, već pripada onoj rotirajućoj materiji izvan zida, u prostoru izvan mjehurića.

U lošem odljevu stakla ima bezbroj sitnih mjehurića zraka.

U manifestiranom ili materijalnom Kozmosu mi ove mjehurića u staklu nazivamo po analogiji kao materiju, dok čvrsto staklo nazivamo «ništa».

Konačno i samo staklo je sastavljeno od atoma između kojih ima dosta «šupljeg» prostora a sami atomi rotiraju oko svoje osovine, stežu se i razstežu i vibriraju (pokušavaju se kretati) u svim pravcima, ne zbog gustoće samih atoma kao i njihove tromosti, nisu u stanju svladati otpor okolnih atoma te praktički ostaju uvijek na istom mjestu. To je karakteristika krute fizičke tvari.

Kod tekućina, plinova (zraka), eteričke materije itd... svekolika materija iznad krute fizičke, ponaša se kao fluid u koje se atomi (ili molekule) kreću u svim pravcima tj. neprestano mijenjaju svoju poziciju.

Finoća (fluidnost) materije iznad krute ovisi samo o veličini čestica (atoma i molekula) kao i o njihovoj brzini kretanja.

Kruta materija je prema tome prividnost ili Maya kako to kaže Praindijac. Čvrstoću (tvrdoću) vanjske površine daje «zid» okolne materije.

Mjehurić ili rupa nije nikada prazan već se u njemu nalazi jedna određena gustina čestica materije iznad one koju promatramo kao materiju.

U mjehuriću koilona ima još uvijek nešto koilona, samo što je on prilično u razrjeđenom stanju zbog vakuma u centru rotacije.

Iz svega proizlazi da neka materijalna čestica nije ono što mi vidimo, već je ona onaj okolni prostor koji je vezan za nju. Funkcionalnost i područje u kojem djeluje sila što stvara formu «mjehurića» tj. atoma, molekula, stanica, živog tijela, planeta, Sunca itd... je pravi predmet (objekt) koga promatramo a ne samo centar.

Pravi predmet ili objekt je funkcionalno (energetsko) polje oko njega.

Sam objekt ili predmet je posljedica ili simptom sila i istisnute materije koja se nalazi oko njega.

Naše gledanje i poimanje materije, predmeta ili tijela je isto kao kad bismo se nalazili unutar jednog velikog gipsanog odljeva u i gledali površinu gipsa koja predstavlja negativ ili kalup jednog grčkog kipa.

Naša čula nam dočaravaju stvarnost te izvrnute površine a šupljine kao da nam nam dočaravaju tvrdi predmet.

Filozofski pojam relativnosti tumači nam najbolje naš paradoks o poimanju što je materija, predmet ili tijelo.

Mi kao i slijepac doživljavamo u stvari «površinu» predmeta izvan njega, mi je čak tako i vidimo.

Kad bi se veoma dugo vrijeme nalazili u osvjetljenoj unutrašnjosti gipsanog kalupa ili negativa, mi bi «zidnu» površinu počeli doživljavati kao realni predmet nalik nama i kad bi kasnije vidjeli «pravi» kip ili pozitiv, bili bismo u nedoumici.

Zaključak: funkcionalnost krvotoka, žlijezda i živaca u ljudskom tijelu je samo posljedica, odraz ili produžetak prave i uzročne funkcionalnosti strujnih tokova sila izvan i oko našeg tijela.

To što je oko tijela je bitno, to je ono osnovno, to je ono uzročno, to je ono jedino realno.

Sve ono što je u tijelu, to je isto što i jeka prema prvobitnom glasu ili slika predmeta u zrcalu, na zelenoj površini vode.

Stvaranje, početno oblikovanje se prema tome započinje uvijek i samo u prostoru (energetskom polju) oko atoma, predmeta ili tijela i mi sa našim čulima registriamo (zapažamo) samo nutarnju površinu kalupa a nemamo još čula pomoću kojih bi zapazili nutarnju strukturu i funkcionalnost samog kalupa, odnosno realnog objekta.

Daljnji razvoj ljudske svijesti i njihovih funkcija omogućiti će nam da zapažamo, da budemo svjesni te realnosti i da se oslobodimo sve prividnosti kojoj smo se tako prilagodili, toliko udomaćili.

Funkcionalnost je uzročna ili motorna snaga koja oblikuje neko sitnije ili krupnije područje realnog prostora ili prostor-materije.

U skladu sa našim poimanjem, to je Stvaralačka ili Oblikujuća Snaga koja ima svoj početak u Fohatu a svoj završetak u funkcionalnom objektu ili životnom tkivu.

Strahovita sila pritiska na dnu oceana ili atmosferskog pritiska na površini Zemlje, ne može se funkcionalno očitovati dok ne stvorimo vakum.

Vakum se ne može stvoriti bez kretanja, premještanja ili strujanja (vode ili zraka), odnosno koilona u našem razmatranju stvaranja manifestiranog Kozmosa.

Kako je nastalo Prvo Kretanje ? Tko je izvukao čestice koilona iz jednog dijela prostora? To su pitanja bez odgovora ali samo za nas koji smo tako duboko zagrežli u potpunoj krivoj predstavi o poimanju Kozmosa i Života u njemu.

Poznavanje kozmičkih prirodnih zakona prisiljava nas da je jednom došlo do Prvog Kretanja tj. do prvog oblika Kinetičke Energije ili linearne energije (kretanja u pravcu).

Činjanica je i to da je postojao i da neprestano postoji homogeni fluid u kojem se stalno očituje primordijalna kozmička Energija u obliku Statičkog Pritiska.

To je kozmička Snaga ili Volja Logosa.

Volja biva usmjerena u nekom pravcu.

Ona linearno pokreće neku masu fluida ili koilona.

Linearno kretanje nailazi na otpor ostalih čestica koilona koje su prividno mirne ali se ponašaju jednako kao i atomi u najtvrdem metalu.

Potrebna je strahovita početna sila kretanja da se pomaknu ove gotovo stabilne čestice.

Čestice koilona ima zato Energiju Statičke Inercije, strahovitu energiju otpora svakom kretanju u prostoru.

Kako čestice koilona bezuvjetno rotiraju oko svoje osi (spin), to njihov otpor u prodiranju linearne sile stvara posljedicu a to je rotacija ili zaokretanje prvobitnog linearanog kretanja.

Daljnji otpor velike mase koilona ograničuje (zatvara) područje djelovanja ove strahovite ali impulzione sile (jaka sila koja djeluje kratko i na malenom putu) te rotaciono kretanje prelazi u spiralno kretanje (u smjeru osi rotacije).

Otpor okolnog prostora je sve veći pa se čestice koilona usporavaju i prodiru ponovno prema centru (kretanje od oboda prema centru) zadržavajući i dalje svoje spiralno kretanje uzduž osovine ali u ovom slučaju u suprotnom smjeru.

Kako impulsi Volje ne prestaju, nastaje Vječni Motor ili rotirajući ciklodalni vrtlog.

Ovaj vrtlog, to je osnovna čestica materije koju je stvorio Manifestirani Logos.

O t a c = Volja, linearno kretanje, stalni impuls

M a j k a = statički pritisak, inercija, masa prostor

S i n = posljedica ili rezultat ove dvije sile u djelovanju – oblikovanje rotirajućeg

ciklodalnog vrtloga – O b l i k (koga zovemo vidljiva materija ili ŽIVOT)

Sin je nastao u krilu (utrobi) Majke a sličan je Ocu. Zašto?

Ovaj Prvostvoreni (Prvorodeni) Vrtlog posjeduje i sam sve tri vrste kretanja pa prema tome i linearno kretanje kao molekula u nekom fluidu.

U «moru» sebi jednakih Vrtloga, jedan takav vrtlog koji je iz nekog razloga dobio pojačani impuls, počeo se kretati brže od ostalih i tako on u svom linearnom kretanju čini isto što i njegov Otac, stavlja kao komet u rotaciju sebi slične vrtloge.

Sin sada radi i stvara kao i njegov Otac.

Za našu ljudsku evoluciju, Otac je Atma, dok je njegov sin budhička razina. Sin Budhi radi isto što i otac Atma, pokreće

budhičku materiju i stvara materiju kauzalne razine, dok je njegov nevidljivi ciklodalni vrtlog iz budhičke materije kalup ili funkcionalni živi prostor oko kauzalnog atoma (oblika).

Ovaj budhički vrtlog je ono što se u teozofskoj literaturi zove životno tkivo i ono je uzrok i početak svakog živog oblika ili forme u našem svijetu, uzrok svakog živog tijela.

Životno ili budhičko tkivo nije čovječje budhičko tijelo. Budhičko tijelo je dugo vremena u stadiju «embrija» i rađa se kao pravo maleno tijelo tek u času Prvog Velikog Posvećenja.

Prvo trojno i božansko tijelo koje pripada gornjem čovječjem Trojstvu Atma-Budhi Manas je kauzalno tijelo i ono je stvoreno u času individualizacije.

Kauzalna materija je prva iz koje se rađa jedno božansko tijelo i zato je ona istodobno i princip Majke ili Shakti.

Majka je uterus (maternica) i ovum (jaje), ona je plodno tlo na kojem će niknuti sjeme ili klica. Potrebno je još samo Sunce ili Budhi da se izrazi ono što je potencijalno, da se prva oplodena stanica umnoži i da se oblikuje tijelo ili vehikl po uzoru na životno tkivo, po uzoru na polje snaga koje oblikuju životnu formu.

Majka čuva i u sebi hrani ovu klicu koje se pretvara u tijelo. Majčinstvo je polagano čuvanje i omogućavanje razvoja embrija a kasnije djeteta.

Majka ili kauzalno tijelo je Treći Aspekt Logosa, ona je potencijalna energija u koilonu-prosotru, ona je neizmijerna nagomilana sila pritiska u vodama (fluidu) Prostora.

Kako je Volja i Snaga Oca centrifugalna tako je energija Majke ili shakti centripetalna. Prva je eksploziona a druga imploziona, prva je električna (uvijek rotaciona) koja ruši i gura sve pred sobom, a druga je magnetska tj ona koja privlači.

Sila okolnog prostora ili ogromni pritisak djeluje u smjeru prema centru.

Shakti je prema tome gravitacijska i nuklearna Snaga, magnetska i privlačna.

Shakti je samo sila koja djeluje tj. ima svoj smjer kada su ispunjeni uvjeti za to.

Ta Shakti je Kundalini, ona je sami impuls, ona budi.

Iskonska Snaga, Shakti, Kundalini ima svoj fizički oblik, to je seksualna energija.

Ova snaga se može upotrebiti za dobro i ono suprotno.

Kundalini Shakti treba usmjeriti voljom ili umno.

Ono što usmjeruje Kundalini nije Otac, već Sin ili Srce (Budhi). To je snaga Drugog Logosa koje usmjeruje Shakti i pomoću nje oblikuje i stvara sve što je živo.

Najprije On ili Budhi stvara elementalnu esencu svih vrsta a onda polako sva carstva prirode, sve do čovjeka.

Majka je svudaprisutna, ona je Prostor-Energija. Ona je Vrijeme-Prostor.

.....0.....

KARMA SMRTI

ružičice u našem vrtu,

Krasna

otpadaju njene latice i kad

padne zadnja latica, kažemo

smrt. To je rađanje novog

uistinu

pupoljka.

Oni među nama koji su se za stalno preselili na astral, žive svojim specifičnim životom koji im nije nametnut i ograničen nikakvim vanjskim okolnostima, kako im je to bio život ovdje među nama u njihovom fizičkom tijelu kojega su zauvijek napustili.

Oni broje vrijeme od onog momenta kada su došli u taj drugi svijet i taj momenat je za njih pravi rođendan.

Oni među njima koji su mnogo angažirani kao pomagači rade i među «živima» (među onima koji su još u fizičkom tijelu) također slave svoj rođendan svake godine.

Ovaj za njih radosni rođendan mi nazivamo godišnjicom njihove «smrti».

Mi plačemo, a oni se vesele. Našim željenjem, tugom i plačem mi samo umanjujemo njihovu radost. Ako bi nam neki drugi ukućan teško obolio na naš rođendan, ako bi se unesrećio ili bi nam nanio neku veliku bol, mi bi se upravo tako osjećali kako se oni osjećaju na godišnjicu smrti njihovog fizičkog tijela, dan kojeg oni zovu rođenje u astralnom svijetu.

Oni, koje zovemo «umrlima» još uvijek su vezani na svoju sadašnju inkarnaciju sve dok ne napuste i svoje treće (mentalno) tijelo. Prema tome njih vežu i dalje nakon prelaza, sve ljubavi i netrpeljivosti, sve emocionalne i mentalne sklonostii navike koje su aktivirali u ovoj svojoj inkarnaciji.

Kako su još za života u fizičkom tijelu stvarali novu karmu kroz svoje emocije, misli, ideale i višu predanost, a ne samo kroz svoje fizičke aktivnosti, tako oni nastavljaju stalno stvarati novu karmu i dalje, jer oni još uvijek egzistiraju i neprestano aktiviraju svoje emocije, misli pa i ideale i višu predanost.

Ovo je logična istina o prekogrobnom životu.

Karma nije samo posljedica na ono što smo nekada pokrenuli bilo fizički, emocionalno i misaono itd, već u karmu spada i ono što će u budućnosti uslijediti kao posljedica naših sadašnjih aktivnosti.

Lanac uzroka se neprestano povećava i zamršenost karme je sve veća i veća.

Prije svakog ulaska u inkarnaciju, mi kao Ego slobodno smo u stanju sagledati sve naše živote, sve naše akcije i sve posljedice u narednom životu pa čak i u dalekom slijedu budućih života. Mi tada shvaćamo naš cilj i mi stvaramo svježi (novi) plan akcije.

Nažalost loša karma je prema tome loše ostvareni plan kojega smo si postavili na početku ove inkarnacije. Isto tako naša dobra karma je dobro ostvareni naš plan.

Tužiti se na sudbinu, znači tužiti se na samog sebe. Sve što nam se događa, sve zapreke, sve teškoće, svi uspjesi priuštili smo sami sebi i kod toga ne sudjeluje nitko drugi.

Nitko drugi u pravom smislu riječi jer smo mi zaista potpuno slobodna jedinka koja razvija samu sebe.

Ovoj Istini treba dodati još dvije vrlo važne okolnosti. Prava je da egistiramo eonima unutar djelokruga kojega ispunjava Svijest i tijelo Onog Najvišeg i drugo, dok smo još na našoj početnoj fazi evolucije ili manifestiranja svih potencijalnih božanskih sposobnosti, pomažu nam mnogo više Inteligencije da svoj Plan ili Karmu postavimo na početku svake inkarnacije što realnije.

Nesposobni u našem neznanju, mi bi se zapleli u more uzroka i posljedica i da se gotovo ne bi uništili od tih strašnih posljedica (karme) još iz daleke prošlosti, Oni nam racionalno propuštaju kao kroz sito, toliko teške karme koliko u jednoj inkarnaciji možemo izdržati.

Karma nije samo izravnanje ili posljedica, ona je prije svega pedagoška metoda u školi evolucije i napretka. Kao što nije bolest i bol kazna već samo konkretni i vidljivi znak za nas da shvatimo gdje smo pogriješili, tako nije ni loša karma kazna za naše stare «grijehe».

Kad ne bi činili, osjećali i mislili ništa što je u disharmoniji sa Planom Evolucije, tada ne bi stvorili nikakvu novu karmu. Naš napredak bi tekao gotovo bez otpora po Putu do našeg dalekog Cilja, do prave božanske aktivnosti na svim razinama ili kako neki na istoku pogrešno kažu do Oslobođenja.

Prema prošlim životima mi stvaramo Plan (za sada još uz pomoć nekih Devasa) za novu inkarnaciju i jedna određena količina životne energije nas samih ili Egoa stavljena je u akciju za fizički dio inkarnacije.

Kada se ova zaliha životne energije iscrpi, tada dolazi kraj fizičke egzistencije. Da bi se u tom času oslobodili fizičkog tijela, mi sami uz pomoć Devasa odaberemo najprikladniji način da se to izvede.

Naša budna (fizička) svijest nije ništa drugo do svijesti našeg Egoa omotana u gusto velo (masu) fizičke materije i prema tome krajnje organizirana da ispolji svoje znanje, mudrost i pamćenje koje posjeduje na kauzalnoj razini u većem ili manjem obimu, već prema našoj «starosti) kao Egoa ili Više Svijesti.

Naša budna fizička svijest prema tome ništa ne zna a tuži se i buni našem Planu na sve što joj je naugodno i nepoćudno.

A smrt fizičkog tijela je uvijek najbolje rješenje za taj čas naše spiritualne evolucije, za tu fazu naše evolucije Svijesti.

Koliko borbe, koliko grčevitog odupiranja ispoljava naša fizička svijest nazvana osobnost u našoj teozofskoj literaturi, da bi sačuvala još koji minut više svoje fizičke egzistencije, potpuno bezvrijedne, u toj fazi života.

Pa i onaj tko je imao nadasve težak život, grčevito se za njega drži u času smrti svojeg tijela, jer u svom neznanju misli da ide na još gore, u još teži život.

Astralni život ovisi samo o nama a ne kao ovdje o teškim okolnostima grube i nepodatne fizičke materije. U astralnom svijetu sva njegova materija i ambijent oblikuju se samo prema našim emocijama, željama, mislima, nadama ili idealima kao i prema našoj višoj predanosti ili ljubavi.

Ako je astralni život težak i neugodan za nas, to je samo zato što ga ne znamo stvoriti ljepšim i ugodnijim.

U stvari, tako je i sa našim fizičkim životom. I on je točno onakav kakvoga smo stvorili zbog naših loših djelovanja u prošlosti a i u sadašnjosti.

Razlika je samo u tome što fizička materija vrlo sporo reagira na sile koje stavljamo u pokret našim fizičkim, astralnim i mentalnim snagama.

Čim primjetimo da su prve latice naše «ruže» počele otpadati trebali bi se veseliti da se približava kraj ovoj našoj teškoj ali najkorisnijoj fazi naše sadašnje inkarnacije. A tada bi morala uslijediti naša svjesna priprema za astralnu egzistenciju uz budnu pažnju da razborito iskoristimo svaki trenutak naše fizičke egzistencije koliko još ona traje. Čas smrti našeg fizičkog tijela je isplaniran *time da do tog momenta naučimo zadatu lekciju ili razvijemo jedno određeno svojstvo.*

Ako je to postignuto, tada od daljnjeg produženja fizičkog života ne bi bilo za nas više nikakave koristi.

Isto tako smrt fizičkog tijela može ipak uslijediti u planirano vrijeme, iako zadatak nije u potpunosti izvršen, jer nema nikakvog izgleda da ćemo ga ispuniti makar još dugo živjeli.

Postoje još rijetki slučajevi da se produžuje fizički život i nakon planiranog datuma kao i nakon uspješno izvedenog zadatka. To je samo onda ako bi ovo produženje omogućilo znatno ubrzanje evolucije dotičnoga ili u slučaju ako je on započeo jedan vrlo koristan posao (ili preuzeo dužnost) koji ga veže za daljnji rad.

Ima slučajeva da smrt uslijedi i ranije nego je predviđeno. Ako se pojavi prilika da se nekim većim fizičkim ili mentalnim trpljenjem

izravna neki teški dug iz daleke prošlosti, tada će biti iskorištena ta mogućnost da fizičko tijelo umre.

U ovaj slučaj ulazi još i to da netko učini nešto tako dobro, dalekosežno i korisno za svoj ili tuđi napredak, da ga se oslobodi od daljnjeg fizičkog života kako bi mu se pružila što prije nova prilika da tu svoju korisnost još bolje izrazi a takvih prilika ne bi više bilo u produženju njegovog sadašnjeg života.

Dok smo u fizičkom tijelu, smrt za nas ima preveliku važnost i mnogo nam znači datum i način smrti.

Međutim sa gledišta Egoa (Svijesti) i Devasa koji nam pomažu u našoj evoluciji, bitan je samo spiritualni razvoj. Planirani način i datum smrti fizičkog tijela je za njih samo momenat kada je za ovu inkarnaciju ispunjena zadaća, kada je izvjesna lekcija naučena ili izvjesno svojstvo razvijeno (probuđeno).

Naši životi ili inkarnacije su u stvari školski dani.

Svršetak tog jednog školskog dana je smrt.

Morali bismo zato smrt prihvatiti sa veseljem jer ona uistinu pokazuje da je lekcija naučena, da je neko svojstvo probuđeno, da je plan ispunjen. *Približavanje smrti je nakonkretniji dokaz tog uspjeha.*

Promatramo li naš život sa pozicije ostvarenja potrebnog spiritualnog uzdignuća za našu sadašnju fazu evolucije, *tada je sve ovo što nam se događa upravo ono što je najbolje za nas.*

Naša je dužnost da činimo sve što je u našoj moći i znanju da održimo život fizičkog tijela što potpunijim i zdravijim i da ga ne osakatimo ili ne oštetimo našom nepažnjom, nemarnošću.

Shvati li se naš život, uslijedi li smrt ranije a neovisno o našoj volji, tada možemo biti sigurni da je to za naše najveće dobro.

Napušta li neka osoba prerano svoje fizičko tijelo na pr. u prvoj mladosti ili na početku zrelog doba, tada je obično za nju teži, bolniji i duži astralni život jer su njene emocije još jake. No i za ovaj slučaj možemo biti sigurni da je za Višu Svijest te osobe kao i za Više Inteligencije važnije nešto drugo, odnosno korisnije za tu osobu, nego li su teškoće od produženog astralnog života.

Kod prosječnog čovjeka poklapa se obično datum smrti sa onim koji je planiran sa ulaskom u inkarnaciju, odnosno u fizičko tijelo u času rođenja. Tada se to poklapa i astrološki.

Kako je ranije navedeno, mi smo uvijek slobodni da svojim sadašnjim akcijama neprestano utječemo na staru karmu i plan i u

stanju smo kadkad da znatno izmijenimo taj plan pa prema tome i karmu.

Postoji još jedno pitanje kako je moguće izbrisati ili izravnati neki dio stare karme.

Slabu ocjenu u školi dobili smo zato jer nismo znali i ovu ocjenu možemo ispraviti boljim znanjem. Novčani dug možemo podmiriti novim ulogom. Karma je posljedica neke akcije, ona je kao mehanička sila reakcije na mehaničku akciju sile. U mehanici jedna sila može poništiti drugu silu. Međutim, suprotne sile i dalje postoje, samo se mijenja učinak, on je rezultat tih sila.

Karma nije analogna ni u jednom od ovih primjera.

Karma je akcija ili djelovanje !

Izvjesni impuls sila ili naše akcije ima svoj izvor negdje u dubini naše Svijesti (u samoj Monadi) a može staviti u gibanje grubu ili finiju materiju neke od tri niže razine.

Ako naše monadičke sile na astralnog razini (ili u našem astralnom tijelu) pokreću pretežno nižu i grubu astralnu materiju a u stanju smo staviti u gibanje i višu astralnu materiju, onda mi činimo svjesno ili podsvjesno nešto protiv našeg evolutivnog stupnja evolucije.

Ako nerazvijeni čovjek stavlja u gibanje samo materiju 6-te astralne podrazine a nije još uopće aktivirao ništa od njene 5-te podrazine a ne pokreće ni onu od 7-me, tada on živi i djeluje u harmoniji sa zakonom evolucije koji se manifestira na tom njegovom stupnju razvoja. Takav čovjek normalno djeluje i živi, on je emocionalno potpuno zdrav. Poklapa li se to kod njega u fizičkom tijelu kao i mentalnom, tada on živi fizičkim životom u potpunom zdravom tijelu.

Veće ili manje disharmonije donose veće ili slabije bolesti, veće ili manje teškoće u životu.

Svaka akcija ili impuls pokreće ovu ili onu materiju pojedinih podrazina i postoji bezbroj kombinacija između 7 vrsta fizičke materije, 7 vrsta astralne i 4 vrste mentalne. Broj njihovih međusobnih kombinacija je vrlo velik i prilično zamršen no moguće je dugim i dubokim studijem otkriti njihovu vezu sa pojedinim organima, žlijezdama, živcima i mozgom u fizičkom tijelu, sa pojedinim emocijama i mislima.

Promijeniti Karmu dakle znači promijeniti samo smjer Djelovanja. Obično to ne ide lako i bez patnje i boli.

Ako je izvjesna snaga ili impuls naše Svijesti (u biti Monade) u astralnom tijelu usmjerena da pokreće nižu i grublju astralnu materiju umjesto neku od viših podrazina, tada «zlo» možemo preobratiti u «dobro» ako tu snagu usmjerimo na pokretanje više i finije astralne materije.

U ovom slučaju ovdje vrijedi zakon sličnosti ili komplementarnosti da se ta snaga usmjeri u profinjenijem smjeru.

Na primjer mržnji je komplementarna ljubav, ljutnji blagost, sebičnosti nesebičnost itd.

Mi neprestano pogrešno usmjeravamo naše spiritualne snage koje djeluje u fizičkom, astralnom i mentalnom tijelu.

Ove snage pokreću zbog naše popustljivosti, ugodnosti, komotnosti ili neznanja nižu i grublju materiju u našim tijelima, umjesto onu profinjeniju koju smo upravo dostigli u sadašnjoj fazi evolucije.

Tako neprestano krivo djelujemo tj. stvaramo lašu karmu.

Milost Božja ne može nam oprostiti naše grijehе ili karmu. Ovu milost može samo probuditi u nama novo stremljenje prema višim ciljevima.

U praksi samo tako mijenjamo smjer djelovanja božanskih snaga u nama.

Dijete čega se god dohvati, ovo stavlja u usta i tako polako stiče iskustvo, odnosno znanje ili mudrost koji je predmet gorak ili sladak, mekan ili tvrd, vruć ili hladan, jestiv ili nejestiv, hranjiv ili otrovan itd.

Ako dijete ponovno hvata rukama užareni predmet, tada nova opeklinа nije kazna niti karma, a niti posljedica već samo dokaz da je krivo usmjerena kretnja, krivo djelovanje. Opeklinа i prisutna bol vrše pedagoški utjecaj na njega u uče ga da svoju aktivnost ne pokreće više u tom smjeru.

Međutim ima fizičkih aktivnosti od kojih se posljedice pojavljuju vrlo kasno, mnogo puta čak i u drugom životu. To je zato što je fizička materija vrlo sporih vibracija. Astralna materija vibrira na naše emocije gotovo momentalno. Mi to doduše ne vidimo, ali onaj koji stalno živi u astralnom (emocionalnom) svijetu, odmah vidi učinak svake emocije.

Ono što mi iz teorije ili iz studija teozofske nauke nastojimo stalno koristiti u našem dnevnom životu, to «astralac» konkretno odmah vidi. On se ne može prevariti.

Radi toga nije ništa čudno da mnogi od naših koji su napustili za stalno svoje fizičko tijelo, a zaposlili su se u velikoj organizaciji pomagača na astralu, neprestano nam ponavljaju: - Ne činite ono što smo i mi činili prije za fizičkog života, usmjeravajte svoje djelovanje na profinjenija područja sva tri tijela, počnite već sada sa profinjavanjem jer smo mi sada ovdje prisiljeni to činiti zbog preobilja emocionalnih i mentalnih iskustava.

Ne odgađajte izvršiti taj posao za ono vrijeme iza smrti vašeg fizičkog tijela, nastojte i trudite se već oko toga sada.

I tako uzevši sve ovo što je iznijeto u obzir u ovom kratkom prikazu o karmi smrti, nehotice dolazimo do otkrića da je naš dnevni život, svaka naša inkarnacija jednostavno vježbalište za razvijanje naših spiritualnih svojstava.

Te osobine želi upravo probuditi svaki učenik pomoću meditacije.

A meditacija nije mirno sjedenje sa zatvorenim očima i mišljenje da se događa nešto neobično, već je meditacija naša neprestana budnost kroz cijeli dan i noć, kod otvorenih očiju.

Naša budnost očituje se samo u tome da sve ovo niže u nama, našu osobnost i svijet gledamo sa pozicije Više Svijesti ili Egoa (u užem smislu Monade).

Ovo budno gledanje mora biti realno tj. promatranje uvijek samo sa one spiritualne visine do koje smo se upravo podigli.

Spuštanje na niže pozicije što po navici često činimo i zato stvaramo zlu karmu je isto tako štetno kao i umišljeno uzdizanje iznad naših realnih mogućnosti.

Profinjavanje je dakle naš osnovni zadatak. Tako mi kažemo gledajući odozgo.

Naša Monada gleda odozgo i nastoji probuditi u sebi vibracije koje pokreću materiju viših podrazina.

U jednom astralnom tijelu mora biti materije od svih podrazina. Kod savršeno razvijenog astralnog tijela mora se nalaziti (u sadašnjem lancu) samo malo materije najniže sedme podrazine, a najviše one prve podrazine. Omjer finije i grublje materije povećava se po nekoj progresivnoj skali, vjerojatno ne za svaku nižu podrazinu dvostruko, čak ni na kvadrat, već možda na kubus.

Dugi život općenito omogućuje profinjavanje, smanjuju se potrebe i prema tome želje i ambicije, tako da se veliki dio astralnog posla obavi još na fizičkoj razini. Isti učinak ima i duga teška bolest u mladosti ili u zrelijoj dobi koja dovodi do smrti. U oba slučaja je astralni život relativno kratak.

Ovo profinjavanje ipak nije ono pravo jer čovjek je zbog nemoći prisiljen da eliminiira impulse, vibracije ili djelovanje. To je neka prisilna škola jer on neće ovo ili ono zbog same bolesti ili budućeg zdravlja, odnosno produljenja života. Neki postaju nervozni, zločesti zbog slabosti i ograničenja, a to je pogrešno. Strpljivost i smirenost je pravo učenje.

Učenik svjesno i svojevoljno profinjava svoje instrumente, svoja tijela tj. on svoju svijest na nižim razinama prisiljava da pokreće sve veću i veću masu materije viših podrazina svake od tih razina.

Učenik budno pazi da se nikad ne spusti u djelovanje na prijašnji način (stupanj) svoje spiritualne evolucije, ali je i mudar da svoje stremljenje prema «gore» uskladi prema svojim momentalnom potencijalu i snagama.

.....0.....

YOGA JE SAMADHI

Yoga nije čak ni meditacija, naime ona meditacija pod kojom se podrazumijeva potpuna prisutnost fizičkog tijela i njegovih čula uz određenu mentalnu aktivnost ili razmišljanje.

Put Yoge je koncentracija i meditacija.

Cilj Yoge je kontemplacija ili Samadhi.

Trans nije samadhi.

U pravom samadhi-u postoji i dalje budna svijest.

Samadhi je pažnja ili usredotočenost svijesti na nešto.

Samadhi je Yoga, Yoga je Samadhi.

Prvo proširenje budne svijesti je početni Samadhi.

U običnom redosljedu razvoja ili proširenja budne svijesti, očituje se budnost na astralnom planu tj. na slijedećoj razini.

U svom početnom Samadhi-u Yogi je budan fizički i istodobno na astralu.

Daljnji stupanj proširenja svijesti je proširena budnost na niži mental itd.

1. Velika Posveta (Posvećenje) – budna svijest na astralu
2. " " " " " " " mentalnu
3. " " " " " " " manasu
4. " " " " " " " budhi-u
5. " " " " " " " nižem atma

Kod prvih posvećenja može se dogoditi da budna svijest (čovjek u svojoj budnoj svijesti) ništa ne zna da je potpuno budan na astralu i da je čak jedan od Posvećenih ili Iniciranih.

To je samo zato što si nije dao truda da razvije određene fizičke organe koji prenose struju ili impulse misli u fizički mozak.

Ove organe može se probuditi na aktivnost:

1. nadraživanjem ili forsiranjem
2. stimuliranjem

Prvi način je pogrešan i opasan, osobito za zapadnjake. Naprezanjem i koncentracijom na ove organe upotrebom nekih metoda Yoge, može se ostvariti prijenos astralne svijesti u budnu svijest. Istočnjak ima generacijama pročišćeno tijelo sa vegetarijanskom prehranom i moralnim odgojem po tradiciji. Zapadnjak nema ni jedno ni drugo i zato je istočnjak manje izložen opasnosti jer su njegovi živci i ganglijski čvorovi više elastični i prilagodljiviji pojačanoj životnoj struji koja sa astrala protiče preko njih.

Istočnjak je dakle manje izložen riziku da poremeti svoje tjelesno ili duševno zdravlje.

Osjećajni ljudi, međutim počinju prije razvijati budnu svijest na astralu, dok misaoni na nižem mentalu tj. u području misli. Ovi posljednji moraju ipak razviti astralnu budnu svijest prije mentalne. Zato će se kod njih pojaviti razlika jer će oni kod Prve Velike Posvete imati već obavljeno mnogo posla za Drugu Posvetu koja obično uslijedi vrlo brzo iza Prve, obično još u istom životu ili u času smrti fizičkog tijela.

Istočnjak može dakle gotovo bez bojazni da -forsira- razvijanje spojeva između jedne i druge svijesti i rezultati sjećanja sa astrala mogu uslijediti već prema tome koliko je razvio svoju budnu svijest na astralu.

Budna svijest na astralu razvija se postepeno i obično vrlo polako, mnogim životima.

Ona je u stvari obična svakonoćna praksa, ponavljanja i ponavljanja.

Tek kad je budna svijest intenzivno i kroz dugo vrijeme sa najvećom pažnjom upravljana na nematerijalne i neegocentrične stvari u životu, osobito uz želju da se pomogne drugima u bilo čemu, počinje se brže razvijati budna svijest na astralu.

O tom tihom i zakulisnom razvijanju nas samih, mi ovdje dolje, tj. naša budna fizička svijest ne zna ništa.

Tek onda kad smo razvili prijenosnik za impulse ili struje sa astrala, naša budna fizička svijest putem mozga sve zna što smo mislili, znali i doživjeli na astralu.

Ove specijalne organe u našem mozgu možemo razviti i stimuliranjem.

Na isti način kako smo stimuliranjem tj. praksom razvili naših 5 čula: opip, njuh, sluh, okus i vid, tako se moraju razviti i šesto i sedmo čulo.

Šesto čulo razvijamo buđenjem kauzalnih svojstava, a sedmo razvijanjem budhičkih svojstava.

Upotrebom i gledanjem mi smo razvili čula vida ili oči. Vrhunac vida je trodimensionalno shvaćanje i gledanje.

Upotrebom šestog čula (epifize) razvit ćemo četverodimensionalno gledanje, zapažanje i shvaćanje.

Ovo šesto čulo razvijamo svojstvima višem mentala. U stvari mi razvijamo naše kauzalno tijelo.

Pomoću promatranja višeg uma, sinteze naoko suprotnih činjenica, sljublivanja itd. razvijamo ova čula.

Gledanjem i mišljenjem razvijamo zapažanje.

Promatranjem i pažnjom razvijamo epifizu.

SAMADHI JE UPOTREBA DVIJE ILI VIŠE SVIJESTI ODJEDNOM.

TEOZOFIJA KAO YOGA UNIVERZALNOG BRATSTVA

Postati član T.D. je vrlo lako, ali postati TEOZOF, to je vrlo teško.

U Teozofiji koja se iznosi u teozofskim knjigama i u teozofskom školovanju često piše i često se preporuča od mnogih pisaca razne vrste metoda razvoja.

Uzevši Teozofiju u cjelini, dobija se dojam da je ona jedan specifični sistem za određenu vrstu ljudi koji su se požurili u svojoj evoluciji i zbog toga se spremaju da se osposobe za izvjesni specifičan rast (napredak, razvoj, evoluciju).

Često se preporuča pažnja na razvoj mišljenja, uma, nadzor nad umom, razvoj umnih sposobnosti kao i latentnih koje se odnose na buđenje dvije žlijezde u mozgu. To je često metoda Raja Yoge.

Teozofska literatura pruža obilje znanja i podataka, odgovara na mnoga pitanja i na mnoge tajne. Zar to nije čista Jnana Yoga?

Vrlo, vrlo često se govori o učeništvu i predanosti učenika njegovom Majstoru. Ističe se potpuno povjerenje prema Majstoru, do onog Najvišeg, do čiste Istine. Zar to nije najčišća Bhakti Yoga?

Isto tako neprestano se ističe požrtvovan rad za Društvo i razvijanje sposobnosti da si sam nađe korisni posao u njemu, a za koji ideal se moramo potpuno oduševiti, vodeći računa kod toga o potrebama kako unutar samog Društva, tako i u našoj bližoj i daljnjoj okolini. Ističe se prije svega vršenje svih naših dužnosti u potpunom skladu sa našim mogućnostima, sposobnostima i istinskim zdravljem. Zar to nije Karma Yoga?

Ali u Teozofiji postoji još nešto!

Kao uvjet ulaska u Teozofsko Društvo je prihvaćanje ideje o sveopćem Bratstvu i unutar redova samog Društva, manifestiranje takvog univerzalnog Bratstva.

A što je to Bratstvo? Zašto je ono toliko važno Teozofima, tim pionirima neposredne budućnosti.

Bratstvo dokazuje jednakost među svim ljudima i živim bićima. Bratstvo je nemoguće ostvariti bez izvjesne doze rasuđivanja (viveka), sa sebičnim željama, (vairagya), bez ispravnog mišljenja i plemenitog vladanja, bez ljubavi i privrženosti visokim idealima.

Bratstvo je nemoguće bez tolerancije, sućuti, dobrote i požrtvovnosti.

Ovo su budhička svojstva koja posjeduje vrlo malo ljudi, samo oni koje se spremaju za učenje.

To je Univerzalno Bratstvo.

Zato je Teozofija Yoga Univerzalnog Bratstva !

U toj teozofskoj Yogi zastupana su sve velike Yoge (ostale poznate Yoge su njene podvrste), ali je dodana još jedna Yoga najveća od njih.

Ova Yoga je poznata samo plemenitim ljudima, svecima, mudracima, pravim Yogijima i Posvećenima.

Ova Yoga je neposredan Put pojedinca i čovječanstva kao cjeline.

.....0.....

LJUDSKA BIJEDA

Kako čovjek može biti bijedan u fizičkom tijelu !

Kada je u potlačenom položaju, ne koristi mu ništa njegova dobrota, sućut, razum pa ni spiritualnost. Takav čovjek mogao je zapasti u najveću ljudsku bijedu kao bespravni rob pred više milenija.

Nekadašnje robovanje zamijenila je danas ekonomsko robovanje. Odnos je ostao isti samo je drugačija primjena.

Istina je da je sadašnji rob na neki način izazvao svoj sadašnji položaj nekim svojim djelima iz prošlih života, stavljajući sam sebe u takav položaj u kojem će naučiti da ne čini opet ono što je radio u prošlom životu.

Mi koji poznajemo karmu i sve te zakone uzroka i posljedica, vrlo teško se suglasimo sa krutom računicom ubrzane evolucije koja daje privilegiju koju mi ljudi nazivamo patnja od ponižavajuće ljudskosti.

Ropstvo, bijeda i patnja nekog još više ukruti, a nekoga smekša odosno poboljša, čak i profini.

Čak i među onima koje zovemo – narančasti – vrlo su rijetki oni koje patnja odvede u nepovrat za ovu rundu. S druge strane – crveni ili roza – i - žuti – previše su podatljivi i mekani da bi bili sposobni za korisno sudjelovanje u onoj srednjoj prelaznoj fazi čovječanstva u kojoj se sada nalazimo. Žuti su previše popustljivi, a crveni previše ponizni i podatljivi. Žuti se nalaze svuda po svijetu, a crvenih je najviše u istočnim dijelovima Evrope i Azije. Žuti su intelektualno

lukavi (Tatari i Mongoli), a crveni su spretni u svemu, ali previše servilni, mekani i slijepo predani ideji ili vodstvu (Kinezi i Slaveni nekad).

Današnje čovječanstvo sastavljeno je od svih vrsta Egoa koji su se više-manje razvili na Mjesecu. Kako su se onda pod izvjesnim uslovima stvorili žuti, narančasti i crveni, tako se takvi mogu oblikovati i u ovom lancu.

Isto tako mnogi nerazvijeni Egoi mogli su kroz mnogobrojne inkarnacije na Zemlji poprimiti više ili manje karakteristike žutih, narančastih ili crvenih.

I danas ima primitivnih naroda koji su krajnje dobrodušni ili krajnje ratoborni. Nerazvijeni čovjek ne mora biti zao ni u svom prvom stupnju čovječstva. Zar to ne bi mogla biti neka individualizirana životinja koja je krajnje vjerna i odana čovjeku (pas, konj, slon, mačka ili majmun). Od njih mogu nastati žuti i crveni i oni mogu biti natjerani krajnjom silom na grubost, ubijanje ili rat, što onda u njima budi privremeno onu praiskonsku životinjsku narav. Uzmimo kao primjer bezbroj životinja biljojeda. Oni nikada ne ubijaju, ali mogu biti borbene i grube privremeno u doba parenja.

Dakle, zlo čine međusobno sva bića zbog hrane i parenja. A to su dva temeljna uvjeta za održavanje kontinuiteta fizičkih tijela (vrste). Čim se je materijaliziralo fizičko tijelo, ono se moralo početi hraniti. Reprodukcijsko svojstvo (razmnožavanje) pretvorilo se u ono što mi nazivamo seks. Ono je postojalo i prije fizičkih oblika i u Tajnoj Nauci se govori o pupanju, znojenju i jajima.

Egoi ili ljudi se nisu mnogo promijenili u tih nekoliko stotina inkarnacija na Zemlji i da bi se realno i detaljno ocijenilo ili razabralo kakvih nas sve ima, nužno je proučiti opis vrste Egoa koji su prešli iz Mjesečevog Lanca u naš Lanac.

.....0.....

LJUBAV – S J E D I N J E N J E

I prije Abrahama sam bio !

Bog šalje svog Sina. On sam je tako rekao.

A On je sam taj Krist, koji dolazi pomoći ljudima da prošire sinovstvo Božje.

Da li smo spremni odreći se svojeg konfora i koristi, ličnog veselja ako bi time umanjili patnje, brige i boli drugih?

Ako da, onda smo kršćani, čak religiozni, *makar i poricali postojanje Boga.*

Religija daleke prošlosti, ona pred 2000 godina, danas i u budućnosti, biti će bratska sućut, poštovanje i ljubav do svih svojih bližnjih, do svakoga na koga naiđemo....i prema tome da Onoga koji je stvorio sve.

To će biti religija bratstva svih nacija – neki to zovu socijalizam.

Prema tome, uz brigu i ljubav prema čovjeku nije potrebno spominjati ime Boga.

U svakoj religiji stoji da nijedan čovjek ne smije živjeti na teret drugoga ili kako se to moderno kaže, nitko ne smije biti eksploatiran od onoga tko ima bogatstvo i vlast.

Ljudi ne mogu biti jednaki, niti su jednaki, oni moraju imati samo jednaka prava i dužnosti.

U SEBI TREBAMO OSTVARITI ŽIVOT DOBROTE, a to je život učenika, koji se priprema da radi samo za druge, sve ono što mu njegov Učitelj predloži.

Ovakav život dobrote u sebi treba provesti :

- kršćanin
- hindus
- budista
- musliman
- socijalist

Ako bi svi oni živjeli potpuno kako to predlaže njihova religija, filozofija ili zdrav razum..... tada bi svi živjeli jenakim životom.

O karmi govore i kršćani – život u čistilištu i nebu i socijalist – bolji život potomstva.

Zar On nije prije 2000 godina govorio o jednakosti pred Pravdom i Istinom pred Bogom i Pravdom?

Zar On nije govorio protiv ugnjetavača – vlasti su bile protiv njega.

Religije su uzele u pomoć Znanje – neke Istine iz Drevne Mudrosti.

Socijalist je uzeo kao bazu Nauku – ali Nauka se neprestano mijenja i približava Drevnoj Mudrosti.

Duh Socijalizma ili Bratstva među ljudima je dugi proces i on se počinje buditi najprije u pojedincu. Veći broj pojedinaca čine društvo ili zajednicu.

Temelj Bratstva je nesebična Ljubav.

A što je to nesebična Ljubav?

Kažemo da i životinje osjećaju ljubav prema svom potomstvu. Međutim to nije ljubav, iako će se iz toga jednom ona razviti. Grupna duša pojedinih grupa životinja ima za cilj što veći broj tijela. Svaka životinjska jedinka neprestano ulazi u tijelo svog potomstva čim izgubi svoje tijelo.

Životinja nije svjesna drugog bića, druge egzistencije. Svijest u njenom potomstvu, u njenoj mladunčadi nije neka druga svijest već njena vlastita.

Ova životinjska ljubav je sebičnost.

Sebičnost kao i ljubav privlači i spaja.

Sebičnost pokazuje što je od interesa nekoj jedinici svijesti.

Životinja je jedinica svijesti kao što je to svaka stanica u našem tijelu. Svaki organ u njemu i konačno cijelo tijelo kao jedna kompletna svijest.

Fizički elemental je u stvari «skupna duša» u kojoj su jedinice pojedine stanice kao i skupovi tih stanica (organi). On radi na razvoju skupne duše životinje i nema svijest o sebi, on nema samosvijest.

I on ima svoje privlačnosti i on nešto spaja i privaja.

To privlačenje (sklonosti) i prisvajanje, to je ona rudimentarna ljubav kojoj je tendenca da ponovno sjedini ono što je rastavljeno.

Ova težnja za ponovnim sjedinjenjem, to je LJUBAV.

Sebičnost kod životinja ili našeg fizičkog elementala je u točnoj definiciji – nesvjesna ljubav-.

Nesvjesnu ljubav posjeduju samo jedinke koje još nemaju svijest o sebi, odnosno drugima. Životinje još ne razlikuju ja i ti.

Ako se kod individualizirane jedinke nastavlja i dalje očitovati težnja za prisvajanjem, onda započinje dugi proces razvoja ljubavi.

Neumitna snaga evolucije (napredovanja, usavršavanja, samorealizacije) tjera jedinku svijesti, svjesnu ili nesvjesnu, k cilju SJEDINJENJA.

Čovjek je svjesna jedinka. Svijest u čovjeku razlikuje ja od ti.

Ali, sve svjesne jedinke čovjeka sačinjavaju također zajedničku svijest, a to je kolektivna svijest čovječanstva.

Čovječanstvo je prema tome u svemirskim razmjerima, samo jedna ogromna svjesna jedinka.

Možda je to po analogiji i to čovječanstvo samo jedna svjesna jedinka od milijarda drugih i sačinjava daljnji kozmički kolektiv?

Ovo je nadljudsko područje razvoja svijesti i snaga privlačenja u ovom slučaju zove se – kozmička ljubav -.

Prema svemu iznesenom imamo:

1. nesvjesna ljubav (sebičnost ili sebičnu ljubav životinja)
2. svjesna ljubav čovjeka i čovječanstva (nesebična ljubav)
3. univerzalna ili kozmička ljubav.

Učenik (aspirant) Teozofije i Yoge svjesno i odlučno nastavlja razviti do kraja u sebi svjesnu ljubav (nesebičnu ljubav).

Čim to nešto razvija, čim dođe do zrelosti, sposobno je da «začne» u sebi nešto novo i tako učenik približavajući se svojoj «zrelosti» ostvaruje pravo «začeće» kozmičke ljubavi u sebi, u svom srcu.

LJUBAV nije pasivna, ona je aktivna SNAGA.

LJUBAV je prema tome svaki čin (akt) SJEDINJENJA.

Po svom smislu, YOGA je SJEDINJENJE.

SAMORELALIZACIJA je prema tome Sjedinjenje svega onoga u nama od čega smo sastavljeni.

A mi smo sastavni dio Čovječanstva.

Prema tome mi moramo naš Ja sjediniti sa bezbroj TI.

Realizirati , znači nešto ostvariti.

Realizirati , znači stvoriti JEDINSTVO.

Samorealizacija je Samosjedinjenje.

To je sjedinjenje sa samim sobom, a taj «mi», to je cijelo čovječanstvo.

SLOBODNA VOLJA, KARMA I MAJSTORI

Naša utarnja Volja koja izvire iz Monade očituje se u našoj osobnosti ili nižoj trijadi kao želja u grubom obliku ili kao osjećaj u finijem obliku.

Želje ili osjećaji su motorna ili pokretačke snaga koja nas sili na djelatnost ili akciju.

U svakoj želji ili osjećaju, isto tako u mislima i volji (htijenju) očituje se neka snaga (sila) koja je proizašla iz nutarnje energije.

Kao i u mehaničkom (fizičkom) svijetu, tako i u svim višim (nutarnjim) svjetovima, svaka sila u djelovanju izaziva suprotnu silu ili reakciju.

Kako energija ili volja ne može biti izgubljena, tako ni nutarnja energija ili volja nikada ne može nestati.

Materija se razvija silaženjem u području sve sporijih i tromijih vibracija dok se Duh ili Svijest razvija osobađanjem od materije nižih vibracija.

Riječ oslobođenje se obično doslovno shvaća i to onda navodi na krivo interpretiranje.

Osloboditi se od grube materije ne znači pobjeći iz nižih svjetova, već prestati biti njihov rob.

Ojačani Duh (Svijest) isto tako je slobodan u fizičkom svijetu kao i u onom najvišem atmičkom. Adept živi sa svojom budnom sviješću u Atmi i potpuno je slobodan okova ili ograničenja svih nižih svjetova pa i fizičkog.

Točnije rečeno, on je slobodan od loše Karne ili posljedica aktivnosti koje kočje, sputavaju i otupljuju izražavanje i oštrinu Svijesti Monade u svih pet svjetova (razina).

To bi značilo da Adept i dalje stvara Karmu. No ta Karma djeluje kao dodatna povoljna sila koja pomaže Duhu ili Svijesti da se uzdigne do pijedestala sa kojega jednakom lakoćom i vituoznošću barata materijom nižih kao i onih najviših svjetova.

Svakom djelovanju je uzrok neka *sila*.

U mehanici je poznato kako se koristi sila akcije, a nije poznato korištenje suprotne sile reakcije, iako obje sile se istodobno očituju, nikada jedna bez druge.

Radi toga naša tehnologija koristi samo polovicu raspoložive energije tj. samo kinetički oblik energije u takozvanu espolzionu silu.

Na isti način čovječanstvo koristi samo svoju sposobnost akcije dok reakcijsku (po učinku istovjetnu silu) koristi samo u vidu loše Karme koju svjesno izbjegava.

Naime, čovječanstvo krivo usmjerava svoju aktivnost, u suprotnom smjeru razvoja ili Svijesti i zato je posljedica (reakcija) loša Karma.

Na posljedicama naših želja, aktivnosti ili volje, mi učimo kako da djelujemo u povoljnom smjeru po kojem nema nepovoljne reakcije.

Podsvjesno ili nesvjesno mi tokom stotine života uviđamo da se sve naše aktivnosti koje su usmjerene na spiritualni razvoj proizvode dobru Karmu, ugodne posljedice.

Podsvjesno ili svjesno mi se više klonimo svih onih naših aktivnosti koje stvaraju loše posljedice na razvoj našeg Duha ili Svijesti.

Prema tome loša Karma je naš najbolji Učitelj ili Pedagog.

Taj Učitelj smo u stvari mi sami tj. naša Volja koja je Bog u nama.

Loša Karma čovječanstva je dakle krivo usmjerena energija ili točnije rečeno, krivo usmjerena postojeća sila reakcije, kao posljedice loše usmjerene sile akcije.

Adepti također sačinjavaju to naše čovječanstvo i Oni su jedini od nas koji usmjeravaju silu reakcije u (spiritualnom) pozitivnom pravcu pa su Oni «pioniri» među nama koji prvi puta koriste i tu drugu skirvenu polovicu energije.

Sila se ne može očitovati bez neke čestice materije. Energija se može očitovati samo u materiji i tada se pojavljuje kao sila ili snaga zračenja, svjetla, topline, elektriciteta, magnetizma, nuklearne sile, gravitacione itd.

Adepti koriste silu reakcije ili posljedice u pozitivnom smjeru i tako su Oni za sada manjina u čovječanstvu koji «ispravljaju» lošu Karmu čovječanstva. Naime, djelovanjem ove reaktivne sile, na ovaj drugi način, na atome svekolike materije koji se tako uvježbavaju da vibriraju na jedan novi način. Pomoću tako «priučениh» atoma moći će se očitovati ona do sada neupotrebljena sila reakcije usmjerena na dobro, a ne da bude pokretač samo loše Karme.

Kod Adeptata je stalno prisutna ispravna akcija i najhramoničnija reakcija, a to proizvodi učinak koji se očituje da Život vibrira između dvije polarnosti, Svijesti ili Duha s jedne strane i Materije s druge strane.

Život-Krist neprestano «vibrira» između Boga Oca i Boga Majke.

Životna energija se u našoj gornjoj triadi (Trojstvu) očituje kao Kristov ili budhički princip, a materijalno se pojavljuje kao životno tkivo (tkanje) neizmjerne finoće i ljepote.

Ova životna energija se očituje u donjoj triadi (osobnosti) kao želja i osjećaj (emocija).

Kod više razvijenog čovjeka želje se pretvaraju u osjećaje ili emocije od kojih su one najviše LJUBAV i DIVLJENJE.

U ove dvije najplemenitije emocije najpotpunije i najhramoničnije se izražava snaga Duha ili Svijesti (Monade) tj. Životna Snaga Krista u našoj donjoj triadi.

Ova životna snaga najplemenitijih emocija je SNAGA ZANOSA.

Onaj tko je sposoban da se nečemu divi, sposoban je i da to postigne (dostigne).

Ljubav i poštovanje onog što je veliko i uzvišeno je garancija da će se subjekt i objekt spojiti u jedno.

Adepti ili Majstori su dio čovječanstva i prema tome i dio nas samih.

Oni su dakle materijalizacija svega onoga što je najuzvišenije, najplemenitije i najbožanskije u nama.

Stremimo li prema Njima sa svom snagom Divljenja, sa svim Zanosom, ispunjeni pritom najvećom Ljubavlju, ostvariti ćemo, realizirati ćemo u sebi ono božansko.

Tako ćemo i mi postati jedan od Onih koji koriste popratnu (reakcijsku) snagu ljudskog djelovanja, onu još neiskorištenu silu Karame.

Naša će Volja postati po prvi puta potpuno slobodna Volja, slobodna od svekolike materije, od svih ograničenja i teškoća bilo grube ili finije materije.

Za našu Volju neće tada postojati više gruba ili fina materija, materijalni ili spiritualni svjetovi, već će postojati samo božanski Svemir sastavljen od Duha i Materije u kojima se sa jednakom lakoćom očituje božanski Život – Krist.

.....0.....

TIJELO, PROJEKCIJA ILI MATERJALIZACIJA SVIJEŠTI ILI DUHA

Kada se Svijest nalazi na najvišoj ljudskoj razini tada je ona čisti Duh ili Monada.

Spusti li se Svijest na atmičku razinu, tada se ona očituje kao neko gibanje, energija ili aktivnost. Svijest se tada manifestira kao Volja.

Još jednom će se Svijest očitovati kao Volja, ali samo u refleksnoj (zrcalnoj) slici, kao komplementarni ili dualni (polaritet) njen aspekt. To će biti na fizičkoj razini.

Na atmičkoj razini Svijest doživljava svoje postojanje kroz prvi dodir sa materijom.

Materija je osnovna građa ili «opeka živog svemira». To je atmički atom.

Svijest se je vezala sa jednim atomom na atmičkoj razini. A kako su atmički atomi «živa bića», oni su neprestano povezani jedni s drugima na taj način što bez prestanka upijaju (usisavaju) Pramateriju (Mulaprakriti), stavljaju je u ciklodalnu rotaciju u sebi pomoću svog spina (lijevog ili desnog) i izbacuju je ponovno na suprotnom polu ili ekvatorijalnom pojasu (zbog centrifugalne sile) te je kod toga modificiraju.

Tako su svi atmički atomi neprestano međusobno povezani energetskim nitima (nematerijalnih čestica) koje jure na sve strane oko njih jer su pokrenute, stavljene u gibanje od njihovog polja rotacije.

Atmički atomi takoreći «plivaju» u tom moru čiste energije, a tu energiju nazivamo Volja.

Svijest ili Monada su na svom Izvoru gotovo statične. One nisu svjesne sebe ni ostalog oko sebe.

Monade na Anupadaka razini takoreći «spavaju». One su slične sjemenki zimi.

U času manifestiranja, ove sjemenke kao da su izbačene u nekoj eksploziji u atmički svijet. Izbačene iz «kozmičkog Duha», one dobivaju svoj – s p i n – ili životnu energiju (energiju manifestiranog života).

Spojivši se sa jednim atmičkim atomom, one postaju po prvi puta svjesne nečega izvan sebe. Kako su svi atmički atomi međusobno spojeni kroz energetski fluid kojega neprestano upijaju i izbacuju, tako postaju atmičke Svijesti povezane i sa ostalim Svijestima doživljavajući pritom «Samosvijest» kroz primjećivanje drugih Svijesti.

Svijest o svojem postojanju je Samosvijest, a ona se očituje u doživljaju postojanja drugih svijesti. Mora postojati polaritet ili dualnost, mora postojati neprestano «nestajanje» i «vraćanje» da bi se bilo svjesno jednog ili drugog pola dualnosti (spoznavalac i spoznaja, objekt i subjekt).

Monada neprestano «gubi» i «dobiva» taj jedan atmički atom s kojim je povezana sa manifestiranim svemirom.

Od toga i nastaje taj doživljaj o postojanju, svijesti o sebi, o Samosvijesti, o «osjećaju» jedinstva sa svima, o Svejedinstvu. *Ovaj « osjećaj» je pravi užitak ili blaženstvo.*

Da bi pojačala svoju Samosvijest, Monada je stekla iskustvo koje joj je pružila «odijeljenost».

I tako se Monada svojevrijedno spušta u niži materijalni svijet, u Budhički svijet.

Ograničivši sebe u svojoj slobodi, omotavši se sa grubljom materijom, *Monada doživljava «gubitak» osjećaja Svejedinstva i zato se na ovoj budhičkoj razini budi «čežnja» za izgubljenim Svejedinstvom.*

Ovo sjećanje na jedinstvo sa svima, ova žudnja, težnja ili čežnja za ponovnim sjedinjenjem, nazvali smo LJUBAV, užitak u sjedinjenju, *težnju za sjedinjenjem.*

Sada se u Monadi budi neprestana čežnja za povratkom dok je s druge strane inercija prvobitne ekspanzije sili da silazi na još niže razine.

Ove dvije «suprotne» sile na djelu zovemo ŽIVOT.

Istodobno je i njezino prvo iskustvo sili da se «spušta» kako bi što više razvila svoju Samosvijest.

Ponovno se Monada spušta i dolazi na razinu višeg mentala. Ovdje je još svjesnija sebe, ali je toliko zauzeta nadiranjem života u sebi, izgradnjom svoje samosvijesti da gotovo gubi iz vida ostalu braću i sestre. *Ona prema ostalima «spava», za nju je sada težnja za Svejedinstvom kao «san» kojega želi provesti u Zbilju, Realnost.*

Monada na višem mentalu postaje svjesna svojih sposobnosti, svojih božanskih aspekata i ona je sada potpuno skoncentrirana na IZGRADNJU svojeg POLJA SVIJESTI.

Ona je sada spoznala da je SIN OCA SVOGA proizašla iz «krila» MAJKE i ..... da će jedanog «dana» i njena «sjemenka» proklijati stvorivši svoj vlastiti svemir unutar Velikog Svemira njenog Oca .... da slava Ocu bude što veća.

Monada stvara Veliku Odluku. Ona odlučuje da stvara kako to čini i njen Otac.

Ona se odlučno strmoglavljuje u dubine materije da bi razvila svojstva pomoću kojih će se ponovno vratiti Ocu svome i zauzeti svoje mjesto s Njegove desne strane.

Monada je postala Čovjek !

A taj čovjek treba tek postati Čovjek ili arhanđeo (usporedi prikaz o arkandjelu Luciferu. Težnja za samostalnom djelatnošću se najprije javila kao « p o n o s ». No to je protumačeno previše ljudski novo svojstvo arkandjela).

Na višem mentalu Monada razvija (budi) novo svojstvo, a to je SPOZNAJA o smjeru prema «dolje» i smjeru prema «gore» (što jer čovjek krivo protumačio kao «zlo» i «dobro»)

SPOZNATI, znači HTJETI.

A znati htjeti, znači DJELOVATI.

Monada razvija na višem mentalu svoju Stvaralačku aktivnost, treći božanski aspekt.

Pri tome se javlja užitak u stvaranju.

Ona želi od sada stvarati.....

Ona kopira svog Oca, ona počinje misliti.

To joj omogućuje veliku podatljivost mentalne materije nižeg mentala. Ona počinje stvarati misaone forme, misaone elementale. To su nesvjesna bića ili životi privremenog trajanja.

Jednom će ovi elementali postati trajna bića koja će razviti svoju Samosvijest, postat će nove Monade.

Sadašnje Monade su misaona elementalna bića Oca koji ih je zamislio.

Na nižem mentalu Monada misli i doživljava užitak u mišljenju, u razbijanju u najsitnije detalje, a to se ekstremno može pretvoriti u intelektualnu strast.

Na astralu Ona doživljava užitak kroz mnogo želja (niži astral) i osjećaja (viši astral).Ovaj užitak se često pretvara u strast (najniži astral) u strastvene želje, u strastvene osjećaje, u strastvenu ljubav.

Ona plemenita LJUBAV sa budhičke razine ovdje se kadkad pretvara u nasebičniju ljubav.

Tri niže razine su polja razvoja Monade, dok su tri više razine, polja rasta Monade ili polje postojanja novog Boga.

Kroz mentalna, astralna i fizička tijela, Monada-Svijest upoznaje nove užitke koja joj donosi njena manifestiranost, postojanje, odnosno življenje.

Na fizičkoj razini, kroz fizičko tijelo, ona doživljava užitak od elementarnog dodira. To je onaj doživljaj koji ima mineral od dodira (spajanja) atoma sa atomom stvarajući na taj način jedan kristal.

Taj doživljaj minerala je daleka jeka od još dalje jeke koju doživljava Monada-Svijest na atmičkoj razini u svom prvom dodiru sa atmičkim atomom.

Okupljanje atoma u jednu «zajednicu» stvara «doživljaj» koji se zove «rast» ili «rastenje».

To je «podsvjesna» težnja Monade za ponovnim sjedinjenjem.

Ova težnja za sjedinjenjem je osnovni atribut života na svim razinama, a prisutan je samo zato jer je Monada svudaprisutna, svakog časa na svim razinama.

Ova težnja za Sjedinjenjem zove se ŽIVOT.

Kada se Svijest ili Monada nalazi u fizičkom tijelu, što mi zovemo «budna svijest», ona «osjeća užitak» od dodira tijela sa nečim ugodnim, sa drugim tijelom, sa ukusnom hranom ili pićem, u nadražaju živaca, žlijezda ili mišića, spolnih organa.

Dok je Monada u fizičkom tijelu je vezana i sa astralnim i mentalnim tijelom pa istovremeno može «uživati» u strasti, želji ili osjećaju koji se budi zbog ispreplitanja raznih životnih funkcionalnosti koja se očituju u životinjskom tijelu, a nastavak su onog što je započelo u biljnom tijelu.

Hranjenje i spolni kontakt su dvije osnovne životne funkcije kojima se Monada podređuje, da bi u nižim svjetovima razvila svoje božanske moći koje su još u stadiju «klice» ili «sjemenke».

Monada, na početku buđenja svojih božanskih stvaralačkih sposobnosti, kod prosječno razvijenog čovjeka, može već priličano upotrebljavati niži mental, dok je kod druge životne aktivnosti, kod spolnog odnosa, aktivnost nižeg mentala je isključena.

Logično je da će se morati aktivirati i niži mental kod spolnog odnosa, a tome doprinose razne metode, kama sutra, tantra, karezza itd). Kod prosječnog čovjeka su prisutne i rudimentarne misli što čini spolni akt još bestijalnijim jer pojačava strasti do nenormalnosti i ekstremnosti.

Tjelesni užitak, astralni i mentalni nisu nešto nepotrebno, nisko ili nešto što se mora u potpunosti odbaciti.

Ako imamo fizičko tijelo, moramo ga hraniti. Stavljamo li hranu u usta kao u jedan stroj, tada asimilacija hrane neće biti dovoljna, čak će i najzdravija hrana biti puna otrova, otpadaka i štetnih nusprodukata.

Hranjenje se mora vršiti sa koncentracijom, osjećajem i sa određenim užitkom.

Isto tako spolni akt je potreban da bi se omogućilo neinkarniranim Monadama (Egoima) da dobiju novo fizičko tijelo.

Izvan toga potrebno je *spolno sjedinjenje*. To nije isto što i spolni akt.

Treći odvojak arijskog reda (populacije), Iranci, najsavršenije su do sada koristili potrebu spolnog sjedinjenja. Zato je ta populacija bila dugo zdrava i najduže zadržala svoju arijsku civilizaciju, punih 28000 godina.

Ispravno spolno sjedinjenje bez orgazma je samo imitiranje sjedinjenja Svijesti i Materije na atmičkoj razini. Ovo je samo privremeno sjedinjenje dvije dualnosti, dva polariteta, dva aspekta postojanja.

Monada – Svijest u fizičkom tijelu ne može drugo ni raditi, nego ponavljati one aktivnosti koje je radila kod spuštanja s razine na razinu, odnosno ono što će raditi oslobađajući se jednog tijela za drugim, uspinjajući se na više razine.

I samo hranjenje je imitiranje, odnosno ponavljanje onoga što je Monada razvila na atmičkoj razini. Tamo je ona prisvojila jedan atmički atom, a kroz

njea je neprestano izmjenjivala nevidljivi energetski fluid. A s tim fluidom (Prana) ona je bila stalno vezana sa svim ostalim Monadama i svekolikim Svemirom.

Kroz izmjenu materije, hranjenje i metabolizam, zatim kroz sadanji svekoliki «građevni materijal» fizičke razine (a i drugih razina), mi smo neprestano povezani sa svim živim bićima, sa cijelim Svemirom. Čestice materije koje danas sačinjavaju naše tijelo, sutra će sačinjavati ili ulaziti u druga tijela ili su ranije nastanjavala druga tijela. Plan evolucije je vrlo jednostavan kao i njegovo ostvarenje, samo ispada vrlo kompliciran čim ga naš niži mental kroz mozak želi razumjeti.

.....0.....

Kada se Monada spustila do višeg mentala, ona je praktički ostvarila u sebi Trojstvo, aktivirala je u sebi djelatnost tri aspekta. Time je stvorila sebi uvjete da «raste» prema «gore», tj. da se vrati svom izvoru.

A da bi osigurala sebi građevni materijal za svoj rast, morala je sići u tri niža svijeta, stvarajući istodobno svoje «polje» za budući fizički svemir u kojem će ona biti Bog, Otac i Stvoritelj.

Na višem mentalu je tako stvoren model ili kalup za privremeni stan u tri niža tijela. Ovaj model ili kalup je kauzalno tijelo i ono je sa naše strane gledano kao matrica ili gipsani negativ u kojega će se uliti pozitiv ili fizičko tijelo.

Fizičko tijelo ne može biti odvojeno od drugih tijela. Ono ne može postojati samo za sebe.

Isti je slučaj i sa drugim tijelima, sve do atmičkog. Jedina Monada-Svijest može postojati sama, no i to relativno jer je i ona opet sastvani dio Svijesti Oca.

Život ili pranični fluid je Monada potpuno uočila na budhičkoj razini, gdje je taj fluid satkao nadasve fino tkivo, životno tkivo ili «životno polje» oko Monade...Tj. njenog atmičkog i budhičkog permanentnog atoma.

Ovo životno polje u kauzalnom tijelu uzrok je i temelj funkcionalnosti svih organa fizičkog tijela.

Zar iz te funkcionalnosti u kauzalnom tijelu možemo isključiti probavne i spolne organe?

Po hermetičkom zakonu : Kako gore, tako dolje ! probavne i spolne funkcionalnosti postoje i u kauzalnom tijelu.

Kauzalno tijelo nije samo šuplja jajolika trodimenzionalna forma i ne sačinjava ga samo obojena opna vanjske površine.

Unutar kauzalnog tijela postoje «struje života» u kojima se manifestira monadički i egoički božanski život.

Ovu cirkulaciju snaga prane, životnog fluida unutar kauzalnog tijela svojim ispreplitanjem obilukuje jednu gustu mrežu ili tkivo u čijoj sredini je jedna šupljina. No i ova šupljina nije potpuna jer kroz nju protiču razne struje iste

životne snage, a samo zato što je njihova gustoća mnogo manja od okolne sadržine unutar kauzalnog ovoida, izgleda kao «šupljina».

Ovu šupljinu sakupljali su teži atomi niže tri razine na isti način kako se skupljaju sitne čestice čaja u zoni vakuma, u sredini šalice ako smo tekućinu žlicom stavili u rotaciju.

Isti mehanički zakoni vladaju u višim razinama kao i u fizičkom mehaničkom svijetu zato jer su više razine sastavljene isto od čestica materije.

Da bi mentalna zbrka bila veća, u našoj teozofskoj literaturi nalazimo nazive kao monadička esenca, zatim mineralno, biljni i životinjski monadički život.

Osnovna činjenica je da je Svijest prolazila izvjesne «faze» u razvijanju života na nižim razinama, odnosno u sticanju iskustva. Kraće rečeno, ista Svijest je najprije razvila mineralno carstvo pa biljno i životinjsko, a sada razvija čovječje carstvo, i još mora razviti tri slijedeća.

Monada koja je današnji čovjek, prošla je dakle kroz tri osnovna carstva i djelomično kroz ljudsko. Ona nastavlja uz pomoć svoje bogate «tradicije» ili «nagona» izgradnju čovječjeg tijela koje nije samo instrument već dio same Monade u kojem ona živi, djeluje i razvija se.

Kad njezino fizičko tijelo dok je ona u njemu uživa u nečemu, tada «uživa» i Monada. Ona taj užitak doživljava istodobno na svih pet razina i to u onom obliku kako je to prije naznačeno, za svaku pojedinu od njih.

Fizički užitak očituje se :

1. na astralu kao užitak u strasti želji i osjećaju
2. na mentalu kao intelektualni užitak
3. na kauzalu kao stvaralački, imaginativni, idejni ili spoznajni užitak
4. na budhičkoj kao «užitak» sjedinjenja, povezanosti sveobuhvatnog shvaćanja
5. na atmičkoj kao «užitak» u manifestiranju jake Volje koje povezuje sve u jedno Jedinstvo, a što predstavlja najveću ekstazu u blaženstvo.

Pojedini vrtlozi ili centri snage unutar kauzalnog tijela stvaraju razne životne centre na njegovoj unutarnoj površini, time gdje počinje njegova «šupljina»

Ova šupljina ima «oblik» koji točno odgovara idealnom čovječjem liku. To je idejni prototip ili prototip savršenog čovjeka, prema kojem uzoru se unutar svake Monade oblikuje fizičko tijelo. Tokom evolucije fizičko tijelo postaje sve sličnije ovom prototipu.

Ovi idejni prototipovi nisu jednaki, ima ih različitih, već prema tipu, vrsti, temperamentu ili budućoj funkciji Monade koju će ona vršiti u dalekoj budućnosti unutar svemirskog tijela svoga Oca. Na isti način pojedine stanice raznih organa u našem tijelu vrši različite funkcije.

U produžetku pojedinih vrtloga snage ili centara snage, formiraju se čakre i centri u tri niža tijela. Čakre u eteričkom tijelu razvijaju se vrlo kasno, a još kasnije bude na aktivnost.

Gušći dijelovi astralnog i mentalnog tijela formiraju se tako, da se šupljina u kauzalnog tijelu ispuni grubljom astralnom i mentalnom materijom.

Tako je i sa fizičkim tijelom.

Monada prosječnog čovjeka još nije sama sposobna učiniti taj zamršeni posao sa fizičkim tijelom već to onda čine Inteligencije koje zovemo Devasi ili

Graditelji (anđeli). Oni izgrade eterički prototip točno prema praliku, ali i prema karmi i stupnju evolucije. Uz pomoć manje razvijenih prirodnih duhova koji međutim vrlo često znaju vrlo dobro svoj posao, oni izgrađuju fizičko tijelo djeteta u maternici majke, na taj način da u šupljine između atoma eteričkog prototipa umeću razne fizičke atome već prema građi stanica pojedinih dijelova tijela.

Život je uvijek jedan, ali kada se očituje na nižim razinama diferencira (transformira) se u više vrsta tokova.

Tako se i snaga Kundalini diferencira na više načina već prema tome kroz koju «prolazi» čakru.

Kundalini je i prije nego što je probuđena struji kroz kičmu i sve čakre. Tamo gdje je koncentriran više njen lagani strujni tok, tamo je čakra aktivnija. Kod današnjeg prosječnog čovjeka, to su uglavnom više stimulirane druga i treća čakra. U tom slučaju su dominantni seks i hranjenje.

Glad ili strast imaju uvijek svoje jasne uzroke, dok je seksualna nadraženost često uvjetovana nekim čudnim, čak nepoznatim uzrocima. Na primjer, u doba puberteta budi se seksualni nagon i opet neredovito nestaje jer ga neki gube vrlo rano, dok ga neki zadržavaju duboko u starost.

Nježna struja Kundalini koja postoji kod svakog čovjeka, uvjetuje njegovu vitalnost, a i spolni nagon. Ona izbija iz najdonje trtične čakre, Muladhare, penje se po kičmi, ulazi u peteljku druge ili Svadhista čakre i izbija iz njenog vrtloga, napajajući snagom okolne živčane spletove i centre. Svadhista čakra spušta se kod muškarca niže dolje nego kod žena i skoro doseže mjesto koje anatomi zovu prostata. Kod žena ona se spušta do cerviksa odnosno iznad klitorisa.

Svadhista čakra je konstrukcija u eteričkom tijelu. Ona ima svoju i fizičku lokaciju i to je mjesto gdje je postavljen najaktivniji mišić koji ima ulogu oplodnje. Kod muškraca je to prugasti mišić koji vrši ulogu kontrakcije jer omogućuje izbacivanje sperme. On se nalazi između anusa (čmara) i početka donjeg dijela penisa, zapravo malo iznad tog mjesta. Ovaj mišić koji prazni prostatu i sjemene kesice pokretan je djelovanjem živčanog spleta na tom mjestu, motorni živac koji ne podliježe volji.

Kod žena izvjesni mišić na kraju vagine, a na ulazu u uterus (maternicu) vrši svoje dvije funkcije – steže ritmički nabrekli penis da bi sperma bila lakše ubačena u uterus.

Ove dvije lokacije, muške i ženske su važne kod Tantra Yoge, Laya Yoge, Kryiya Yoge i još nekih drugih. Ove lokacije mogu se nazvati kontrakcijska ili okidna mjesta.

Kod preobilne transmutacije (sublimacije) spolne energije vrlo je važno da svako za sebe, vježbom i praksom voljno locira ova mjesta, jer su to pravi ventili ili šalteri kroz koje seksualna energija iz Svadhista čakre prolazi u spolne organe. Ako smo u stanju voljom i stalnom pažnjom držati zatvorene ove ventile, tada seksualna energije neće (strujati) teći u vrhove spolnih organa. Ona će tada krenuti u drugom smjeru natrag prema gore uz kičmu i stimulirati funkcije drugih čakra, odnosno preko njih druge organe i centre u tijelu, već prema tome kojim se aktivnostima čovjek više bavi, kroz taj centar će priteći više ove energije.

Kod većine ljudi naročito žena, kad seksualni nagon popusti tj.tiho strujanje kundalini kroz drugu čakru, prostruji više kroz treću (pupčanu) čakru i pojača metabolizam, odnosno potrebu za hranom, apetit itd. i od toga nastaje gojaznost kod ljudi u srednjim godinama ili u starosti.

Ima i takvih ljudi kod gdje je više stimulirana srčana čakra, a to su više predani (bhakti) ili pobožni ljudi.

Mogu biti stimulirane i čakre u glavi i onda je pojačan intelektualni rad, istraživački rad, razne intelektualne strasti ili hobiji itd.

Donje dvije čakre pripadaju stvaralačkom trećem aspektu Monade (ili Egoa). One predstavljaju funkcije hranjenja i spolnosti. To je rađajući ili majčinski aspekt Trojstva, Duh Sveti kod Kršćana, Brahma kod Hindusa, Isis kod Egipćana, Ištar kod Babilonaca. U filozofiji istoka to je jednostavno Snaga ili Shakti.

Shakti je moć preoblikovanja, rađanja i istodobno razaranja. Smrt je usko vezana sa rođenjem. Kod biljaka čim uvene jedan cvijet, pojavljuje se novi pupoljak. Kod viših životinja i čovjeka, smrt nastupa onda kada su izvršene pripreme za novo rođenje.

Kada je seksualna snaga prošla kroz otvoreni ventil, točku kontrakcije, a on je skoro uvijek otvoren kod prosječnog čovjeka, tada on ide do vrha spolnih organa. Kada se nagomila, stvara se vrtlog nevidljive snage koja se kod muškarca formira u klin, a kod žena u žlijeb.

Kod muškarca snaga izbija kao kod pozitivnog električnog pola, a kod žena privlači (upija) kao kod negativnog električnog pola.

Krajnja mjesta kod muškarca su glavić i oblast frenuluma, kod žena je dno žlijeba ili vrtloga upravo mjesto na ulazu u uterus.

Struja će najlakše poteći ako se ova dva mjesta spoje, što se i događa uvijek kod spolnog sjedinjenja.

Ako dolazi do izbacivanja sperme odnosno do orgazma, tada dolazi i do novog pražnjenja i potrebno je neko vrijeme da se «akumulaciona» mjesta ili vrhovi ponovno napune.

Ako se spolnog sjedinjenja ostaje neko vrijeme bez orgazma, tada se potencijali polako izjednačuju i kod toga bude nove i nepoznate užitke u fizičkom tijelu, razne osjećaje u višem astralnom tijelu, konstruktivne misli u mentalnom tijelu, inspiraciju, otkrića i ideje u kauzalnom tijelu, intuiciju i univerzalnu ljubav u budhičkom tijelu te Volju, realno Sjedinjenje, najveće blaženstvo i ekstazu u atmičkom tijelu.

Seksualna energija se na ovaj način transformira, sublimira i stimulira mnogo toga što je još u klici, a udilo u višim tijelima.

EKSPLOZIONI I IMPLOZIONI UM

(STUDIOZNA INDOLOGIJA I EKSPERIMENTALNA PARAPSIHOLOGIJA)

Pojavni svijet zapažamo pomoću vida i mozga.

Postoje dvije vrste leća:

1. za povećavanje ili konveksne
2. za smanjivanje ili konkavne

Funkcionalnost prvih se očituje u tome da povećavaju detalje tj. da rasčlanjuju cjelinu. Uz njihovu pomoć mi gubimo iz vida cjelinu, a sagledavamo jasnije detalje, odvojene dijelove te cjeline.

Funkcionalnost drugih se očituje u tome da skupljaju cjelinu u jednu panoramsku sliku. Uz njihovu pomoć mnoštvo detalja stvara jednu misaonu cjelinu sastavljenu od bezbroj odjednom vidljivih detalja dajući jedan široki i trenutni pregled cjeline.

Prvi instrument ili vehikl dobilo je naše Više Trojstvo (Triada) u obliku Manasa sa njegovim kauzalnim tijelom.

Čim je on nastao pojavio se njegov «refleks» u nižim svjetovima kao niža triada. Niži um ili mental «kristalizirao» se u mozak i oko.

Dakle, Manas se pojavio prvi, ali samo u svom rudimentarnom obliku, a Samosvijest još nije bila probuđena tj. Svijest nije imala mogućnost raspoznavanja sebe kao samostalnu jedinku koja čini Veliku Cjelinu (Apsolutnog)

Svijesti je bila potrebna «leća» kojom će početi raspoznavati sve detalje od kojih je sastavljena Cjelina.

Tako je od Uma ili Manasa nastao Raz-Um. (raz od razbijati, razdvajati, rasčlanjivati, razlučivati itd).

Razumu je bio potreban posrednik ili medijum na fizičkoj razini, a to je mozak.

Njemu je bio također potreban instrument, a to je oko.

Oko (oči) nema sposobnost da odjednom vidi cijelu panoramu naše okoline koju zovemo objektivni svijet. Mi vidimo jasno samo one dijelove panorame u jednom trenu i moramo brzo pomicati oči u svim pravcima, skupiti što više vidnih polja da bi doživjeli svijet kao cjelinu (panoramu).

Oko zapaža dijelove (svijeta), prenosi ih pomoću svjetlosnih impulsa (slika) u mozak koji ih onda predaje svijesti da bi ih Um spojio (skupio) u jednu cjelinu koju zovemo –predodžba o svijetu –.

Mozak kao cjelina ima funkciju skupljača ili prenosioca svih detalja koje mu daje oko.

Logično je da postoje i neki dijelovi (centri) mozga koje koristi naš Um kao posrednike.

Fiziologija i anatomija tek naslućuju nešto o tim centrima u mozgu, a zovu ih «centrima za apstraktno ili pojmovno mišljenje».

Logično je da bi morao postojati i organ u glavi koji bi za Um vršio ono isto što čini oko za mozak ili razum.

To je tajanstvena žlijezda epifiza, poznata kao atrofirano treće oko.

U slilaznom luku evolucije tj. psihološkog razvoja, ovo je «unutarnje oko» bilo jednom nešto malo aktivno, a tu njegovu aktivnost uvjetovalo je za tada samo buđenje niže triade u čovjeku dajući mu tako nešto od razuma koji je razvio mozak i oko.

Da bi Svijest postigla Samosvijest (svijest o sebi) morala je ući u fizički svijet odijeljenih Jedinki.

Tu je postojao samo jedan put i radi toga bilo koji fizički čovjek u svemiru na početku ovog uzlaznog luka na kojem se nalazi naše čovječanstvo, mora nužno imati iste elemente organa i centara u svom tijelu kako ih ima čovjek.

Niži um ima sposobnost analize ili razlučivanja, a viši um sposobnost sinteze i povezivanja.

Niži um zapaža i proučava samo detalje, odlomke, a viši spaja i povezuje sve detalje u jednu harmoničnu cjelinu.

On se očituje u pojavi pojedinačnih misli, a viši um u «snopovima» misli ili pojmova, ideja.

Niži um su samo pojedinačni tonovi, viši um su akordi ili napjevi (melodije).

Niži um su glasovi ili riječi, a viši um rečenice.

Idemo li dalje, tada uočavamo da akordi i napjevi čine simfoniju, da rečenice stvaraju apoteozu filozofske ili literarne misli, dok suvislo povezani pojmovi ili ideje čine zajedno vrhunsku mudrost koju vrlo rado zovemo Prastara Mudrost (drevna) Mudrost ili Božanska Mudrost.

No, ovo je buduća faza razvoja Uma, dok je zadatak današnjeg čovjeka da upravo prijeđe iz upotrebe nižeg uma u sve veće korištenje sinteze misli i baratanje pojmovima i idejama..... i da se ne izgubi u detaljima pri čemu postaje nesposoban da sagleda cjelinu –sintezu.

Pojedinci u čovejčanstvu su brže napredovali od ostalog čovječanstva kao cjeline, prešli su brže sve te faze razvoja i zato su oni i stvorili historijska djela u literaturi i umjetnosti tj. filozofiji i religijskim spisima.

Tako su nastala epohalna literarna djela mudraca centralne Azije, koja su nam sačuvali Indo-Arijci, uglavnom Indijci.

Oko i mozak zapažaju samo vanjske stvari, izvan nas, izvan naše svijesti.

Nutarnje oko i supermozak zapažaju ono skriveno ili nutarnje tj. ono funkcionalno ili životno što se krije iza svake pojave.

Parapsihologija kao eksperimentalna nauka i Indologija kao minuciozni studij svih literarnih spisa stare Indije (poznata na zapadu kao posebna naučna grana) već su odavno shvatile da je svakoj pojavi uzrok u nevidljivom energetsom polju oko samog oblika.

Parapsihologija traži uzroke, snagu i energiju iza svakog oblika i pojave, Indologija traži sintezu, pojam, smisao mnoštvu misaonih činjenica sadržanih u drevnoj literaturi na sanskritu, pali jeziku itd.

Kada se spoznaja nečega nastoji prenijeti u pojavni svijet, mora neminovno prijeći kroz transformaciju zbog sve grubljeg medija (materije iz koje su načinjeni oblici) i razdrobiti se u bezbroj detalja koje zovemo – misli.

A misao se zatim pretvara u pisanu riječ ili govor.

Tek kada pomno skupimo bezbroj tih napisanih ili izgovorenih riječi, možemo uz pomoć našeg supermozga i njegove «sabirne leće» shvatiti one pojmove koji su proizveli neizmjerni broj riječi ili misli.

Analiziranje ili razumijevanje samo pomoću mozga tj. razuma i njegovog organa oka, mudri istočnjak zove «vanjsko ili egzoterično znanje» dok shvaćanje svih onih pojmova koji su sadržani u tomovima sve te istočne literature on zove «unutarnje ili ezoterično znanje».

Tako postoji egzoterički i ezoterički budizam i analogno tome, postoji egzoterično i ezoterično znanje u svim kulturnim ostavštinama Istoka koje tako strpljivo i svesrdno studiraju indolozi zapada.

Svo ezoterično znanje sačuvano je i zapisano u tim klasičnim djelima istoka i ovisi o pojedincu, kojim mozgom, odnosno kojim okom ga on otkriva i prenosi u svoju svijest.

Ako se svijest u pojedincu razvila do dovoljne mjere u samosvijest, tada će ona biti dovoljno jaka da se snađe u tom moru misaonih podataka i «napipa» Arijadninu nit koja sve te podatke povezuje u jednu jedinstvenu ezoteričnu cjelinu.

Svijest (Chita na sanskritu) pretvara se u Samosvijest postepeno, jedino kroz bezbroj opažajnih iskustava u vanjskom svijetu zbog čega je shvatila sebe kao odvojenu jedinku u tom svijetu, ali u stanju da se svojevoljno poveže s njim, zapažajući što više toga u tom svijetu.

Trudeći se da što više zapaža misli, čovjek pojedinac razvija u sebi mišljenje sa sintezom, mišljenje u pojmovima i to je ono svojstvo uma za koje istočnjak kaže da se postiže *m e d i t a c i j o m*.

.....0.....

ŽIVČANI SISTEM – POSREDNIK SVIJESTI

Životna snaga ili Prana nalazi se transformirana na svim razinama gdje se očituje u raznim oblicima.

U mentalnom tijelu izgrađuje centre pomoću misli, a u astralnom tijelu pomoću osjećaja i želja.

U fizičkom tijelu izgrađuje centre i organe pomoću djelovanja fizičke prane, električne, kemijske, magnetske, svjetlosne i toplinske struje itd.

Sve što se stvara gore uvijek se odražava i dolje.

Tako mentalna aktivnost izgradnjom centara u mentalnom tijelu, okuplja pomoću vrtloga sve više i više astralne materije i na kraju eteričke i fizičke zbog čega se oblikuje živčani sistem.

Svijest se očituje kroz živčani sistem:

Živčani sistem dijeli se:

1. na simpatički
2. na cerebro-spinalni

Simpatički živčani sistem se razvio prvi i to od impulsa i centara u astralnom tijelu.

Cerebro-spinalni živčani sistem razvija se od impulsa i centara u mentalnom tijelu.

Dok je čovjek aktivan astralno samo kroz želje, razvijaju se samo niži i grublji centri u astralnom tijelu.

Želje (i strasti) su vibracije na koje reagira samo niža i grublja astralna prana. Ako se ove želje češće ponavljaju, nastaje tok takve prane kroz određene puteve, pojavljuju se struje niže astralne prane.

Češćim ponavljanjem ovakva struja prane izaziva nutarnje promjene u određenim živčanim stanicama. Zbog ovih promjena života u stanicama živaca, stvaraju se određene niti, (vlakna, konci) koje rastu iz živčane stanice i granaju se iz nje ispunjavajući međuprostor između pojedinih stanica.

Tako nastaje skup većeg broja stanica koje su povezane međusobno ovim nitima.

Astralna svijest se tako sve više očituje kroz sve veći skup stanica, dok na kraju jedan cijeli «region» u astralnom tijelu spremno ne reagira na sve impulse svijesti u smjeru prema van ili na podražaje koji dolaze izvana.

U našem astralnom tijelu postoje «regioni» (ili centri) koje mogu probuditi na vibriranje (aktivnost) plemeniti osjećaji.

Ukoliko ovih osjećaja ima malo i ako se oni javljaju samo povremeno, onda nisu aktivne odgovarajuće živčane stanice, u njima se ne granaju niti. Radi toga nema ni odgovarajućeg homogenog skupa stanica koje bi spremno odgovarale na poticaje svijesti iznutra ili na nadražaje izvana.

Radi toga između svijesti i vanjskog svijeta (astralnog i fizičkog), *ne postoji izgrađeni astralni vehikl.*

A sve ovo isto vrijedi i za izgradnju pojedinih regiona (centara) u mentalnom tijelu. Ako nema misli koje izazivaju više vibracije u «živčanoj materiji» mentalnog tijela, onda nema više vibracija u nutrini odgovarajućih živčanih stanica cerebro-spinalnog sistema. Iz tih stanica ne širi se mreža niti, koje bi povezivale veći broj stanica i zato ne može poteći kroz njih više prane u mentalnom tijelu.

Iz tog razloga ne može djelovati mentalna svijest kroz odgovarajuće regione u mentalnom tijelu. Jednostavnije rečeno, još nije izgrađen mentalni posrednik ili vehikl.

Prvo se dakle izgrade centri u višim tijelima i naša Svijest ih može koristiti kao vehikle u njihovim svjetovima.

Tek s vremenom aktivnost ovih centara potiče na granjanje «niti» izvan živčanih stanica pa se onda može očitovati mentalna ili astralna svijest i u fizičkom tijelu.

Teozofsko školovanje i Yoga kroz meditaciju razvijaju najprije više centre u astralnom i mentalnom tijelu i za to treba izvjesno vrijeme čija dužina ovisi o

dužini konstantnog napora ili upotrebe kao i o uloženoj energiji u izgradnji tih centara.

Još više vremena zahtijeva izgradnja razgranatog «polja» oko svake živčane stanice da bi se pojačala aktivnost naše svijesti u astralnom i mentalnom tijelu te očitovala i u fizičkom tijelu kroz fizičku budnu svijest,

Prema tome, netko može biti aktivan ili budan u astralnom ili mentalnom tijelu, a da o tome ništa ne zna on sam, odnosno njegova svijest u fizičkom tijelu.

Razgranatost niti među stanicama određenih regiona omogućuje prijenos doživljaja Svijesti iz viših razina u niže.

Neprestano i stalno ponavljanje viši astralnih i mentalnih vibracija, razvija astralni i mentalni vehikl.

Neprestana i stalna meditacija (vježba, trening) omogućuje višoj Svijesti da se izrazi i u fizičkom tijelu.

Sve ove promjene koje izaziva u stanicama naša djelatna svijest iz nutra, odvijaju se uvijek i samo preko osnovnog i jedino trajnog fizičkog centra ili nukleusa.

Trajno fizičko tijelo sačinjava i jedna mala fizička čestica koja je također kao i ona sama.

To je trajni ili permanentni fizički atom koji je jedan kompletan svijet za sebe jer mu je «građa» toliko obimna, kao da je sastavljen od 14 milijardi atoma Adi razine.

On je najsavršeniji «kompjuter» u materiji fizičke razine jer je u njemu zabilježen svaki impuls iz najdalje prošlosti, a programiran je i za daleku budućnost.

Pranične struje koje teku kroz njega čine stalne puteve koje zovemo spirile ili spirale. Ukupno ih je deset.

Život ili Prana silazi iz viših razina u niže. Život teče samo kroz te «žice» ili «kanale» i u njima se transformira na «napone» određene razine jer je svaka spirila sastavljena od nizova većeg broja spirila, drugog, trećeg reda, sve do sedmog reda.

U biološkom smislu jedna živa stanica je samo kopija ovog fizičkog permanentnog atoma, zapravo kopija funkcije jedne od ovih deset spirila.

Samo kroz spirile djeluje Svjest sve do fizičke razine, samo kroz spirile se prenose podražaji vanjskog svijeta do Svijesti.

U oba slučaja spirila zavibrira na neki određeni način i ona tu vibraciju «zabilježi» na svojoj dugoj «traci» na isti način kako se svaka tonska vibracija (elektromagnetska) trajno bilježi na magnetofonskoj vrpici.

Jednom «zapisano» ne da se više izbrisati.

Tako je zapisan naš Put do Spiritualnosti sve do sada i prema zakonu po kojem svako sutra ili cijela naša budućnost samo je posljedica svih naših aktivnosti u prošlosti i sadašnjosti, programiranje neprestano postoji i neprestano se nadopunjava.

Unutar općeg «programa» postoji velika sloboda za izabiranje detalja i samo se u tome očituje naša slobodna volja.

Dok naša Svijest nije u stanju «čitati» ovaj program ili još ne zna kakve su posljedice svake djelatnosti, uskaču dobrovoljno u taj posao vrlo visoke Inteligencije, koje taj posao obavljaju za nas.

Ove Inteligencije zovemo . L i p i k e – (administratori u arhivi Logosa).

Uzmimo jedna primjer. Samo jedno mirisanje koje utječe na našu svijest, djeluje na jednu spirilu atoma preko podražaja jednog skupa stanica u našim živcima.

I kako ovaj živčani podražaj izaziva veću aktivnost rada žlijezda, pokreta, osjećaja ili misli, tako i prvotni podražaj u Svijesti izaziva promjene u kompjuterskom programu.

Sjećanje ili iskustvo je ono jedino što stvara promjene u kauzalnom tijelu jer svi detalji koji su za budnu fizičku svijest vrlo važni, poprimaju sasvim drugo značenje za buduću potpuno budnu svijest u kauzalnom tijelu.

.....0.....

Meditacija je u stvari r a z m i š l j a n j e, odnosno povezivanje mnogo misli ili podataka u jednu suvislu cjelinu.

Meditacija nije cilj već samo sredstvo da se dođe do Samadhija.

Samadhi je stanje Svijesti koje u tom času postaje Samosvijest jer je budna.

Mislilac doživljava Samadhi u kratkim vremenskom intervalima (u početku rjeđe i kraće, kasnije sve češće i duže) i tada u svom budnom stanju proširene spoznaje kao učenjak, filozof ili literata otkriva transcendentnu Istinu koje je ezoterički skrivena u cjelokupnom pojavnom svijetu.

Istina je neprestano tu pred nama, samo je nažalost put do Isitne vrlo naporan i dug.

.....0.....

AGREGATNA STANJA (OBLICI) PRANE

Prana je isto što i Fohat. («Studija o Svijesti» A. Besant).

Prana je životna snaga.

Fohat je stvaralačka snaga koja sitnim vrtlozima buši rupe u pramateriji.

Snaga ili energija ulazi u šire ulegnuće na vrhu Anua, a izlazi na ispupčenom donjem kraju («Okultna kemija»).

Prana se očituje na svim razinama.

Ona se modificira ili transformira na svakoj razini u «gušći» ili «sporiji» oblik energije,

U četiri eteričke podrazine prana se očituje kao svjetlo, kao viši i niži elektricitet, kao toplina itd.

Može se zato reći da se u zraku i vodi te u krutim česticama očituje grublja i finija prana.

Uzimanjem hrane uspostavljamo ponovno ravnotežu kemijskih elemenata u našem tijelu, no to nije dovoljno da bi se podržao život u njemu.

U krutim tvarima, u hrani nalazi se i tajanstvena prana i to u njenom najgrubljem i najgušćem obliku.

Razbijanjem i pregrupiranjem atoma, oslobađa se jedan dio prane tj. jedan dio energetskog polja oko svake molekule ili atoma. Ovu energiju zovemo kemijska energija, koja se najčešće transformira u toplinsku energiju.

Naime, kod svakog spajanja ili rastavljanja oslobađa se jedan dio «vezane» energije i u polju oko molekula ili atoma i taj oslobođeni dio kemijske energije spajanja pretvara se u «viši» ili «finiji» oblik energije.

Svako daljnje agregatno stanje materije iznad krutog sadrži viši i finiji oblik životne energije ili prane, odnosno fohata.

Zato imamo sedam vrsta fizičke prane kojoj odgovara sedam agregatnih stanja fizičke materije.

Isto tako imamo sedam vrsta astralne prane itd.

Najgušći ili najjači koncentrat ili akumulacija prane je u tekućinama, odnosno vodi, u sokovima biljaka, u krvi, u žlijezdanim sokovima.

Još slabiji koncentrat je u zraku tj. plinovima.

Sve slabija akumulacija se nastavlja u daljnja četiri agregatna stanja fizičke materije, koje zovemo, četiri eterička stanja.

«Molekule» prane u krutim česticama imaju najsporije vibracije, odnosno najsporije gibanje (rotaciono-kinetičko)

Vitalna kuglica je sastavljena skupina i zato nije atom već molekula.

Ako je vitalna kuglica fizičke prane, onda su ove vitalne kuglice kao osnovne čestice fizičke prane na najvišoj podrazini, skupljaju u sve veće i veće skupine sastavljene od vitalnih kuglica, kod čega najveće skupine čine pranu krutih fizičkih čestica.

Ovo bi bilo analogno sve gušćim i gušćim skupinama Anu-a od prve do sedme fizičke podrazine.

Prvi val trećeg aspekta Logosa stvorio je materiju ili atome i molekule.

Drugi val drugog aspekta Logosa, stvorio je sve moguće skupine molekula stvorivši ono što zovemo «živa materija», a to su tri elementarna carstva, mineralno, biljno i životinjske te čovječje i nadčovječje.

Snaga koja je stvorila materiju u prvom valu zovemo Fohat.

Snagu kojaje stvorila žive skupine u drugom valu, zovemo Prana ili Životna Snaga.

Kako je atom živ, tako je i Fohat kao i Prana.

No, radi lakšeg intelektualnog (razumskog) shvaćanja, zadržavamo oblik Fohat i Prana, kao što smo Genezu podijelili na izljeve prvog i drugog aspekta ili vala.

Mi promatramo život sa gledišta krutog stanja materije i zbog toga kažemo da je u materiji najveći koncentrat Prane.

Isto tako je kod najtežih kemijskih elemenata najveći koncentrat Fohata. Ovo je slučaj kod transuranskih elemenata. Samo u Anu-u ima 14 milijardi osnovnih (prvih) atoma Adi razine.

Tantra Yogi kažu da je priroda skupila (sabila) najviše prane u krutim česticama, a kod čovjeka u njegovoj spermi.

Sperma nije atom, ni molekula, ni živa pokretna stanica, već živo stvorenje u kretanju.

U njoj je akumulirana najveća množina Prane.

Izbacimo li spermu, izgubili smo jedan veliki kvantum Životne Energije.

Naše fizičko tijelo brzo nadoknađuje ovaj gubitak dok je mlado. Kada je tijelo staro, ovakav gubitak nadoknađuje se teže i sporije.

Prana krutog stanja ne može se transformirati u još gušći oblik energije (kod životinja je ipak nešto gušća, ali još uvijek spada u kruto stanje), već samo neki finiji oblik.

Volja može djelovati na Fohat i na Pranu i čak je pretvarati u njihovo «gušće» i «rjeđe» agregatno stanje.

Volja je snaga trećeg vala ili prvog aspekta Logosa.

Volja spaja Fohat i Pranu u jedinstvenu Energiju.

Ona je na neki način spoj ili vjenčanje obje ove Energije ili Snage.

Volja je poput Sushumne, a Fohat i Prana su dvije zmije valovitog gibanja koje ju obavijaju.

Snaga se iz fizičkog svijeta vraća u nutarnje svjetove kroz ženski (negativni) Anu (vidi («Okultna kemija» od A. Besant i C. W. Ledbeatera), i zato se «podražajem» ili stimuliranjem prema konturama može istu transformirati u neki finiji oblik prane.

Stimuliranje znači pojačavanje vibracija ili kretanja «čestica» prane.

Svako daljnje povećavanje vibracija pretvara prisutnu pranu u više stanje.

Fizička prana i svih njenih sedam stanja ima svojstvo kretanja tj. moć privlačenja i odbijanja. Astralna prana ima svojstvo osjećaja i želja. Mentalna prana ima svojstvo misli i ideja (pojmovi).

Današnji čovjek uglavnom živi u području želja tj. nižeg astrala. Radi toga on je jedino u stanju preoblikovati fizičku pranu u njen stadij želja (strasti i požuda). Manji broj ljudi u stanju je preoblikovati je još u misaonu pranu. To su intelektualci, stvaratelji i izumitelji.

Pjesnik i umjetnik koriste stimuliranje fizičke ili spolne prane u razvijanje najfinijih osjećaja (kod toga dolazi do intuicije) ili plemenitih misli (kod toga dolaze značajne ideje i otkrića).

Razumno je dakle ne razbacivati životnu Pranu izbacivanjem sperme, odnosno načinom koje zovemo fizički orgazam.

Stimuliranje ili nadraživanje spolnih organa i njima pripadajućim centrima i žlijezdama, nužno će s vremenom pokrenuti «višak» prane u sve finija područja tj. najprije u sve plemenitije osjećaje, a zatim u sve plemenitije misli.

Tako će se akumulirana fizička i kruta prana transformirati u sve finija svoja stanja kod čega će se svaki puta oslobađati «višak» pranične energije kako je to slučaj kod kemijskog spajanja ili razdvajanja.

Karma Yogi tip će spolnu pranu pretvarati u planove i kombinacije za neku aktivnost i doseći Atmu.

Bhakti Yogi tip će je pretvarati u ljubav i predanost do nekog ili nečeg i doseći će Budhi.

Jnana Yogi tip će je pretvarati u elemente istine i istinitog (točnog) znanja Manasa, u carstvo ideja i pojmova.

Raja Yogi tip će je pretvoriti u predanost do Istine i doseći će Monadičku Realnost.

Stimuliranjem fizičkih organa i centara Put Povratka Prane i njene metamorfoze je od fizičke do atimčke kod čovjeka, a sve do Adi kod nadčovjeka.

Ovo je put povratka Arijske Rase (roda), put izgubljenog sina.

-spermatozoid = prana krutog stanja = fizička prana

-sokovi sperme = prana tekućeg stanja = fizička prana

-fluid-magnetizam = prana plinovitog stanja = fizička prana

-super-fluid = prana eteričkog 4 stanja = eterička prana

Fizička prana (kruta, tekuća i plinovita) apsorbira se kroz disanje i hranu.

Krutu fizičku hranu uzimamo zbog izgradnje stanica tkiva i zbog oslobođene kemijske energije koja se očituje u vidu topline (eter 4), ali zajedno s njom uzimamo i pranu koja se je u krutoj materij transformirala u fizičku pranu 3. *Najveći koncentrat takve prane je u tkivu mišića i u spermatozoidima.*

Tekuću fizičku pranu unosimo sa tekućinama kao što su voda, sokovi od voća i povrća, tekuće bjelanjčevine, ulje i sl. *Najveći koncentrat takve prane je u sokovima žlijezda osobito spolnih žlijezda (prostata i sjemene ampule).*

Plinovitu fizičku pranu unosimo disanjem i to samo onaj njezin dio koji se je «konzervirao» u kisiku. Unosimo ga sa eteričkim uljima (aromatičnom hranom i pićem). Najveći koncentrat takve prane je u fluidu svih zona tijela (oči, usta, ruke i noge), a *najveći koncentrat je na spolnim organima i njihovoj okolini.*

Spolna napetost ili potencija se «gubi» na nekoliko načina:

1. kroz dodir sa tijelom suprotnog spola
2. kroz izlučine sokova (sekrecije sluzi)
3. kroz izbacivanje spermija

Najveći gubitak osjeća se izbacivanjem spermija jer se ovaj oblik prane najteže i najsporije nadoknađuje, odnosno akumulira.

Manji gubitak je i cijedenju (zlučivanju) spolne sluzi. On se brže nadoknađuje.

Najmanji gubitak je kod dodira tijela odnosno iritacionih (spolno nadražujućih zona). Ovaj gubitak se najbrže nadoknađuje, ali je u praksi veoma očit njegov napon koji zna kod muškarca i žene narasti do znatnog potencijala i osjeća se kadkad kao slabi električni udar.

Fizička prana nadaoknađuje se još kod apsorpcije iz slezene čakre. Jedan dio te prane transformira se u fizičku pranu br. 1, 2 i 3. Ostale tri transformacije prane su tri eterička stupnja.

No postoji još i čista solarna prana kao i planetarna, odnosno muška i ženska prana.

Solarna prana se zove vitalitet i to je eterička prana br.1 ili atomska fizička prana.

Planetarna prana (ponekad zvana lunarna jer je Mjesec nekad bio planet) zove se *k u d a l i n i*, ženska, stvaralačka, oblikujuća, fohatska.

Solarnu pranu upija slezenska čakra, no ona se na neki mistični način direktno povezuje sa srcem. No o ovome se još vrlo malo zna jer ona tu još *samo tinja*.

Planetarna prana (lunarna) isto tako *samo tinja* u korjenskoj ili trtičnoj čakri (muladhara) u dnu kičme. Iako samo «tinja», ova prana u svom nepromjenjenom obliku stalno «struji» u okolno područje tj. donji dio trupa, odnosno drugu i treću čakru. Ona struji i prema gore ka ostalim čakrama, no kod većine ljudi njen glavni «tok» izbija iz ove dvije točke.

Ljudi kod kojih je njen glavni izlaz druga čakra (svadhistana) imaju težište svojih aktivnosti u vezi sa spolnim organima, a astralno se to manifestira u vidu raznih strasti (naprasitosti).

Ljudi kod kojih je njen glavni tok kroz treću čakru (manipura) imaju težište svojih aktivnosti u probavnim organima, u želji za jelom, a astralno se to manifestira u mnoštvu raznih želja.

Kada kundalini (fohat) struji većinom kroz treću čakru, onda kod tih ljudi često zahvati i djelomično srčanu čakru (anahata), a to je astralno osjećajno područje (viši astral).

Peta čakra se pojačanim tokom iz ove tinjajuće struje, potiče razne životne praktične sposobnosti, šesta čakra intelektualne sposobnosti, a sedma spiritualne, što se kod čovjeka fizički očituje kao podrhtavanje (trnci) na tjemenu (mjesto gdje se spajaju kosti lubanje, šavovi – to je «bindu» točka).

Iako nije probuđena kundalini, ona ipak struji neprestano kod svakog čovjeka. Međutim ova vatra samo tinja, ona još nije žar, a kamoli plamen (kod manje razvijenog čovjeka je crveni plamen pa roza i na kraju crvenoljubičasti).

Još jedna prana neprestano «struji» u čovjeka. To je egoička prana odnosno monadička prana. Ona snažno struji (rijeka) odozgo (iz neba, iz centra Sunca i galaksije) i postoji samo kao blagi magnetski tok. Ona ulazi u glavu, a «upijaju» je i transformiraju dva centra u njen fizički atomski oblik. Ovu pranu zovemo Život (bitak) i svijest, već prema tome da li ulazi u životnu žlijezdu (epifizu) ili sluznu žlijezdu (hipofizu). Poremećaj u prostrujavanju ove prane stvara dispoziciju za bolesti ili samu bolest, odnosno jaču ili slabiju budnost (fizička svijest).

ATMA – FIZIS

Monada je Svijest ili čista Energija.

Monada je rezultat eona kozmičke evolucije.

Monada je nemanifestirana jedinica Svijesti.

Monada je energetska polje u kojem nevidljive i nematerijalne sile kruže u «začaranom» krugu, lagano rotiraju u svom dvodimenzionalnom prostoru u kojem dolazi do izražaja samo dva božanska aspekta muški i ženski.

Muški aspekt je na obodu i on je dinamičan, ona je eksplozivan, on je centrifugalni, on je električan, a mehanički on označuje pritisak ili tlak, on isijava.

Ženski je u centru te je «statičan», on je implozivan, centripetalni, on je magnetičan, on je vakum ili podtlak, on usisava.

Život Logosa koji odnekud struji u Monadu, podržava stalno ovu laganu rotaciju u kojoj dolazi do izražaja dva polariteta, Bog Otac i Bog Majka.

U času manifestiranja Monade, odjednom se pojača brzina rotacije kozmičkog fluida, tajanstvene energije nemanifestiranog života u polju Monade.

Ovo zatvoreno polje Monade koje rotira, kao da «pliva» u kozmičkom moru isto takvog fluida.

Nauka kaže da postoji samo Energija i Materija, odnosno masa.

Okultizam kaže da postoji samo Svijest (ili Duh) i Materija.

Svijest je dakle čista Energija.

Svijest je kozmički život.

U času kada se pojača polje Monade, pojavljuje se jedna nova dimenzija gibanja. Ovo gibanje je okomito na ravninu rotacije, paralelno sa osi rotacije.

Polje Monade pretvara se u vrtlog u kojem kruže energetske čestice – ciklodavno- kao kod ciklona na moru.

Ova treća dimenzija gibanja je nastala zbog otpora koji pruža relativno mirni energetska fluid u kojem «plivaju polja» mnogih Monada.

Monada je sada jedna neovisna i samostalna jedinica života i ta će jedinica postojati gotovo vječno kao pravi perpetuum mobile.

Monada postaje manifestirana čim dobije pojačani impuls života ili rotacije. Tog momenta ona se «spušta» na atmičku razinu, u materijalno polje evolucije.

Na atmičkoj razini Monada nailazi prvi puta na materiju, na atome atmičke razine.

Tamo Monada izgleda kao jedan nježni i prozirni oblak koji sa svojim linijama sila podsjeća na sliku koju poznajemo kao temeljni fizički atom, zvan Anu.

Isto tako podsjeća na jedan permanentni magnet koji rotira oko svoje osi sjever-jug odnosno, na njegovo polje silnica, polje koje rotira, a silnice ulaze u jedan pol, izlaze iz drugog pa se spiralno po obodu opet vraćaju u usisni pol.

Ovo nevidljivo energetske polje ili životno polje je u sadašnjem našem razmatranju jedna Monada koja se manifestirala na atmičkoj razini, prvoj materijalnoj razini za nju.

U centru svog usisnog polja Monade prisvaja ili zarobljuje jedan atmički atom koji «nabuja» od njezinog Života, od njenog vitalnog Polja.

Ovaj atmički atom je jedino «realno» što se od Monade «vidi» i «zapaža» na atmičkoj razini.

Ovaj atom koji je nabujao od dodatnog božanskog života, svjetli nekim čudnim sjajem i doimlje se kao iskra u tamnom moru ili kao sitna zvijezda na tamnom nebu.

Jednog dana, ovaj će atom «oživjeti» izvanredno snažnim životom zbog stimuliranja iz nižih razina.

Jedinice Svijesti u Monadi pretvoriti će se u Veliku Svijest, okupit će oko svog prvog atoma još mnoge atome atmičke razine. Tako će nastati nova kozmička grupa atoma, jedan sunčani sistem.

.....0.....

Silaskom Monade sa njene božanske domaje u atmički svijet, «budi» se u njoj prvo iskustvo manifestiranog života.

Ovo iskustvo je zapravo sastavljeno od tri prva iskustva koje možemo definirati :

- a) blaženstvo od nabujalog života
- b) " od primanja jednog atoma u sebe
- c) " od svojeg sjedinjenja sa tim atomom, tj. od sposobnosti rasta tog atoma da se spaja sa atomima nižih razina.

Na dnu spirale manifestiranog života, nalazi se život na fizičkoj razini. Usisavanje prvog atmičkog atoma i poistovjećivanje sa njim, Monada je «usilala» mnoštvo fizičkih atoma i poistovjetila svoj život sa životom skupa tog mnoštva atoma. Ovaj skup atoma zovemo fizičko tijelo.

I na fizičkoj razini, kao i na atmičkoj, Monada doživljava tri osnovna iskustva.

- a) užitak od nabujalog života
- b) " od uzimanja atoma u sebe – hranjenje
- c) " od sjedinjenja sa skupom atoma – ljubav, stvaralačka snaga, seks

Spajanje ovog atoma na atmičkoj razini sa drugim atmičkim atomima, znači isto što i spajanje sa drugim Monadama.

Mineralnih Monada ima daleko više nego ljudskih, kao što ima više minerala od ljudi.

Monada prolazi svoje stadije evolucije, od minerala do čovjeka pa i dalje.

I mineralna Monada ima samo jednog atmički atom.

Radi toga na atmičkoj razini postoji Jedinstvo sa svim Monadama, pripadaju li one bilo kojem carstvu života.

Atmička i fizička razina su komplementarne.

Fizička razina je u stvari materijalizacija atmičke razine. Razlika je samo u gledanju.

Gledamo li sve što postoji samo atmičkim pogledom, tada vidimo svugdje samo po jedan atmički atom.

Gledamo li sve što postoji samo fizičkim pogledom, tada skupine od mnogo fizičkih atoma.

Posjedovati takav skup ili tijelo, nije isto što i biti u stanju potpuno se moći koristiti tim tijelom. Ovo Monada postiže bezbrojnim ponavljanjem, gomilanjem broja iskustava. Sposobnost korištenja tijelom mi u teozofskoj literaturi zovemo posjedovati vehikl (instrument ili vozilo)

Izgleda da Monada ne drži stalno atmički atom u svom «krilu» majke.

Ona ga ritmički «hvata» i «ispušta» već prema energetskom ritmu njenog života u «živom spiralnom vrtlogu njenog polja».

Nabujalost ili akumulacija života na atmičkoj razini, očituje se na fizičkoj razini kao životno veselje.

Kao što Monada neprestano usisava na atmičkoj razini, tako i fizičko tijelo mora neprestano vršiti izmjenu materije, odnosno kvantuma energije.

Ovaj kvantum energije zove se Prana.

Prana je prema tome čista Energija.

Uzimanjem Prane putem čestica materije, mi to zovemo -hranjenje- na fizičkoj razini.

Monada «osjeća» blaženstvo u sjedinjenju sa atmičkim atomom i energetskim poljem oko njega te na isti način osjeća užitak na fizičkoj razini kada se sjedinjuje u spolnom odnosu sa drugim tijelom koje nije ništa dugo nego skup najrazličitijih atoma od fizičke do atmičke razine.

Čovjek, odnosno muškarac ili žena je skup milijarde fizičkih atoma koji neprestano se izmjenjuju, zatim istodobno skup miliona i miliona astralnih atoma koji se također neprestano izmjenjuju te na kraju od skupa miliona mentalnih atoma (4 niže mentalne podrazine) koji se također mentalno izmjenjuju....

Uz sve te skupine atoma treba dodati jedn broj atoma sa višeg mentala ili kauzalnih atoma koji skup se sve više povećava, kako napreduje spiritualna evolucija čovjeka.

Budhičko tijelo prosječno spiritualno razvijenog čovjeka je sastavljeno samo od jednog budhičkog atoma. Onog časa kada čovjek krene odlučno na svoj spiritualni put, počinje se formirati skupina budhičkih atoma pa se kod toga ponavlja upravo ono što se događa u jajovodu žene kada uslijedi začecje, odnosno spajanje stanica spermija i ovuma.

Kako se fizičko tijelo jednom rađa, tako se i budhičko tijelo jednom «rodi» i to u času Prve Velike Posvete.

U tom času *događa se i oplodnja ili začecje atmičkog tijela tj. spajanje dva atmička atoma.*

Kako svaka Monada ima samo jedan atmički atom, tada to znači da u času *Prve Velike Posvete dolazi do spajanja dvije Monade.*

Koje dvije Monade? U tajnoj ezoteričkoj tradiciji ponekad se govori o «blizanačkim dušama» (sestrinske duše).

Prema tome, kod Prve Velike Posvete ne događa se samo simbolično sjedinjenje ili «vjenčanje» između osobnosti i Egoa, već i *ponovno sjedinjenje nekad rastavljenih Monada koje su pravi blizanački par.*

Negdje piše da iz Logosa «izlaze» grupe od sedam Monada, tj. tri para i jedna sama, muška ili ženska.

Postoje i velike grupe Monada koje sačinjavaju centre i «organe» u kozmičkom tijelu Logosa i to na isti način kako velike skupine stanica sačinjavaju pojedine organe u ljudskom tijelu.

Fizički svijet je isto što i atmički, samo za jednu oktavu više. Život dolje je samo ponavljanje života gore.

Životno veselje, hranjenje i spolno sjedinjenje je dakle smao blijeda kopija istih funkcija na atmičkoj razini.

Ona duša sa kojom smo se najčešće vezivali u stotinama naših života je upravo ona naše blizanačka duša s kojom ćemo se nerazrješivo povezati u Jedno, u času naše Prve Velike Posvete.

To je Misterij Kozmičkog Sjedinjenja.

.....0.....

KAKO NAS «MRTVI» VIDE ?

Istraživanja vidovitih (C.W. Leadbeatera, A. Besant. C. Jinarajadase G. Hodsona R. Kinga i dr.) ukazuju na reorganizaciju astralnog tijela odmah po stalnom dolasku na astralnu razinu.

Ovu reorganizaciju astralnog tijela čini astralni elemental dok je vlasnik još u snenom stanju.

Astralni elemental preuredi gušći dio astralnog vehikla, onaj centralni dio unutar *astralnog ovoida*, koji je točna kopija fizičkog tijela.

Kao što se koža fizičkog tijela sastoji od nekoliko slojeva epiderme, tako se i astralno tijelo reorganizira na taj način da su gušći slojevi astralne materije na površini, manje gušći u sredini, a najfiniji najdublje.

Dok je čovjek u budnom stanju tj. dok se uz fizičko tijelo nalazi i astralno tijelo, onda astralna materija, ona gušća ili finija neprestano cirkulira, mijenja svoje mjesto, čas je na površini, čas u nutрини.

Isti slučaj stalne cirkulacije očituje se i kad je astralno tijelo izvan fizičkog tj. za vrijeme sna fizičkog tijela.

Astralno tijelo ima glavu, oči, trup i točna je kopija fizičkog tijela. Međutim, ne gleda se samo astralnim očima u astralnu okolinu, već se takoreći gleda, tj. prima utiske cijelom površinom astralnog tijela, naročito astralnim ovoidom.

Organ astralnog gledanja nije dakle lociran samo na «oči» već je posvuda po tijelu. Zbog toga vidoviti vidi jedan manji predmet sa svih strana odjednom pa čak i njegovu unutrašnjost ako je šupalj ili čak njegov cijeli unutarnji dio. To je zbog toga jer se manji predmet koga promatra, nalazi unutar njegovog astralnog ovoida.

Prosječni čovjek, nakon «smrti», odnosno čovjek prosječnog stupnja razvitka svijesti pa čak i više razvijeni čovjek, ako još nije «probuđen» za djelovanje na svim astralnim podrazinama (pododjelima), podliježe ovoj reorganizaciji astralnog elementala.

Rezultat je kad se čovjek «probudi» nakon «smrti», vidi od astralnog svijeta, odnosno od svoje okoline, samo onaj pododio kojem odgovara vanjski sloj njegovog astralnog tijela.

Većina ljudi se «budi» i nađe u astralnog šestoj ili petoj podrazini samo radi toga što njihova najgrublja astralna materija pripada jednoj od ovih podrazina.

Samoubice, zli ljudi niskih emocija, «bude» se na najnižoj podrazini, a kako je tamo, neka posluži za ilustraciju knjiga «Franchezzo».

Uslovi astralnog života prosječno razvijenih ljudi su svakako bolji od ove sedme podrazine i daljnji opisi u spomenutoj knjizi mogu vrlo dobro ilustrirati takav život.

Za upoznavanje života na astralu daju vrlo korisne podatke slijedeće knjige:

«Druga strana smrti» I i II dio, od C.W.Ledbeatera

«Smrt, vrata života» od A.Besant

«Kroz dveri smrti» od G. Hodsona

«Astralna razina» od C.W. Leadbeatera

Isto tako u raznim teozofskim knjigama mogu se naći duži ili kraći opisi o životu nakon «smrti»

Vidoviti istraživači koji su promatrali faze života pojedinih ljudi na astralu nakon «smrti», ističu da vanjski sloj astralne materije s vremenom izgubi vitalnost i ona otpadne. Iskustva onih koji promatraju i prate bližnje tokom dužeg vremena nakon njihove «smrti» ukazuju da se ovo odstranjivanje

vanjskih slojeva pokazuje na razne načine: kao sitno ljuštenje kože nakon ljetnog sunčanja, kao krpe tankih ljuska ili čak vrlo neugodno za gledanje, prave krpe kože kako je to slučaj kod teških bolesti kože, gube i sl.

Sitno ljuštenje traje najčešće samo nekoliko dana mjereno našim fizičkim vremenom. Ispod ljuštore ukazuje se ljepša površina, najfinije strukture i obično ljepši izgled «umrlog».

Nakon svakog ljuštenja koje je uvijek popraćeno sa uzdizanjem dotičnog na višu podrazinu, njegov lik, lice i stas postaju ljepši i mlađi.

Radi toga nije rijedak slučaj da se u snu susreće ljude koji su umrli u kasnim godinama, da su nakon 10 – 30 godina nakon njihove «smrti» po izgledu gotovo mladoliki, po prilici onakvi kakvi su izgledali u vrijeme kad su imali oko 40 godina.

Zato je ljuštenje vanjskih slojeva povezano sa uzdizanjem u više podrazine i prema tome prelaženje u poboljšane i ljepše uvjete astralnog života.

Prije je rečeno da se gledanjem astralne okoline vrši preko cijele površine astralnog tijela. Sastav vanjskog sloja određuje sposobnost gledanja. Sa grubljim vanjskim slojem može se «vidjeti» samo grublji dio astralnog svijeta.

Prosječan čovjek koji nije zao, niti niskih emocija, ima u svom astralnom tijelu vrlo malo najgrublje astralne materije. Radi toga ne postoji kod njega vanjski sloj iz najniže ili najgrublje astralne materije, On naprosto ne «vidi» sedmu astralnu podrazinu i prema tome niti one grozote u njoj koje kršćani zovu -pakao-.

Ima ljudi koji su prošli prag «smrti» i imaju u svom astralnom tijelu vrlo malo astralne materije koja pripada sedmoj, već uglavnom šestoj i petoj podrazini. Radi toga njihov se vanjski sloj sastoji samo iz astralne materije šeste i pete podrazine i oni se odmah po «smrti» nađu u srednjim nižim slojevima astralnog područja, koje kršćani zovu «čistilište».

Duga i teška bolest, kao i velika starost omogućuje veliko atrofiranje nižih astralnih (emocionalnih) aktivnosti i prema tome odumiranje i otpadanje veće mase najgrublje i srednje grube astralne materije.

Život poslije «smrti» posljedica je dakle života u fizičkom tijelu, odnosno fizičkom svijetu.

Ako u našem dnevnom ili noćnom životu u snu stalno aktiviramo niske i grube emocije, onda imamo u našem astralnom tijelu priličnu količinu odgovarajuće astralne materije. Odmah iza «smrti» naš najvanjskiji sloj našeg astralnog tijela biti će iz te grube materije i mi ćemo se nedvojbeno naći na jednoj od najnižih astralnih podrazina.

Ne dolazimo dakle u «pakao» po karmi, u niže dijelove astrala, odnosno čistilišta, već dolazimo tamo upravo gdje spadamo.

Kakve su nam strasti, želje i osjećaji, takvi smo emocionalno, od takve materije je sastavljeno naše astralno tijelo. A njegov sastav određuje u kojoj ćemo se podrazini naći odmah nakon «smrti».

Učenik Teozofije ili moralan čovjek, a još više spiritualan (plemenit) čovjek, nema mnogo grube i srednje grube astralne materije i on odmah poslije «smrti» nađe se u jednoj od tri više podrazine astrala. Kakav mu je tamo život neka posluže za ilustraciju opisi ovog područja u ranije spomenutim knjigama.

Mi odlučujemo kakav ćemo imati život poslije «smrti». Kakav je naš emocionalni život, takav će biti i taj život, na astralu.

Ne postoji nikakv sudac za taj prekogrobni život, to je sve po prirodnom zakonu koji se temelji na *uzroku i posljedici*.

Pokojnik koji se nalazi na četvrtoj astralnoj podrazini, vidi i registrira samo ono od cjelokupnog astralnog svijeta što je sastavljeno iz materije koja pripada toj podrazini. Dok je bio na trećoj podrazini vidio je samo okolinu i bića, odnosno samo onaj dio od njih koji je sastavljen od materije te podrazine na čije vibracije reagira njegova svijest, odnosno zapaža samo one vibracije koje registrira njegov astralni vid.

A njegov astralni vid ovisi o ustrojstvu vanjskog sloja astralnog tijela.

Na isti način, naše fizičko oko registrira (prima) samo vibracije svjetla koje «zrači» kruta, tekuća i plinovita materija. Ove vibracije proizvode impulse na vidni živac, kojim se impulsi prenose u određeni centar u mozgu i tu ih svijest registrira.

Fizičko oko okultno neškolovanog čovjeka ne registrira vibracije koje su iznad fizičke podrazine (plinovite) i zato naša svijest ne zapaža eteričku materiju.

Kad se nalazimo izvan našeg fizičkog tijela ili kako mi to krivo kažemo, u snu, tada smo sa našim astralnim tijelom u astralnom svijetu. Za vrijeme «sna» naše astralno tijelo nije reorganizirano i mi se praktički možemo kretati po cijelom astralnom svijetu, po svim njegovim podrazinama.

U snu, naše astralno tijelo registrira vibracije svekolike astralne materije i mi možemo «kontaktirati» sa svim bićima u i oblicima života i forme na astralu, od sedme do prve podrazine, od «pakla» do čistilišta.

Ako smo u kontaktu sa nekim našim dragim pokojnikom koji se upravo nalazi na četvrtoj podrazini, tada će on nas «vidjeti» kao i mi njega.

Biti će prilično velika razlika u našem i njihovom gledanju. Dok ćemo mi njega vidjeti «cijelog», od onog najgrubljeg astralnog što je sada u pozadini tj. neaktivno pa sve do njegovih najfinijih osjećaja koji nježno vibriraju u njegovoj nutrini kao i njegovom ovoidu izvan njega, - on će vidjeti od nas samo onu astralnu materiju koja pripada četvrtoj podrazini.

Mi se prema tome moramo «spustiti» ili «dignuti» u našim emocijama da bi se mogli njemu približiti, stupiti u kontakt s njim. Točnije rečeno, mi moramo ući u njegovo vidno astralno polje, inače nas on neće vidjeti iako smo na astralu.

A sada dolazimo do najinteresantnijeg pitanja, što od nas vidi pokojnik koji se nalazi na astralu ? Što on vidi od nas dok smo budni, dok se nalazimo u fizičkom tijelu?

Pokojnik ne vidi fizički svijet, predmete i bića u njemu. Njegove «oči» ne registriraju vibracije koje zrači fizička materija i zato je on ne vidi.

Međutim, kruta fizička materija ima svoj odraz u krutoj astralnoj materiji, tekuća fizička u tekućoj astralnoj materiji ili onoj šeste podrazine itd.

Naše fizičko tijelo se sastoji najviše od vode i prema tome ima svoj najgušći duplikat u šestoj astralnoj podrazini, čija materija odgovara fizičkom tekućem stanju.

Naše fizičko tijelo se sastoji i od plinovitog stanja materije. Najgušće isparavanje se ipak nalazi unutar forme našeg tijela pa je prema tome, naš astralni oblik je kompletna kopija i fizičkog plinovitog sastava.

Naš pokojnik sa četvrte podrazine ne vidi astralnu materiju niti od sedme, šeste, ni pete podrazine tj. naš duplikat sastavljen od krute, tekuće i plinovite astralne materije.

No, uz naše tijelo je još vezano i eteričko tijelo, a ono je potpuna kopija fizičkog tijela.

Najgrublja eterička podrazina (4 agregatnog stanja), bila bi možda kruta eterička materija, a ona od treće eteričke podrazine, tekuća eterička materija pa plinovita i na kraju atomska.

Pokojnik bi dakle vidio od nas samo onaj dio astralnog tijela koje je sastavljeno od četvrtog agregatnog stanja astralne materije, koja je opet točna kopija četvrtog fizičkog agregatnog stanja ili najgrubljeg eteričkog.

Ako smo u tom času emotivno neaktivni, odnosno bez emocija koje stavljaju u kretanje (aktivnost) našu astralnu materiju četvrtog stanja, tada će pokojnik vidjeti samo naš oblik koji je sličan nama, ali je miran i nepokretan, kao da nije živ ili kao da spava.

On će misliti da spavamo.

Mi smo često u pokretu dok smo budni. Tada naime, vršimo neki fizički posao u koje nismo istodobno emocionalno aktivni, odnosno mi smo bez onih emocija koje pripadaju četvrtoj astralnoj podrazini.

Pokojnik će nas tada vidjeti kao da vršimo neke pokrete kao u snu. Mi ćemo za njega biti somnabul (mjesečar) koji je ustao iz kreveta, koji nešto radi, ali ne vidi i ne čuje ništa oko sebe.

Na astralnoj razini je u pogledu komunikacije s drugima isto kao i na fizičkoj razini. Želimo li s nekim kontaktirati, moramo uspostaviti s njim kontakt preko njegovih čula, - opipa, sluha ili vida.

I sa ovim našim pokojnikom moramo stupiti tako u kontakt preko njegovog vanjskog sloja koji prima samo vibracije materije od četvrte eteričke astralne podrazine i eventualno uz njegov naročiti napor i pažnju, vibracije tri niže podrazine

Da bi se kako tako upoznali koje emocije pripadaju astralnim podrazinama, moramo se poslužiti opisom brata R. Kinga (biskup L.K.C), jer njegov kratki opis života poslije «smrti» pruža najiscrpnije podatke za svaku pojedinu astralnu podrazinu.

.....0.....

TO NIJE ČOVJEK !

Postoji osnovni polaritet u Svemiru. To je Svijest i materija ili Duh i građa. Rezultat aktivnosti Oca i Majke je tijelo ili instrument Svijesti.

I Riječ Tijelom postala, prvotna vibracija (ritam) grupirala je materiju (građu) u stan Svijesti, u tijelo Duha.

Nevidljivi – nemanifestirani Duh je htio prodrijeti u svaku stanicu nevidljivog tijela Majke,

Tako su nastale grupacije nevidljivih atoma koilona.

Ove grupacije nevidljive materije pokrenute u «živi vrtlog» postale su vidljive za niži Svemir, postale su građa (atomi) za Tijelo Manifestiranog.

Tijelo čovjeka sastoji se od milijarda stanica.

Svijest ili Duh tek je počeo «ulaziti» u ove stanice i zato svaka stanica ima svoju svijest.

Svijest svake stanice tijela nastoji se razviti u Samosvijest.

Svijest u svakoj stanici želi postići svoju individualnost.

To je Cilj Manifestiranog Života jer Život je isto što i Tijelo.

Naša evolucija Manifestiranog stigla je samo do razvoja čovječjeg tijela.

Tijelo izgrađuje drugi aspekt ili Krist.

Krist je Život, Dijete i Tijelo.

Svijest ulazi u sva carstva života, u mineralno, biljno, životinjsko i ljudsko carstvo, odnosno u njihovu građu ili tijelo.

Tijelo je stan Svijesti.

Mineralno tijelo je prva grupacija materije sa malo Svijesti u njemu. Život se očituje samo kao –rast- (rastenje), dodir.

Biljno tijelo je druga grupacija materije sa nešto više Svijesti koja se očituje kao rast ili pokret –prianjanja, ispreplitanja.

Životinjsko tijelo je treća grupacija materije sa još više Svijesti koja se očituje kao rast, pokret, emocija (želja, osjećaj), užitak.

Čovječje tijelo je čvrsta grupacija materije sa prilično Svijesti koja se očituje kao rast, pokret, oćut (emocija) i uspoređivnje, snalaženje (pamćenje, kombiniranje, zapažanje), zanos, oduševljenje.

Svako tijelo pojedinog carstva sastoji se od velikog broja osnovnih jedinica tijela koje na višem stupnju zovemo «stanice».

Svaka stanica ima neku svoju svijest, a skup svih svijesti stanica tijela čini svijest tijela kod minerala, biljke, životinje i čovjeka.

Evolucija još nije razvila tijelo nadčovjeka ili Devasa (u globalnom smislu). To će tek doći poslije potpunog razvoja tijela čovjeka.

Svijest ili Bog Otac može se najviše izraziti samo kroz čovječje tijelo.

Prema tome, tijelo čovjeka nije Čovjek ili Sin Božji.

Ono je samo zdanje u kojem On živi.

Cilj evolucije je da stanice ljudskog tijela postignu svoju samosvijest. To će se ostvariti na kraju 7 Lanca.

No, prije toga, na kraju 4 Lanca (našeg Lanca) skupna svijest svih stanica postići će samosvijest.

Svijest fizičkog tijela biti će individualizirana, postat će svjesna jedinka ili prvi svjesni i budni Sin Božji, odnosno Tijelo Božje.

U čovječjem tijelu koje raste, pokreće se, koje želi i osjeća i koje misli (uspoređuje, pamti, zapaža, kombinira) stanuje Svijest Boga ili Duha i koristi to tijelo da kroz djelovanje u njemu probudi svoje božanske potencijale.

Na današnjem stupnju izražavanja Svijesti Sina Božjeg, dominira čovječje tijelo koje je već vrlo pametno.

No, to čovječje tijelo nije Čovjek.

Čovjek je Sin Božji. On je «Ece homo»!

Čovjek – Bog ili Svijest koristi samo čovječje tijelo, ono mu često izmiče iz kontrole jer je prilično samovoljno.

Čovječje tijelo je u stvari ono što mi zovemo imenom – d i j e t e -. To je dijete koje misli i kao takvo ostaje skoro nepromjenjeno do duboke starosti tijela.

Čovječje tijelo je uvijek «dijete» koje pamti i misli bez obzira da li to tijelo ima 5 ili 105 godina.

Svijest postaje po prvi puta «budna» ili Samosvjesna sebe u tijelu čovjeka.

Točnije rečeno, u fizičkom svijetu Svijest se počinje pretvarati u Samosvijest tek kroz određeni stupanj razvoja čovječjeg tijela.

Nakon toga Svijest postaje još više «budna» dok se njena budnost ne pretvori u punu Božansku Aktivnost ili Manifestiranost.

Tako će Bog poptuno ući u svaku stanicu svog nevidljivog kozmičkog tijela, tijela Vječne Majke.

Ovo se ne može mentalno razumjeti, a ni spoznajno (viši um). Ovo se može tek «naslutiti» pomoću osjećaja Jedinstva (bdhičke –Svijesti).

.....0.....

UČENIK OKULTIZMA UMIRE SVAKI DAN

1. Moli se Bogu kao da ćeš sutra umrijeti.
2. Budi pripravan kao da ćeš sutra umrijeti.
3. Učenik (student) okultizma umire svaki dan.

Druga rečenica je nastala iz prve, a treća je definicija obje.

Četvrta podrazina svake razine je transformator svih osobina koje pripadaju toj razini.

Četvrta podrazina mentalne razine je veliki transformator polja evolucije čovjeka. Ovo polje odvija se na 5 donjih razina koje označuju polje manifestiranog života Monade.

Svaka misao, svaka emocija i svaki rad (fizički) je izvjesna energija u akciji. Ako ova energija nije u stanju (mogućnosti) da se izrazi na višim podrazinama neke razine tj. u finijem obliku, onda se ona izražava samo u nižem i grubljem.

Na primjer, svaka gruba ili loša emocija ima svoj komplementarni oblik na višoj podrazini astrala.

RADI TOGA NIJE POŽELJNO BORITI SE PROTIV NEKE GRUBE ILI LOŠE EMOCIJE, VEĆ JEDNOSTAVNO JE ZAMIJENITI SA NJENOM KOMPLEMENTARNOM FINIJOM EMOCIJOM.

- Želju za dodirrom
- " draganjem
- " poljupcem
- " stiskanjem
- " priljublivanjem
- " približavanjem
- " hvatanjem
- " posjedovanjem
- " primanjem – davanjem (žena-muškarac)
- " trljanjem
- " napetošću
- " opuštanjem

.....0.....

Ako je netko samo dobar, plemenit i predan, a nije razvio potrebno mentalno svojstvo: razumna ljubav, razumna pobožnost (predanost), svojstvo doživljavanja uzvišene glazbe i prave umjetnosti, intelektualno shvaćnje spiritualnih istina itd....., ne može biti aktivan i koristan drugima na mentalu poslije smrti jer nema razvijeno mentalno tijelo pomoću kojega bi se mogao služiti svojim vehiklom.

A svaki čovjek mora proći kroz niži mental i doći u viši da bi završio krug i ponovno se vratio u inkarnaciju.

Prema tome moramo razviti najrazličitije fizičke sposobnosti, što znači da se znamo služiti sa fizičkim tijelom kao vehiklom. Isto vrijedni za astralno i mentalno tijelo, a to su sve sposobnosti koje se razvijaju Karma, Bhakti i Jnana Yogom.

Trebamo čak razviti i svojstva kauzalnog tijela, a to se postiže Raja Yogom.

Svaka Yoga za sebe je jedan put koji vodi na vrh brda, točnije rečeno u visinu. Ako smo savladavši drugo brdo pomoću Yoge, dosegli smo zapravo neku visinu. Brda su različita kao što su i putevi po njima odijeljeni, no dostignuta visina pripada svima njima.

Vrhovi brda svih Yoga su na istoj visini i dosestavši vrh jednog od tih brda, popeli smo se na istu visinu na kojoj je vrh sve četiri osnovne Yoge.

Onaj koji se popeo na jedna vrh, dosegao je visinu i sposobnosti sva četiri vrha. On je savršen u sve četiri Yoge iako je dominantna jedna od njih, a ona pokazuje njegov spiritualni temperamenat.

VOLJA ZA ŽIVOTOM - HRANJENJE

Zašto uzimamo hranu ?

Da utažimo glad? Da uživamo u jelu?

Hranu uživamo da bi s njom dobili životnu energiju jer bez te životne energije ne možemo živjeti.

Neprestano se hraneći, kroz naše životno polje prolazi na tone najrazličitije materije.

Svijet je stvoren od osnovne građe, od minerala, tekućina i zraka, a to je materjalizirana energija ili materjalizirani duh.

Atom atmičke razine je prva materjalizacija Energije ili Manifestiranog Života.
ENERGIJA JE MANIFESTIRANI ŽIVOT.

Ali, iako nemanifestiran, on je Energija i Život.

Viši regioni (pododjeli ili podrazine) atmičke razine analogno odgovaraju višem mentalu.

Na višem mentalu manifestirani se život prvi puta materjalizirao u živi oblik sastavljen od žive materije.

Na višoj Atmi manifestirani se život prvi puta materjalizirao u živu materiju – u temeljni «živi» atom iz kojega je sastavljena svekolika građa manifestiranog Svemira.

Temeljni atmički atom je živi spiralni vrtlog u kojem cirkulira životni fluid ili Prana.

TEMELJNI ATMIČKI ATOM «PLIVA» U ŽIVOTNOM FLUIDU ILI PRANI.

ŽIVOTNI FLUID ILI PRANA JE «MATERIJA» MANIFESTIRANOG SVEMIRA.

«Materija» nemanifestiranog Života je Energija za manifestirani Život, na isti način kako je nevidljiva i neopipljiva astralna materija čista energija za fizički život.

Astralna materija nije izvor fizičkog života, već samo prenosioc tog života sa viših razina.

Naša mentalna razina je tek jedna podrazina (najniža) u kozmičkoj mentalnoj razini.

Prema tome svih naših sedam razina su jedan sićušni dio materjalne strukture golemog svemirskog prostora, njegovih dubina.

Tako je «materija» iznad naših sedam razina samo čista Energija za cijeli naš manifestirani život.

Najvjerojatnije je da se atmička razina dijeli na dva izrazito različita svijeta kako je to slučaj sa mentalnom razinom.

Nešto slično je i sa fizičkom razinom pa možda nije netočno ako se to prenese i na prvu razinu, Adi razinu.

Osnovna građa manifestiranog svijeta je prvi «mjehurić» ili prva «šupljina» u koilonu ili prvi spiralni vir u nemanifestiranom svemiru, prvi vir u energetskom ili životnom fluidu.

Atom pliva u «životnom fluidu», međutim taj fluid protiče i kroz njega u formi «elektromagnetskih» silnica.

Svaki atom svake razine iznad fizičke, potpuno je funkcionalno sličan osnovnom fizičkom atomu ili Anu-u.

Osnovna forma (oblik) manifestiranog života je prvi atmički atom. On je prema tome kao «živa stanica» od koje su skupljanjem u manje i veće grupe stvorene sve žive forme na nižim razinama, na razinama manifestiranog života.

Na višem mentalu stvorena je prva složena životna forma ili tijelo koje će tek postati instrument (vehikl) Svijesti ili Života. To je kauzalno tijelo.

I kauzalno tijelo je oblikovano po uzoru na osnovnu građu manifestiranog svemira. Ono je u početku jedan elipsoid, ali će kasnije, kada se potpuno razvije, dobiti oblik veće kugle. Tada se neće baš ništa razlikovati od osnovnog atoma kako po njegovoj funkcionalnosti tako i po izgledu. I on će takoreći «plivati» u moru manifestirane «žive materije» i na isti način će prostrujavati kroz njega i oko njega «silnice» živog materijalnog fluida budhičke i atmičke materije.

.....0.....

Čovjek se hrani zato da bi primio u sebe primordijalni ili manifestirani život koji se nalazi u atmičkim atomima i oko njih.

Atmički atomi i atmički svijet nije negdje daleko od nas, daleko od fizičkog svijeta.. Atmički svijet je tu gdje smo i mi sada. Mi «plivamo» u atmičkom svijetu.

Postoji Prana fizičke razine, zapravo njena transformacija na svakoj fizičkoj podrazini. Ali u svakoj materiji bilo kojeg agregatnog stanja uvijek je ista Prana pa čak i svekolika Prana svih razina pa čak i atmičke i one iznad nje, sve do zadnjih razina nemanifestiranog Svemira.

Zato je Život samo jedan. Zato je Božanska Energija samo Jedna.

To je Činjenica, to je Istina, tako Jest !

Uzimajući hranu, mi u stvari uzimamo Pranu. A kako se Prana nalazi u svakom vibracionom pododjelu ili gustoći bilo koje razine, to je i uzimamo sa krutom, tekućom i plinovitom hranom.

Pranu u eteričkom obliku uzimamo, apsorbiranu pomoću mehanizama eteričkog tijela.

A kako imamo istodobno i astralno, mentalno i kauzalno tijelo, to moramo nadoknađivati pranu i u onom obliku «gustoće» ili vibracije koja odgovara dotičnom tijelu.

Na sadanjem stupnju naše fizičko tijelo mora uzimati Pranu u njenom «krutom» obliku tj. konzerviranu u krutoj materiji. Nešto manje je ono uzima u tekućem obliku, a još manje u plinovitom.

U budućnosti ovaj će se omjer mijenjati pa će čovjek biti u stanju uzimati Pranu većim dijelom u plinovitom obliku, To su danas u stanju činiti neki Yogi-ji pa su prema tome oni ubrzali evolucionu razvoj svojih fizičkih tijela.

Međutim, postoji pravilo (zakon) da čovjek mora uzimati i Pranu iz viših razina, u njenoj cjelokupnoj skali vibracija ili gustoće.

Ovdje treba istaći da se gustoća Prane ili Života povećava sa njenim finijim vibracijama pa je prema tome najbujniji život na najvišim razinama – tamo je najveći koncentrat Prane.

Oni koji su svojom Sviješću dosegli više razine, to uvijek kategorički potvrđuju.

Eteričku Pranu koja je akumulirana u eteričkoj materiji, naše tijelo mnogo teže apsorbira dok je vezano uz naše astralno, mentalno i kauzalno tijelo tj. uz našu svijest na fizičkoj razini, svijest koju mi zovemo – budna svijest -. Naše misli, emocije i ideje troše mnogo energije ili Prane.

Zato je potrebno da se mi, Svijest ili Ego, odvojimo za neko vrijeme od fizičkog i eteričkog tijela i odalečimo zajedno sa našim astralnim, mentalnim i kauzalnim tijelom.

Eteričko tijelo se ne može potpuno odvojiti od fizičkog tijela već samo djelomično, no i to je rjeđi slučaj, a događa se samo kod mediumistički naklonjenih ljudi ili kod anestezije odnosno, nesvjestice.

Kada se zalih životne ili pranične energije podmiri za vrijeme sna fizičkog tijela, kohezijska moć koju čini pojačano polje Prane u tom fizičko-eteričkom tijelu, privuče natrag Svijest ili vlasnika tog tijela i mi kažemo da se tada «budimo».

Buđenje je u stvari ponovni ulazak Svijesti u fizičko tijelo jer fizičko tijelo tada postaje svjesno ili budno.

PROMJENE KAO BUDNOST ILI SNA, ODNOSI SE SAMO NA TIJELO, A NIKAKO NA VLASNIKA TIJELA ILI NA SVIJEST.

Kod «budnosti» i «sna» Svijest samo prenosi svoju aktivnost iz jedne razine na drugu, iz jednog tijela u drugo.

Kada se akumulacija Prane spusti ispod normale, oslabi kohezijska veza između Svijesti i tijela i svijest slobodna, jednostavno nekuda odleprša.

Iako je pranična energija, pranični život ili još bolje rečeno, iako su silnice života ispod minimuma koji je potreban da drži Svijest vezanu uz tijelo, još uvijek postoji dosta prane ili životne energije u tijelu jer se za vrijeme sna fizičkog tijela mnoge tjelesne i biološke funkcije i dalje odvijaju, a one nisu baš tako male. Nailaženjem sna ili pospanosti, naše fizička svijest gubi sve više mogućnost da se svjesno (budno) izrazi.

Svako naše tijelo ima permanentni (trajni) atom oko kojega se okuplja materija dotične razine kojoj taj atom pripada. Skupljanjem materije te razine oko permanentnog atoma, oblikuje se tijelo.

Ta tijela se povremeno raspadaju i zato se oko permanentnog atoma uvijek ponovno okuplja nova materija, oblikuje se tijelo. Prvi slučaj zovemo –smrt tijela, a drugi –začeće tijela-.

ROĐENJE TIJELA JE SAMO JEDNA FAZA U RAZVOJU TIJELA U KOJOJ SVIJEST PREUZIMA «VODSTVO» U TOM TIJELU.

San, budnost, smrt, začće i rođenje – sve se to odnosi samo na fizičko tijelo, a ne na vlasnika tog tijela tj. na Svijest koja privremeno koristi to tijelo.

Uz sve attribute fizičko-eteričkog tijela moramo još dodati daljnje, a to su: pokret ili rad, hranjenje, oblačenje i reprodukcija (oplodnja, rađanje).

Dobivši fizičko tijelo, odnosno ušavši u fizičko tijelo, Svijest ili Čovjek, dobio je mnoge nove dužnosti koje on na današnjem stupnju razvoja naziva: muka, patnja, bol itd.

Život u fizičkom tijelu nije kazna.

FIZIČKI ŽIVOT JE POSLJEDICA NEIZRECIVOG ODUŠEVLJENJA SVIJESTI U ČASU KADA JE ONA SPOZNALA SVRHU I CILJ TOG SVOG MANIFESTIRANOG ŽIVOTA.

Svijest, Čovjek, Viši Ja ili Ego, spoznaje što gubi bez fizičke manifestacije, a isto tako što dobiva s njom.

REZULTAT BUDUĆNOSTI JE NEZAMSLIVO, GRANDIOZNO VELIK I RADOSTAN ŽIVOT PREMA DANAŠNJIM «SITNIM» MUKAMA, PATNJAMA I BOLIMA FIZIČKOG ŽIVOTA.

Životinja ne osjeća «strahotu» umiranja kao čovjek. Ona smrt svoga tijela doživljava kao obični prijelaz u san, a to je čak za nju ugodno. Trzanje i smrtna borba odnosi se samo na elementalni život u stanicama tog tijela i kako u tom času vidimo samo tijelo, zaključujemo da je ta smrt bolna.

Trzanje i grčenje dijelova našeg tijela je uvijek neugodno i bolno za elementalni život u njemu.

Smrt je samo jedno od mnogih iskustava za Svijest, a jadikovanje ili plakanje, samo elementalni astralni i mentalni život koji je usko povezan sa elementalnim životom u fizičkom tijelu.

Životinja nema samosvijest i prema tome njena jedinica svijesti koja čini pojedinačnu životinju vezanu za jedno životinjski tijelo, je u času smrti (uginuća) već izvan tog tijela i ne zna ništa o trzajima, grčenjima i «bolima» skupova stanica (organa i udova) tog tijela.

Dok je Čovjek ili Svijest vezana uz tijelo, osjeća kao bol svako trzanje, grčenje, ali čim se udalji, odvoji od tijela, ne osjeća više ništa.

Čim započne koma, prestaje veza Čovjeka (Svijesti) sa tijelom.

Koma može trajati koju minutu, sat ili dan, no kroz tijelo to vrijeme Čovjek ništa ne osjeća niti registrira.

Trzaji i grčevi u komi, to je isto kao kad oduzmete gas automobila, a on zbog inercije nastavlja prevaljivati dio puta.

Smrt od duge bolesti ili starosti postepeno smanjuje povezanost ili kontakt Svijesti ili Čovjeka sa njegovim tijelom pa je prema tome Svijest ili Čovjek (naš znanac ili bližnji sve manje i manje prisutan u tom tijelu. Tako naiđe jedna minuta u kojoj njegovo tijelo postane gotovo mirno, kao u najdubljem snu.... tako ostane sate i dane, bez da se više ikada to njegovo tijelo pokrene ili kako obično kažemo, oživi.

Vlasnik tog tijela koje je umrlo, u času smrti doživljava jedino ono što je doživio tisuće i tisuće puta tokom života, svaki puta kada je legao i usnuo.

Permanentni atomi njegovih tijela povezani su međusobno energetskim silnicama, a te silnice su strujni tokovi prane ili životne energije. Određeni «snop» tih silnica koje povezuju ove atome, zovemo «srebrna životna nit».

Zbog određenog razloga, permanentni fizički atom prestaje jednom biti «generator» fizičke pranične energije. Iz njega više ne izlazi dovoljno silnica da bi zadržao i dalje spoj sa tim vrlo složenim strojem, koji se zove fizičko-eteričko tijelo i permanentni atom biva povučen i priljubljen uz permanentni astralni atom. Tada nastupa smrt fizičko-eteričkog tijela.

Smrt fizičkog tijela ne stvara velike promjene u radu astralnog permanentnog atoma, on nastavlja svoju djelatnost i dalje jer njegovo astralno tijelo i dalje živi.

Svijest, Čovjek ili vlasnik nastavlja živjeti i djelovati u tom astralnom tijelu na isti način kako je to bilo svaku noć kada je njegovo fizičko tijelo spavalo u krevetu,

.....0.....

Život ili aktivnost Svijesti na atmičkoj razini sastoji se dakle u povezivanju sa atmičkom materijom – atomom -.

Atmički atom je samo vrtlog u praničnom energetskom polju sa strujanjem Prane kroz atom i njenim spiralnim kruženjem oko njega.

OVO VEZIVANJE SVIJESTI SA ATMIČKIM ATOMOM ANALOGNO JE HRANJENJU NA FIZIČKOJ RAZINI.

Evolucija Svijesti na atmičkoj razini, sastoji se u tome, da uz ovaj prvi atom skupi oko sebe još mnogo atmičkih atoma. Svijest je to u stanju izvesti tek na određenom stupnju evolucije, u času Prve Velike Posvete.

To je oplodnja (začeće) prve «jajne» atmičke stanice. Ovo je začeće ili oplodnja prvog i jedinog atmičkog atoma kojeg imamo. Tada počinje razvoj atmičkog atoma, atmičkog tijela.

ATMIČKO TIJELO ĆE SE «RODITI» ONDA KADA ĆE SE SVIJEST POČETI SLUŽITI (PREUZETI) S NJIM. KROZ NJEGA ĆE SVIJEST RAZVITI SVOJE BOŽANSKO DJELOVANJE DO PUNOG SJAJA.

Da bi stekla tu sposobnost ili iskustvo, Svijest se spustila sve do fizičke razine, ušla u fizičko tijelo, neprestano mijenjala fizička tijela, neprestanim ponavljanjem učila tu zadaću koju je sebi postavila još na početku svog nastajanja.

KAKO JE DAKLE POVEZIVANJE SVIJESTI SA ATMIČKIM ATOMOM ANALOGNO HRANJENJU NA FIZIČKOJ RAZINI, TAKO JE I SPOLNI ODNOS ZAJEDNO SA ZAČEĆEM ANALOGAN PRVOM TRAJNOM SPOJU PERMANENTNOG ATMIČKOG ATOMA SA NEKIM OD OSTALIH ATMIČKIH ATOMA, NEKE DRUGE MONADE.

Atmički atom je «jajna stanica» i ta će stanica biti oplodjena na isti način kao i fizička jajna stanica. Jedna druga «stanica» će se spojiti sa njom i dogoditi će se oplodnja.

Iz dvije fizičke stanice uskoro nastaju četiri, pa osam, šesnaest itd.

Jajna stanica žene ima samo svoju elementalnu svijest dok muška stanica «spermij» koja će izvršiti oplodnju ima osim te svoje elementalne svijesti još i permanentni fizički atom Egoa koji će se inkarnirati kao i njegovu Svijest.

Kako je uz permanentni atom uvijek vezana Svijest, dakle «spermij» posjeduje i tu Svijest.

Oplođena fizička stanica ima dakle samo jednu Svijest-Egoa.

Međutim, oplođena jajna atmička stanica (atmički atom) ima svoju Svijest sjedinjenu s njom, drugi atmički atom ima također svoju Svijest.

Atmičkim začecem se dakle stapaju dvije Svijesti u Jednu i to je Misterij po kojem nastaje Bog.

To je spajanje dvije blizanačke duše.

.....0.....

Dodatak:

Bez krute hrane možemo biti 40 – 60 dana

Bez tekućine " " 8 – 10 "

Bez zraka " " tek koju minutu

Bez etera 4 (podr) " tek nekoliko sekunda

Što je materija manje kruta, to je važniji oblik Prane akumuliran u njoj. Bez finijih oblika Prane, ne može uopće postojati živi oblik ili tijelo.

Kad bi dah Života popustio samo jedan milijarditi dio sekunde, nestala bi sva konstrukcija manifestiranog Svemira.

Eter. 4 (podr) - toplota ili niži elektricitet (el. Struja)

Eter 3 " - svjetlo – elektromagnetski valovi

Eter 2 " - viši elektricitet (statički?)

Eter 1 " - prana -energija